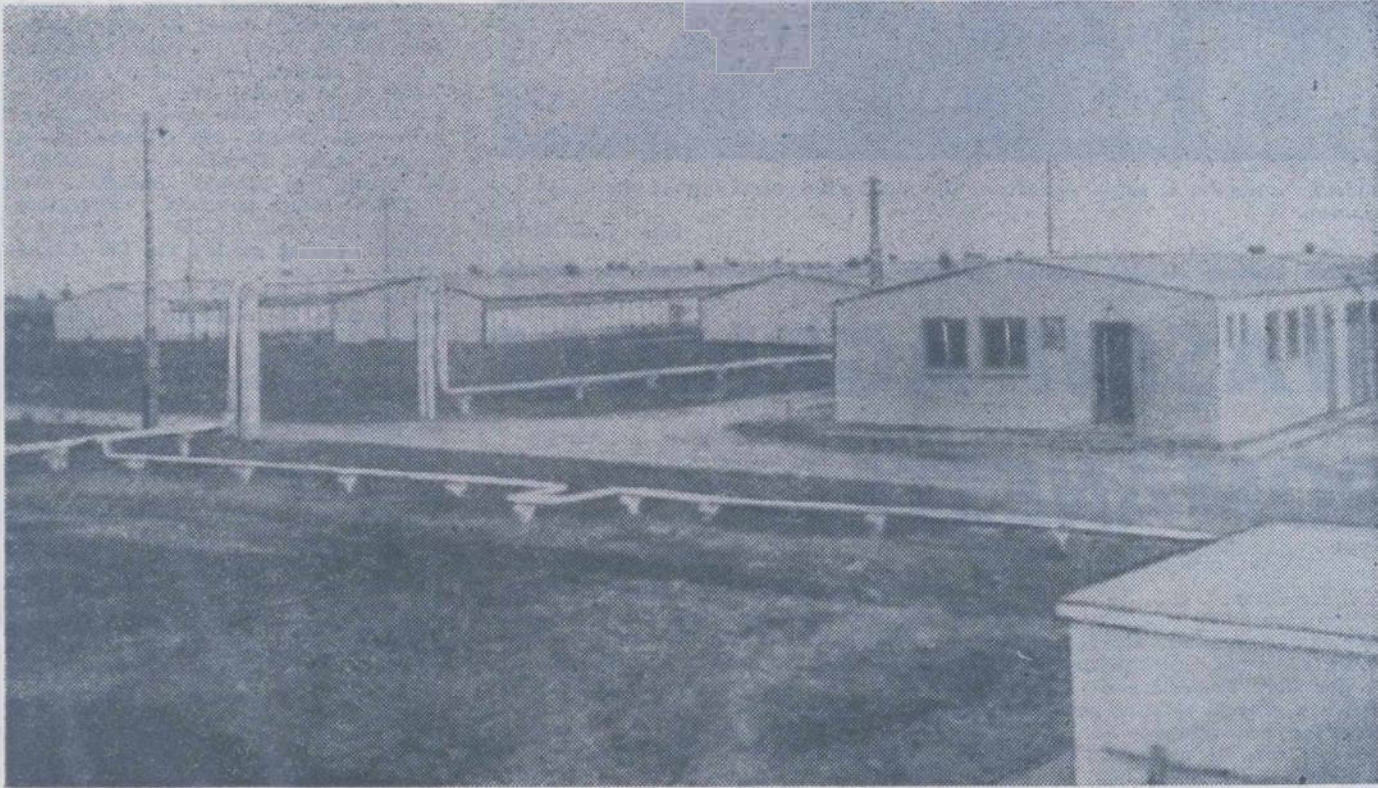

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 42 (402) • Joi 22 octombrie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Prima din cele nouă ferme ale marelui Complex integrat pentru producerea cărnii de pasăre, în plină construcție la Galați, a fost dată în folosință luni 19 octombrie, cu 45 de zile înainte de termenul prevăzut în planul de stat. La festivitatea inaugurării intrării în producție a primelor capacități ale complexului au luat parte membrii Biroului Comitetului județean de partid, reprezentanți ai conducerilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Ministerului Construcțiilor Industriale și ai altor instituții centrale și locale.

În telegrama adresată cu acest prilej Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, se spune: „Mulțumind conducerii partidului, dumneavoastră personal, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru sprijinul neprecupețit acordat în soluționarea unor probleme importante legate de construcția acestui modern obiectiv, Biroul Comitetului județean Galați al P.C.R., în numele tuturor constructorilor și al lucrătorilor din I.A.S., vă asigură că vor munci în continuare cu toată dăruirea și hărnicia, vor depune toate eforturile pentru realizarea înainte de vreme a tuturor celorlalte ferme care vor completa complexul, convinși prin aceasta că își aduc contribuția la înlăptuirea programelor de dezvoltare a agriculturii noastre naționale, elaborate de partid”. (ÎN PAG. A 7-A: „PRELUDIU PE MARELE ȘANTIER AL COMPLEXULUI AVICOL INTEGRAT DE CARNE DE PASĂRE — GALAȚI”).

În întreprinderile agricole de stat

ACTIVITATE INTENSĂ ÎNAINTEA SOSIRII IERNII

Ing. Ion TEȘU

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

Unități reprezentative ale agriculturii noastre socialiste, întreprinderile agricole de stat se află acum într-o perioadă de intensă activitate cu efecte ce se manifestă imediat dar și care se repercutează, în timp, asupra producțiilor și realizărilor economice din anul următor. Căci toamna, anotimp specific al bilanțurilor, constituie, totodată, un început, o bază de pornire pentru numeroase și importante acțiuni viitoare. Situată, calendaristic, într-un interval de timp limitat, în mod obligatoriu, de sosirea iernii, această perioadă impune o asemenea desfășurare organizată a muncii și utilizare rațională a forțelor încât nici o fisură să nu periclitizeze îndeplinirea obiectivelor și programelor dinainte stabilite.

În ceea ce privește **însămînțările**, trebuie apreciat că în această toamnă, unitățile agricole de stat au depus eforturi deosebite pentru a asigura, prin lucrări de calitate, o recoltă bună de grâu în anul viitor. Astfel, respectându-se indicațiile date, s-au luat toate măsurile pentru ca grâul să se însămînțeze după cele mai bune premergătoare. Acest lucru a obligat întreprinderile noastre să execute un

mare volum de lucrări, legate de pregătirea solului, după premergătoare târzii — soia, floarea-soarelui, porumb — într-un interval de timp foarte scurt. Pe de altă parte, condițiile de uscăciune manifestate pe o parte a teritoriului țării, tocmai în zona specific cerealleră, au determinat mărirea numărului de lucrări necesare realizării unui bun pat germinativ. O măsură generală aplicată pentru a face față acestor necesități a fost utilizarea cuplajelor de două semănători. În acest mod s-a eliberat un însemnat număr de tractoare folosite, în parte, la semănat, pentru respectarea vitezei I și, în parte, la executarea mai rapidă a lucrărilor de pregătire a terenului.

Ca urmare a eforturilor depuse, cea mai mare parte a unităților agricole de stat au reușit să încadreze însămînțarea cerealelor de toamnă și, în special, a grâului, în perioada optimă. Acest lucru este ilustrat de faptul că până în prezent această lucrare a fost realizată în proporție de circa 85%, inspectorate ca cele din județele Ialomița, Vaslui, Iași, Neamț, Botoșani și Suceava raportând încheierea acțiunii.

Tocmai pentru a se asigura însămînțarea la timp a grâului, s-a luat măsura ca

o serie de suprafețe planificate în I.A.S. într-o seamă de județe din vestul Cîmpiei Române, unde seceta prelungită a creat dificultăți în pregătirea terenului, să fie preluate de alte inspectorate, mai avansate și cu condiții mai bune. În strînsă corelare cu aceste noi sarcini s-au luat măsurile necesare pentru asigurarea imediată a unităților respective cu cantitățile suplimentare de sîmînță. Toate aceste suprafețe ca și cele încă neînsămînțate în cadrul unor inspectorate rămase în urmă, cum sînt cele din județele Olt, Teleorman, Arad etc. vor trebui realizate în cel mult cîteva zile, pentru ca vremea neprielnică, ale cărei manifestări s-au și făcut simțite, să ne găsească cu însămînțările terminate în totalitate.

Faptul că paralel cu însămînțările, întreprinderile agricole de stat au de încheiat și **recoltările**, ceea ce implică mai cu seamă un mare volum de lucrări de transport, obligă conducerea fiecărei unități, a fiecărei ferme, la o foarte chibzuită utilizare a forțelor de care dispun. O atenție deosebită reclamă, în prezent, recoltarea porumbului, acțiune încheiată pe numai 76 la sută din suprafețe, cu rămîneri mai serioase în urmă în cadrul inspectoratelor I.A.S. din județele Arad, Timiș, Bihor, Sibiu și altele.

Fără îndoială că, din pricina condițiilor

(Continuare în pag. a 4-a)

Mașinile agricole românești

La prima ediție a Tîrgului Internațional — București

Un tîrg internațional înseamnă o lume. O lume care-și ascunde identitatea în mozaicul produselor expuse. Căci fiecare produs în parte nu e altceva decît o investiție de inteligență umană, pricipere și muncă, un ambasador pe care unul sau altul dintre popoare îl trimite spre a se confrunta la scară internațională. O asemenea lume o descoperi în aceste zile de toamnă și în cadrul complexului de expoziții din Piața Științei a Capitalei.

Aminteam în numărul trecut al revistei de paleta largă de produse prezentate în pavilioanele și standurile expoziționale. Tîrgul este profilat, așa cum s-a mai anunțat, pe prezentarea de mașini — unelte și instalații din domeniul industriei electromecanice. În gama largă și variată de produse expuse de țara noastră, ca gazdă, decl ca principal participant, un loc important îl ocupă și tractoarele, mașinile și celelalte utilaje destinate agriculturii. Nu e de mirare că la standurile rezervate acestor produse poposeze zilnic mii de vizitatori, specialiști și nespecialiști din țară și de peste hotare.

Ne-am oprit și noi, pentru început, la standul rezervat tractoarelor românești, situat în imediata apropiere a pavilionului central. Vizual, ca imagine dominantă ne apare silueta masivă a tractorului S-1500, destinat în special lucrărilor de hidroameliorații, ale cărui caracteristici tehnico-funcționale superioare sînt îndeobște cunoscute. Și-au dat întâlnire aci, alături de Universalele 651, tipuri noi de tractoare, de 40 C.P., destinate lucrărilor în legumicultură, viticultură, pomicultură, precum și celor de pe terenurile în pantă. Atrage în mod deosebit atenția Universalul 445 L, portal pe roți, care poate fi ridicat, în funcție de înălțimea culturii, în 4 trepte succesive, pînă la 2 255 mm de la sol. După cum subliniau reprezentanții uzinei constructoare, cea din Brașov, construcția specială a acestui tip de tractor, permite utilizarea lui la o gamă foarte mare de culturi, începînd cu legumele cu portul cel mai mic și sfîrșind cu bumbacul ori ceaiul. Sînt expuse în incinta standului și cîteva din noile tipuri de tractoare pe șenile: Universal 651 - S, Universal 445 - SV și Universal 445 - SM, ultimul destinat

(Continuare în pag. a 2-a)

În pag. a 3-a:

Încheierea recoltatului și a semănatului nu mai suferă nici o amîinare

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 42

Joi, 22 octombrie 1970

SUMAR

- În I.A.S. din județul Timiș: **FONDURILE INVESTITE SĂ ASIGURE O EFICIENȚĂ CÎT MAI RIDICATĂ!** (pag. 4)
- În sere, o experiență valoroasă în curs de generalizare: **CULTURA CASTERAȘILOR PE BALOȚI DE PAIE** (pag. 5)
- Ancheta noastră: **CARE SÎNT SURSELE DE IMPURIFICARE A APELOR? CE EFECTE ARE ACEST FENOMEN?** (pag. 8)
- În județul Vrancea sînt necesare eforturi conjugate pentru: **COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI** (pag. 9)
- Ce se întreprinde pentru extinderea mecanizării în zootehnie: **DE LA OPȚIUNI LA FAPTE** (pag. 10)
- Agricultura în preocupările consiliului județean sindical Cluj: **ÎN TORENȚIUL VIU AL MUNCHI** (pag. 11)
- O nouă promoție de specialiști în domeniul agriculturii și silviculturii bate la poarta meseriei: **CINE ȘI CUM O PRIMEȘTE?** (pag. 12)

COLEGIUL DE REDACȚIE

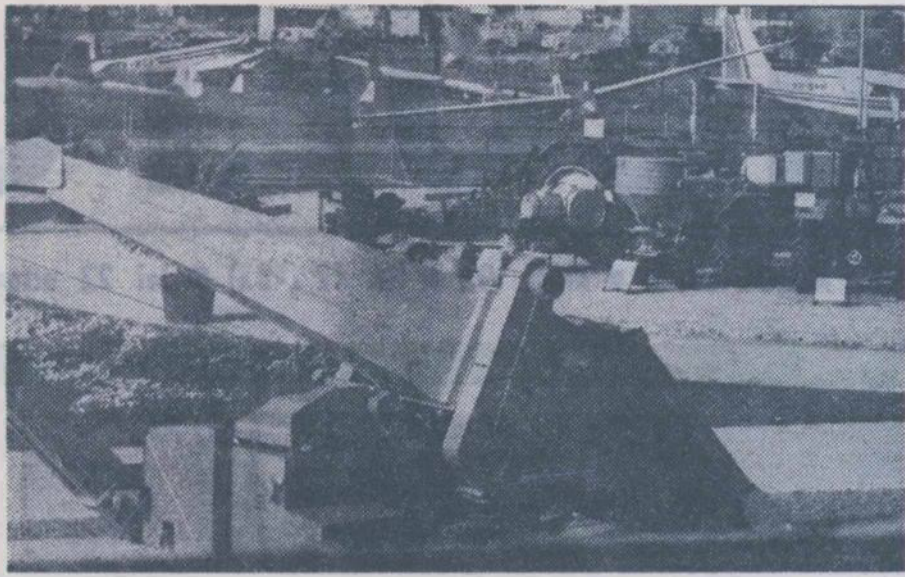
Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. României; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul postal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii postali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

Aspect de la standul de mașini agricole al țării noastre din cadrul Tîrgului internațional — București.

Foto: C. DUMITRU

MAȘINI AGRICOLE ROMÂNEȘTI

(Urmare din pag. 1)

unor lucrări specifice zonelor de munte. De remarcat, „încălțămîntea” nouă a tipurilor respective de tractoare. Pentru a proteja asfaltul șoselelor, șenilele lor sînt echipate cu... papuci, accesorii care în momentul cînd tractorul intră în brazdă sînt demontate.

Despre caracteristicile tehnice și funcționale superioare ale tractoarelor produse de uzina de la poalele Timpei vorbesc cu prisosință și tranzațiile comerciale încheiate în ultima vreme în cadrul Tîrgului, de către I.S.C.E. „Auto-tractor”. Numai o firmă spaniolă, de pildă, a perfectat zilele trecute formele contractuale pentru importul a peste 2 400 de tractoare.

Alături de standul de tractoare este cel destinat aviației utilitare. Remarcăm aici noul tip de avion agricol I.A.R. - B22, utilizat la stropiri cu substanțe insectofungicide, împrăștierea de îngrășăminte, aerosoli etc. Iată cîteva din caracteristicile constructive și de întreținere ale aparatului: lățimea de lucru 12,80 m, greutatea utilă - 800 kg și viteza maximă la sol - 210 km/h.

Industria românească constructoare de mașini și utilaje agricole este prezentă în cadrul Tîrgului printr-o largă și variată gamă de produse, unele din ele situate, din punctul de vedere al performanțelor tehnico-funcționale, la nivelul cel mai de sus al cuceririlor actuale pe plan mondial.

Impunătoare nu numai prin dimensiunile și robustețea sa, ci și prin însușirile tehnico-productive, combina „Gloria C-12”, bunăoară, realizare de dată recentă a uzinelor „Semănătoarea”, domină standul. Pusă anul acesta să lucreze pentru prima oară pe ogoarele patriei, „lebdă roșie” și-a do-

vedit cu prisosință virtuțile. Pe lângă secerat, treierat, selectat și depozitat boabele de cereale păioase, noua combină poate fi utilizată cu randamente dintre cele mai bune la recoltatul a numeroase alte culturi. În total, „Gloria C-12” este aptă să fie folosită la strînsul a 36 de culturi variate. De altfel, în cadrul standului sînt expuse și unele dispozitive cu care combina trebuie echipată, pentru a putea fi folosită la recoltatul diverselor plante. Este vorba de echipamentul de recoltat floarea-soarelui și cel pentru porumb, folosite cu succes în toamna aceasta în unitățile agricole din țară.

Tot din gama mașinilor de recoltat semnalăm prezența în cadrul Tîrgului, a noii combine de recoltat porumb „R-9” care, din cîte aflăm, constituie o „premieră” mondială. Realizare a Institutului de cercetări și proiectări pentru mașini agricole, noua combină de porumb este echipată cu depănăștor.

Dintre mașinile de însămînțat culturi agricole menționăm semănătoarea SPC-6 care, așa cum aminteam într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, împreună cu tractorul Universal 400 a fost distinsă cu medalia de argint în cadrul expoziției Tîrg de agricultură și alimentație de la Budapesta, din toamna acestui an. Dar, fiindcă veni vorba de trofee și medaliați, se cade să relevăm prezența în cadrul standului și a mașinii de împrăștiat centrifugal îngrășăminte minerale, M.I.C.-2, care în primăvara acestui an s-a întors de la Tîrgul Internațional de mostre și invenții de la Viena cu diploma și medalia de aur, și care tot anul acesta a fost omologată de prestigioasa „Societate a agricultori-

lor din München” (R.F. a Germaniei). Aceasta spre cinstea constructorilor săi, muncitorii și cadrele tehnice de la uzina craioveană „7 Noiembrie”, unitate prezentă în cadrul Tîrgului cu o gamă destul de bogată de mașini și utilaje agricole: semănătoarea universală SU-29, semănătoarea universală purtată SUP-21, tocătoarea de siloz, mașina de împrăștiat gunoi de grajd M.I.G.-2, cositoarea purtată CP-40, grebla oblică de strîns fin G.O.-2,7, grebla rotativă GR-4,2, plugul cultivator pentru vie etc.

Tot uzina craioveană „7 Noiembrie” expune aici o serie de utilaje noi destinate lucrărilor în legumicultură, menite să completeze sistema de mașini din acest important sector al agriculturii, cum sînt: freză de prașit în legumicultură F.P.L.-4, freza dezaxată F.D. și mașina de plantat răsaduri M.P.R.-5. În același stand, Fabrica de tablă Codlea expune mașina de stropit universală MSPU-900 și aparatul carosabil pentru stropit A.C.-1, mașina de stropit și prăfuit M.S.P.C.-300; U.C.M.A. Bocșa prezintă cultivatorul purtat Universal C.P.U.-4,2 și discuitorul purtat pentru vie 1,6-1,8, iar uzinele metalice expun: —

rea pentru porcine și ovine. La rîndul lor, uzinele de reparații ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii aduc în cadrul Tîrgului cîteva din utilajele cele mai reprezentative fabricate de ele. Uzina de reparații din Botoșani, de pildă, înfățișează vizitatorilor instalația de sortat mere, iar cea din Năvodari — mașina de modelat solul în legumicultură.

Batoza de porumb BP-12, transportor cu melc, selectoare universale de diverse mărimi, plugul reversibil pentru tractor pe șenile, mașina de săpat gropi, remorca basculantă de tipuri și capacități diferite, platforme pentru transportul baloților de paie, completează în mod fericit tabloul privind „zestrea” tehnică pe care industria constructoare de mașini o pune la dispoziția agriculturii noastre socialiste.

E o frescă bogată, atotcuprinzătoare, care vorbește deopotrivă de maturitatea economică a țării, dar și de orientarea politică înaintată, clarvăzătoare a partidului și statului nostru, îndreptată spre dezvoltarea cu precădere a industriei constructoare de mașini, capabile să asigure înzestrarea tehnică și a celorlalte ramuri ale economiei naționale. E o frescă bogată, atotcuprinzătoare, care demonstrează vizitatorilor, lumii întregi, capacitatea de creație tehnică a poporului român. Căci, de la „minuscula” motocicletă „Carpatina”, cu aspect de bijuterie, și pînă la giganticele S-1500 sau „Gloria C-12”, fiecare produs din standul rezervat agriculturii, ca de altfel din toate celelalte pavilioane și standuri ale țării noastre, înmagazinează în ele un grăunț din această inteligență nativă a poporului român. Dovadă sînt aprecierile de care se bucură produsele românești în cadrul Tîrgului, tranzațiile comerciale pe care firmele noastre le încheie cu partenerii străini. Aminteam mai înainte de contractele încheiate de I.S.C.E. „Auto-tractor”. Mult solicitată se dovedește a fi și combina „Gloria”. Țări ca U.R.S.S., Cehoslovacia, Albania, Ungaria, Cuba s-au dovedit interesate să achiziționeze combina respectivă. E un motiv de mîndrie pentru constructorii noștri de tractoare și mașini agricole.

P. VOICULESCU
N. MARIȘ

ȘEDIȘTA FESTIVĂ F.A.O. LA MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII

La Ministerul Agriculturii și Silviculturii a avut loc vineri dimineața o ședință festivă, prilejuită de împlinirea a 25 de ani de la înființarea Organizației Naționale Unite pentru Alimentație și Agricultură — F.A.O.

Au luat parte membri ai conducerii unor departamente economice și instituții centrale, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului Exterior, precum și experți ai F.A.O. care se află în țara noastră pentru realizarea unor proiecte ce se execută în colaborare cu acest for al Națiunilor Unite.

După ședința festivă, Comitetul național F.A.O. a dezbătut unele probleme ale participării României la activitatea Organizației Naționale Unite pentru Alimentație și Agricultură.

INFORMAȚII

VIZITA CORPULUI DIPLOMATIC ÎN PODGORIA ȘTEFĂNEȘTI-ARGES

Duminică, șefii ai misiunilor diplomatice și alți membri ai Corpului Diplomatic au luat parte la o excursie organizată de Ministerul Afacerilor Externe la podgoria Ștefănești-Arges, unde au vizitat Stațiunea experimentală horti-viticolă Ștefănești. Au participat George Macoveșcu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

CINSTIREA EROISMULUI

Duminică, la căminul cultural din Filipșu Mare, județul Mureș, a avut loc o adunare populară pentru a cinstea memoria sergentului major Rusu Ioan David, căzut la datorie în una din ac-

țiunile inițiate de unitățile militare în sprijinul populației din Tg. Mureș în timpul inundațiilor din luna mai a acestui an.

La adunare au luat parte un mare număr de săteni, militari din Tg. Mureș și Cluj, rude, prieteni, precum și familia eroului.

S-a dat apoi citire Decretului Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România prin care sergentul major Rusu Ioan David a fost decorat post-mortem cu înalta distincție „Virtutea ostășească cl. I”, precum și ordinului ministrului forțelor armate ale Republicii Socialiste România cu privire la avansare la gradul de plutonier adjutant. Tot cu o înaltă prețuire a curajului și devotamentului de care a dat dovadă în acele grele, în lupta împotriva stihțiilor naturii, una din străzile orașului Tg. Mureș va purta numele sergentului major Rusu Ioan David.

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ PE TEMA COMBATERII EROZIUNII SOLULUI

Miercuri 21 octombrie a.e. au început la Galați lucrările schimbului de experiență privind prevenirea și combaterea eroziunii solului, organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Participanți — cadre de conducere din Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor și Departamentul silviculturii, specialiști de la O.C.P.G.A. și din unitățile agricole și silvice de producție unde se efectuează astfel de lucrări, proiectanți și cercetători, cadre didactice etc. — vor vizita timp de patru zile lucrări de combatere a eroziunii solului, corectare a torenților și împăduriri, în județele Galați, Vrancea și Buzău.

Schimbul de experiență are drept scop analizarea „pe viu” a rezultatelor obținute și stabilirea de măsuri pentru evitarea, în perioada 1971—1975, a lucrărilor de prevenire și combatere a eroziunii solului, prin eforturile conjugate ale agricultorilor și silvicultorilor.

ÎN ACTUALITATE

- TERMINAREA ÎNSĂMINȚĂRILOR
- NICI UN DECALAJ ÎNTRE STRÎNGEREA RECOLTEI ȘI ACHITAREA CONTRACTELOR
- REALIZAREA PLANULUI DE ÎNSILOZARE

Marcind sfârșitul perioadei stabilite ca optimă pentru semănatul grâului, data de 20 octombrie a coincis, în multe unități agricole, cu încheierea acestei importante lucrări. Primele vești despre terminarea însămînțării de toamnă le-au transmis județele Brăila și Galați. În momentul apariției revistei, acțiunea este, desigur, încheiată și în județele Buzău, Neamț, Satu Mare, Constanța, Tulcea, Suceava, Vrancea, așa cum au anunțat direcțiile agricole respective încă la începutul săptămânii cu prilejul teleconferinței de luni.

Semănatul grâului nu este însă terminat în întreaga țară. Orice zi de întârziere, în această perioadă cu vreme instabilă și rece, micșorează posibilitatea ca plantele să se înrădăcineze și să se dezvolte în condiții bune pînă la căderea zăpezii. De aceea, trebuie depuse toate eforturile pentru ca lucrarea să ia sfârșit, peste tot, pînă cel mai târziu la 25-26 octombrie. Dacă într-o serie de județe ca Ilfov, Ialomița, Timiș, Bihor, Prahova, Botoșani, Iași, Maramureș s-au creat, prin măsurile organizatorice luate, condițiile necesare respectării acestui ultim termen, în celelalte zone sînt necesare încă acțiuni energice și operative. Se impune, astfel, o rapidă redistribuire a tractoarelor, discurilor și chiar semănătorilor, reechilibrîndu-se forțele între unități. În același timp, în fiecare județ și unitate care mai au de semănat trebuie să se asigure funcționarea cu maximum de randament atît a tractoarelor proprii cît și a celor care au sosit în aceste zile în ajutor, prin măsurile luate de minister. Este o problemă pe care trebuie să o rezolve în special direcțiile agricole din județele Vilcea, Gorj, Sălaj, Cluj, Alba, Hunedoara, Sibiu, Brașov, unde o importantă cauză a rămîinerilor în urmă o constituie și utilizarea la un randament extrem de scăzut a tractoarelor. Paralel cu impulsivitatea lucrărilor trebuie urmărite și cîteva cerințe agrotehnice specifice acestor zile: respectarea adîncimii de însămînțare pentru a se evita „descălțarea”, folosirea obligatorie a vitezei I și a greutăților pe fiecare brăzdar, mărirea normei de sîmînță la hectar, tăvălugirea semănăturii în maximum 2-3 zile de la semănat.

Am intrat în ultima decadă a lunii octombrie împovărați de treburi. Nu ne propunem să enumerăm întreaga gamă de lucrări ce trebuie executate, nici să trecem în revistă forțele de care dispune. Cert este că în 1970 lucrările s-au aglomerat în această ultimă decadă a lui octombrie mai mult decît în aceeași perioadă a anilor precedenți. Cauzele sînt cunoscute și nu are rost să stăruim asupra lor. În momentul de față interesează ieșirea, cît mai repede cu putință, din situația creată. Cum a-nume? Un exemplu în acest sens ni-l oferă județul Brăila. Recent, un ziar publică o hartă din care reieșea că unitățile cooperatiste din județ mai aveau de însămînțat grîul pe circa o zecime din suprafața planificată și o informație de ultimă oră care, anunțînd încheierea lucrării, corectă, de fapt, harta. Viteze de lucru asemănătoare pot fi realizate și în alte județe.

Ar fi tardiv să înfățișăm acum detaliat modul în care s-a lucrat în județul Brăila unde și celelalte lucrări agricole de toamnă se află într-un stadiu avansat. Ceea ce merită reținut cu deosebire e faptul că aici a fost bine înțeles de către fiecare specialist, cadru de conducere ori administrativ, rolul pe care trebuie să-l aibă în desfășurarea campaniei agricole. La cooperativa „Grivița Roșie” din Insurățel și I.A.S. Stăncuța n-am întîlnit, la un moment dat, pe ogoare decît pe cooperatorii și mecanizatorii din formațiunile de muncă și pe șefii acestora.

Am vizitat în această perioadă și unități agricole din județe ca Bacău, Mureș, Cluj, Timiș, Arad, Sălaj, Argeș, Dolj unde atît însămînțării cît și majoritatea lucrărilor de recoltare a culturilor erau mult rămase în urmă. Trebuie să spunem că spre deosebire de județul Brăila aici gîseam nu o singură dată cîte trei-patru reprezentanți ai organelor agricole județene și ai conducătorilor de unități, îngrămădindu-se pe aceeași tarla. Unul da o indicație, altul alta, și din dispoziții nu odată contradictorii, rezulta adesea în loc de o intensificare a muncii, o încetinire a ei. Este evident că o asemenea vinzoleală nu poate duce la grăbirea lucrărilor. Nu este mai puțin adevărat că în județe ca Sibiu și Vilcea am întîlnit și o situație inversă. Fără să aibă certitudinea că șefii brigăzilor știu ce au de făcut, că și-au organizat bine munca, inginerii și președinții se învîrteau pe la sedii. Dar, iată un fapt ce pare desprins dintr-o anecdotă. În dreptul unei tarlale a cooperativei agricole din Hosmeni, județul Sibiu, oprește un au-

toturism. Mecanizatorii, care erau gata cu semănatul pe tarla respectivă, se apropie de mașinile de drum pentru a-i întreba pe străini, pe care îi bănuiau de la direcția agricolă județeană, ce să facă în continuare. Faptul în sine este destul de elocvent și ne scutește de comentarii. El atestă pe lingă o inexistentă organizare a muncii și o slabă atenție acordată calității. Tractoriștii respectivi ar fi trebuit să cunoască nu numai toate lucrările ce urmează să le execute în acea zi, ci și parametrii lor tehnici. Ar mai fi trebuit să știe că inginerul este singurul

Încheierea recoltatului și a semănatului nu mai suferă nici o amîinare

om în drept să stabilizească unde și cum anume trebuie executată o lucrare.

Fapte de natura celor descrise am putea, din păcate, să mai relatăm. Am putea, bunăoară, să arătăm că inginerul N. Ghimpău, șeful secției de mecanizare din Seica Mare, unde cu puțină vreme în urmă fuseseră arate abia 450 de hectare din cele 1050 care urmează a fi însămînțate, susține, sus și tare, că mecanizatorii nu trebuie să iasă la cîmp mai devreme de ora 10. În acord cu șeful lor, ba chiar depășindu-l, mecanizatorii se prezintă la lucru pe la orele 11, sau nu vin deloc. Ca să nu mai vorbim de faptul că în aceeași cooperativă s-au procurat cantități insuficiente de sîmînță care, pe deasupra, avea facultate germinativă redusă, că la Nocrich, în același județ, tractoriștii li s-a trimis pentru a pune în pămînt grîu netratat.

Acestea nu sînt fapte izolate. Le întîlnim, cu mici excepții, în aproape toate județele țării. Sintetizînd, putem afirma că, în multe unități, deficiențele ce duc la ritmuri scăzute de muncă se împletesc cu cele care împieteză asupra calității lucrărilor. De aceea, nu se respectă nici viteza zilnică planificată, care-i inferioară celei stabilite, nici condițiile de calitate.

Dacă semănatul se execută cu mijloace mecanice, fapt ce-i oferă un avantaj important față de alte lucrări, recoltatul, bunăoară, care se efectuează într-o proporție considerabilă ma-

Ritmul intens de lucru necesar a fi realizat în aceste zile nu poate justifica nici o abatere de la normele calitative impuse de agrotehnică. De aceea, mai mult ca oricînd, prezența specialiștilor, peste tot acolo unde se însămînțează, este absolut necesară și obligatorie.

Recoltarea culturilor de toamnă impune în aceste zile o maximă folosire a mijloacelor de transport. În organizarea acestor lucrări este nevoie de asigurarea unei anumite priorități culturilor care ridică probleme în ceea ce privește rezistența la temperaturi scăzute. Se încadrează aici, în primul rînd, cartofii. Deși recoltarea s-a încheiat sau se apropie de sfîrșit în majoritatea județelor, pe cîmp există încă mari cantități de produse netransportate. De aceea este necesară concentrarea mijloacelor existente, pentru transportul cartofilor în silozuri și livrarea lor în baza contractelor încheiate, lucrări care trebuie urgentate mai cu seamă în jumătatea de nord a țării, unde pericolul de îngheț este mai mare.

Aceleași precauții sînt necesare și în cazul sfecei de zahăr. Un decalaj relativ mai mare între cantitatea recoltată și cea transportată se constată în județele Mureș, Botoșani, Neamț, Cluj, Timiș, Suceava. Pentru evitarea pierderilor prin îngheț se recomandă ca de pe suprafețele ce urmează să fie ogorîte, sfecla de zahăr să fie recoltată treptat, în raport cu posibilitățile de transport.

Cu o mare atenție se cer recoltate soia, la care înghețul și brumele provoacă desfacerea păstăilor, și orezul.

În toate județele va continua cu intensitate, în aceste zile, recoltarea porumbului, urmărindu-se atent starea culturilor și folosindu-se cu maximum de randament forțele mecanice și manuale. Ritmuri de lucru cu totul necorespunzătoare se înregistrează în județele Sibiu, Harghita, Bistrița, Mureș, Cluj, Satu Mare.

Paralel cu recoltatul, fiecare unitate are datoria să și achite cu promptitudine obligațiile contractuale. Se constată un decalaj cu totul nejustificat între cantitățile recoltate și cele livrate, în special la floarea-soarelui și sfecla de zahăr. În zilele ce urmează va trebui, de asemenea, efectuat un control riguros la bazele de recepție a porumbului pentru a se respecta dispozițiile legate de preluare și a se evita orice abuz.

În sectorul zootehnic accentul va fi pus și în zilele următoare pe intensificarea acțiunii de insilozare a strujenilor de porumb, a porumbului aflat în faza de lapte și a altor surse vegetale, respectîndu-se toate indicațiile tehnice menite să asigure un furaj de cea mai bună calitate. Sînt chemate să manifeste o mai serioasă preocupare în special direcțiile agricole ale județelor Bihor, Brașov, Cluj, Sibiu, Teleorman, Vaslui, unde s-au insilozat cantități foarte mici. Realizările obținute în această privință de județele Brăila, Constanța, Satu Mare, Harghita, pot servi de exemplu.

Deși recoltatul este în curs, la I.A.S. Cătălina, județul Covasna, se prevede o producție medie de cartofi de 25 000 kg la hectar.

Foto: Arpad BARTHA

nu mai vorbim de struguri și fructe, produse strînse pînă în momentul de față, doar de pe aproximativ 60% din suprafața ocupată de vie și livezi.

Într-o proporție încă și mai mică au fost recoltate legumele de toamnă. Mari rămîineri în urmă se constată și la strînsul și insilozarea furajelor. Raportînd realizările la pierderi, deficitul trece de 130 000 de tone în județul Ialomița și se apropie de 100 000 de tone în județe ca Teleorman și Constanța. Doar județele Neamț, Brăila, Bihor, Botoșani se prezintă cu realizări notabile.

Întîrzierea lucrărilor agricole este justificată, de regulă, prin lipsa brațelor de muncă. Pentru a destrăma acest argument, este suficient să amintim că mai bine de jumătate din populația agricolă a țării mucește în agricultură, că înzestrarea tehnică a crescut mult în ultimii ani, ritmul dotărilor depășind pe cel al dezvoltării ramurilor de producție care solicită un mare consum de muncă. Rămîinerile în urmă sînt determinate de neîndoielnice cauze obiective — ajungerea concomitentă la maturitate a diverselor culturi: floarea-soarelui, sfecla, cartofii, porumb etc. — precum și de mari deficiențe organizatorice. La începutul acestei săptămîni de pildă peste 100 de camioane și tractoare cu remorci așteptau în preajma fabricii de zahăr din Buzău. Unele din ele sosiseră la ora patru dimineața și nu reușiseră să descarce sfecla nici pînă la orele 14. Asemenea dereglări ale procesului de producție, asemenea imobilizări ale unor importante mijloace de transport se produc din cauza tuturor beneficiarilor de produse agricole.

Cît de important ar fi ca în loc să se ocupe de munca într-o brigadă, încălcînd prerogativele brigadierului, delegatul direcției agricole s-ar strădui cu autoritatea sa personală și a instituției pe care o reprezintă să descongese centrele de preluare a produselor de mijloace de transport? Sau cît nu s-ar câștiga dacă, în loc să umble de la un om la altul pe tarla, reprezentanții organelor agricole s-ar întresa de ce în unități din județe ca Sibiu, Vilcea și Argeș n-a ajuns nici pînă acum întreaga cantitate de sîmînță de grîu, de ce o parte din sîmînța primită este de o calitate inferioară și ar lua, firește măsurile de remediere a situației create!

Ing. Adela CUMPĂNAȘU
Marcel CALIANU

ÎN I. A. S. DIN JUDEȚUL TIMIȘ

FONDURILE INVESTITE SĂ ASIGURE O EFICIENȚĂ CÎT MAI RIDICATĂ

A produce mai mult, mai bun și mai ieftin, în vederea satisfacerii necesităților mereu crescînde de produse agro-alimentare ale economiei naționale, constituie sarcina permanentă, de bază, a unităților agricole de stat, în desfășurarea procesului de intensificare a producției lor agricole. În următorii ani se preconizează realizarea unei producții marfă care să depășească de două până la patru ori, pe cea devenită actualmente, pe fiecare 100 de hectare de teren agricol cultivat.

În cadrul acestor sarcini de ansamblu, fermelor și întreprinderilor agricole de stat din județul Timiș revine un rol hotărâtor, datorîndu-se faptul că dețin circa 90% din capacitățile de producție ale I.A.S. Astfel, anul în cursul anului acesta le revine sarcina de a asigura fondului centralizat, pe ramuri de producție, cantități cu 11—26% superioare celor livrate, în medie, în perioada 1965—1969.

Trădarea în viață a acestor sarcini presupune eforturi susținute, convergente către promovarea progresului tehnic, generalizarea tehnologiilor

cu caracter industrial, concentrarea producției în unități specializate, organizarea științifică a muncii și, bineînțeles, dezvoltarea — cantitativă și calitativă — a bazei tehnico-materiale. În vederea materializării acestor probleme ale intensificării producției, unităților agricole de stat din județul Timiș le-au fost alocate însemnate fonduri de investiții. Numai în perioada ultimilor cinci ani, pe hectarul agricol cultivat au revenit fonduri care depășesc dublul investițiilor efectuate în toată perioada 1950—1965. Ca urmare, ritmul mediu anual de creștere a valorii fondurilor fixe angrenate în producție, pe fiecare hectar de teren agricol cultivat, a fost, pe ramuri de producție, între 6 și 11%. În anul 1970, fermelor și unităților agricole de stat le revin investiții care depășesc cu aproape 30% media celor alocate în perioada cincinalului în curs.

În materializarea acestor investiții s-a urmărit asigurarea unei eficiențe mereu crescînde, atît prin alegerea obiectivelor, cît și a soluțiilor tehnico-economice adoptate. Este grăitor că valoarea producției marfă suplimentare de revine

la 100 lei investiții a crescut, în mod constant, fiind, după date preliminare, cu 16% mai ridicată în 1970 decît în 1965. S-a reușit astfel, să se ajungă la diminuarea continuă a valorii investiției specifice; astfel, în 1970 față de 1965, diminuările au fost, în complexele de porcine de 670 lei, în cele de taurine pentru carne de 1.700 lei, în cele pentru vaci pentru lapte de 12.000 lei, iar în cele avicole de 50 lei.

Anul 1970 este hotărâtor pentru traducerea în viață a sarcinilor privind materializarea programului de investiții. Din acest punct de vedere analize recent efectuate ne arată că, alături de succese remarcabile și incontestabile în timpul și unele rămîineri în urmă care, nerezolvate, afectează folosirea eficientă a fondurilor alocate.

În județul Timiș pozitiv este faptul că anul acesta obiectivele planurilor de investiții au fost îndeplinite într-o proporție mult mai mare ca în perioada anilor 1965—1969; cu 18% în domeniul construcțiilor și cu mai bine de 20% în cel al îmbunătățirilor funciare.

Studiile tehnico-economice efectuate pentru fiecare obiectiv au fost mai minuțioase și mai documentate în ceea ce privește alegerea variantei optime, fapt care a făcut ca, pentru unele ramuri de producție — de pildă, în cazul noilor complexe zootehnice — eficiența economică proiectată să fie cu 8—10% superioară celei din proiectele similare anterioare. Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că patru obiective zootehnice — printre care complexul de la Recaş și cel de la Timișoara — au intrat în producție, la nivelul parametrilor proiectați, cu mai bine de 6 luni în avans față de perioadele stabilite anterior.

În general, viteza de materializare a investițiilor în fonduri fixe productive a fost mult mai ridicată anul acesta. Deoarece încă din primul trimestru marea majoritate a șantiștelor și-au putut începe activitatea din plin, iar mașinile și utilajele se găseau în faza de instalare, la sfîrșitul primelor 6 luni materializarea în fonduri fixe a fost cu mai

bine de 45% superioară față de situația existentă, în aceeași perioadă a anului trecut.

Nu pot fi trecute cu vederea însă unele deficiențe. La 1 august rămîinerile în urmă față de prevederile planului totalizau, totuși, peste 25 milioane de lei. Astfel, alături de obiective îndeplinite cu avans față de etapele planificate, alte nouă obiective sînt mult rămase în urmă: două în domeniul zootehnicii, două în cel al industrializării producției vegetale și trei în construcții, montaje, Trebuie de asemenea, precizat că la două obiective principale din sectorul îmbunătățirilor funciare au fost necesare completări și modificări parțiale în soluțiile tehnico-economice prevăzute inițial, fapt care a întîrziat intrarea lor în funcțiune. Calculul economic ne arată că dacă aceste rămîineri în urmă, nu vor fi recuperate ele vor afecta baza tehnico-materiale de producție a unităților agricole de stat din județul Timiș. Ca urmare, prin nerealizarea producțiilor respective se vor înregistra pagube care vor influența negativ valoarea producției marfă cu circa 1,5%.

În timpul care a mai rămas pînă la sfîrșitul anului, se va putea, desigur, ca prin măsuri adecvate, să se remedieze toate rămîinerile în urmă și deficiențele semnalate. Prin aceasta, eficiența economică a investițiilor alocate unităților agricole de stat din județul Timiș va crește într-un ritm viu. Noua lege a efectuării investițiilor, trăsînd răsputeri precise tuturor conducătorilor unităților economice în materializarea fondurilor alocate creează premisele necesare lichidării deficiențelor și asigurării unei eficiențe sporite, fiecărui leu investit.

Dr. ing. Eugen JIANU

(Urmare din pag. 1)

specifice ale acestui an, care au determinat coacerea tîrzie și neuniformă a porumbului ca și a altor culturi, recoltarea trebuie făcută cu multă grijă, la un grad de maturitate care să nu ducă la pierderi ulterioare. În același timp însă trebuie să se elimine orice întîrzieri la recoltare și, mai ales, să se urgenteze la maximum transportul porumbului cules, de pe cîmp către spațiile de depozitare, pentru a se evita deprecierea producției. Sînt chemate să ia în această privință măsuri urgente mai tîrziu seamă întreprinderile agricole de stat din județele Ialomița, Tulcea, Galați, Vaslui unde există mari cantități de porumb încă netransportate.

Paralel cu încheierea ultimelor acțiuni legate de însămînțări și recoltări este necesară urgentarea executării operațiilor de toamnă, pe toate suprafețele prevăzute. Volumul acestor lucrări, este mare. El reclamă o utilizare rațională a tractoarelor, care trebuie să lucreze cu maximum de randament. În această privință, supravegherea tehnică a lucrării — pentru a se respecta intratutal cerințele agrotehnice — trebuie îmbinată cu o serie de măsuri care să asigure tractoriștilor condiții cît mai bune de lucru, pe timp neprielnic. Tractoarele vor fi deci echipate cu cabinele de protecție și de siguranță existente în unități, după o prealabilă verificare a stării lor și remediere a degradărilor constatate.

Apropierea iernii ridică probleme specifice, deosebite, în fața lucrătorilor din sectoarele zootehnice ale întreprinderilor agricole de stat. O primă atenție trebuie acordată în această perioadă, terminării tuturor obiectivelor de investiții prevăzute să intre în funcțiune. Se impune urgentarea lucrărilor în special la complexele de porci Nazareca și Cocioc, la complexele de vaci N. Bălcescu și Băilești, la complexul de pui de carne de la Titu, a căror construcție este, în momentul de față, întîrziată. Intrarea în fluxul normal de producție a tuturor complexelor zootehnice noi — din care patru au și intrat în funcțiune în județele Mureș, Constanța și Ialomița — este condiționată, în cel mai mare grad, de posibilitatea populației lor la timp. De aceea, programul recent elaborat, pentru înființarea de ferme specializate în creșterea tineretului necesar acestui

ACTIVITATE INTENSĂ ÎNAINTEA SOSIRII IERNII

scop, trebuie să-și găsească o cît mai rapidă materializare. Identificarea tineretului destinat populației complexelor se va face odată cu încheierea contractelor economice.

Un capitol aparte, de importanță vitală pentru realizarea indicilor planificați în zootehnie, îl constituie asigurarea furajelor necesare în timpul iernii. Condițiile specifice anului acesta ridică cîteva probleme a căror soluționare reclamă o deosebită competență și operativitate. Este vorba, în primul rînd de intensificarea acțiunilor de conservare — prin insilozare și alte metode — a tuturor produselor secundare ce rezultă de la recoltarea porumbului, pentru boabe: a cocenilor, a pînșurilor de la stațiile de depănare. Totodată, fiecare întreprindere, fiecare fermă de sarcini în această privință, va urmări terminarea în cel mai scurt timp posibil a recoltării, transportului și depozitării în silozuri a stocului furajeric și va acorda toată atenția păstrării în bune condiții a finului în depozite, pentru a se evita orice pierderi. Pentru a se economisi furajele, pe toate terenurile eliberate prin recoltare se va organiza pășunarea, pînă în momentul executării arăturilor, fără a se periclita însă această acțiune.

În toată această perioadă, mijloacele mecanice ale fiecărei unități sînt solicitate la maximum. De aceea, trebuie făcut totul pentru ca ele să funcționeze la întregul potențial de lucru. Dacă mai avem astăzi greutăți, ele se datoresc tocmai faptului că în unele unități tractoarele, mașinile agricole, mijloacele de transport etc., fie că nu funcționează, fie că lucrează la un potențial scăzut față de parametrii posibili. Cauzele sînt multiple: reparații superficiale, întreținere necorespunzătoare,

exploatare nerățională, cauze care pot și trebuie înlăturate imediat, fiind conștienți de pagubele ce le putem înregistra datorită prelungirii lucrărilor peste momentul optim.

Alături de latura organizatorică și tehnică a producției, o importanță de seamă trebuie acordată problemelor economice și financiare, hotărîtoare în desfășurarea unei activități rentabile. În prezent ne aflăm în etapa finală a încheierii acestui an, cînd paralel se creează și baza pentru o bună parte din recolta anului următor. Deși condițiile naturale din acest an ne-au produs mari pagube de recoltă, influențînd și situația economică și financiară a unor întreprinderi agricole de stat, totuși, măsurile adoptate la începutul verii și aplicarea lor cu consecvență pînă la sfîrșitul anului, vor permite îmbunătățirea rezultatelor economice.

Pentru aceasta este necesar ca, pe măsura obținerii recoltei de toamnă, cantitățile destinate vânzării să fie pregătite corespunzător, în condiții de calitate superioară și expediate operativ. Încasarea producției vîndute trebuie să parcurgă un timp foarte scurt pentru rambursarea cît mai operativă a creditelor purtătoare de dobînzii, angajate pentru realizarea producției. Totodată, este necesar ca rezervele de furaje și semințe să fie condiționate și depozitate în cele mai bune condiții, iar pentru producția destinată prelucrării să fie bine organizată munca în sectorul industrial, în scopul realizării de randamente maxime și fără pierderi.

Din punct de vedere economic, problema centrală a fiecărui consiliu de administrație, a fiecărei conduceri de fermă și sector de deservire trebuie să o constituie organizarea rațională a muncii și asigurarea unui consum de

elemente materiale în deplină concordanță cu cerințele producției finite și ale celei neterminată de la sfîrșitul anului. Aceasta impune o corelare cît mai perfectă a nevoilor de lucrări cu forța de muncă permanentă de care dispune fiecare unitate.

Nu putem concepe producție, adică activitate economică care să nu-și acopere din veniturile proprii cel puțin cheltuielile. Orice abatere de la acest principiu nu face decît să micșoreze fondurile de acumulare, să țină în loc dezvoltarea noastră viitoare. De aceea, mai cu seamă acum, la încheierea anului, se va da atenția cuvenită refacerii neîntîrziată a fondurilor — proprii și împrumutate — imobilizate în stocuri de materiale, debitori, lucrări de investiții etc. Prin majorarea plăților și dobînzii și blocarea unor mijloace materiale ce pot fi utile altor, asemenea imobilizări provoacă greutăți financiare întreprinderilor și economiei în ansamblu ei. Denotînd o slabă preocupare a conducătorilor față de problemele financiare ale unității respective, astfel de situații trebuie evitate cu desăvîrșire. În acest scop, aprovizionarea cu materiale se impune a fi făcută numai în strictă concordanță cu cerințele producției, eliminîndu-se orice exagerări în crearea de stocuri fără trebuință. Revine economistului șef sarcina să analizeze cu tot discernămintul nevoile fermelor și sectoarelor de deservire și, în funcție de stocurile similare existente în întreprindere, să decidă asupra angajării unității în noi aprovizionări.

O importanță sursă de realizare a planurilor de beneficii, chiar în condițiile de producție ale acestui an o constituie executarea, în funcție de posibilitățile locale, de cît mai multe lucrări la terți. Preocupîndu-se de această problemă, conducătorii fermelor și sectoarelor de deservire, consiliile de administrație ale întreprinderilor trebuie să găsească soluții pentru a realiza cît mai multe recuperări de cheltuieli.

Îmbinînd cu competență preocupările de ordin tehnic și organizatoric cu cele economice și financiare, care justifică și demonstrează eficiența întregii activități, conducătorii întreprinderilor și fermelor sînt chemate să depună eforturi susținute pentru a asigura pe toate căile, realizarea sarcinilor ce ne revin în această etapă, în vederea obținerii unor rezultate finale cît mai bune.

Revista noastră și-a informat cititorii, într-unul din numerele apărute anul trecut, asupra unei metode noi de cultură a castraveților în seră practicate, inițial, pe suprafețe mici, dar cu rezultate deosebit de bune: cultura pe baloți de paie. Primele încercări s-au făcut la C.A.P. Otopeni. Suprafețe mai mari au fost realizate în ciclul I de producție al anului 1970 la întreprinderea intercooperativă de sere-București — 4 ha. Rezultatele obținute în aceste unități — producții de 200—220 tone/ha — au determinat direcția de specialitate din cadrul ministerului să treacă la organizarea pe scară largă a producerii castraveților după această metodă.

Se rezolvă, în acest mod, mai multe cerințe: pe de o parte, lărgirea sortimentului de legume de seră cu un produs valoros cerut atât pe piața internă cit și la export; pe de altă parte, în serele de tomate se poate realiza o rotație mai judicioasă, ceea ce în-

țură în bună măsură efectele negative ale unei monoculturi prelungite.

Ca urmare a unor măsuri luate pe plan central, în serele aparținând cooperativelor agricole și întreprinderilor intercooperativiste, se va cultiva, cu castraveți pe baloți de paie, în ciclul I—1971, o suprafață de 30 ha. Alte 10 ha se vor realiza la I.A.S. Dat fiind că lucrările încep, de fapt, de pe acum, pentru familiarizarea celor ce vor conduce acțiunea cu tehnologia respectivă, săptămîna trecută a fost organizat un instructaj pe această temă, însoțit de o foarte interesantă demonstrație periodică la I.I.S. București, unde cultura se ocupă anul acesta, în ha.

Prezentăm, în cele ce urmează, aspectele principale ale tehnologiei culturii castraveților pe baloți de paie — așa cum au reieșit din prezentarea făcută de inginerul Constantin IONICIOIU, tehnologul șef al întreprinderii, unul din specialiștii care s-au ocupat direct de aplicarea metodei — și din execuția practică a unor lucrări.

Pregătirea substratului

Introducerea culturii castraveților în seră presupune, în mod firesc, lichidarea tomatelor din ciclul al II-lea cel mai târziu la începutul lunii noiembrie. Ca la orice altă cultură, primele acțiuni sînt cele de dezinfectie chimică a spațiului de producție, cu insectofungicidele cunoscute. Așa cum li s-a demonstrat și participanților la instructaj, terenul se pregătește printr-o arătură la o adîncime de 28—30 cm, urmată de o mărunțire cu freza, la 15—20 cm. Este bine și necesar ca udarea culturii premergătoare să se facă cu moderație. Altfel, lucrarea de pregătire și modelare nu se execută bine.

Caracteristică este modelarea terenului pentru trasarea șanțurilor în care se așază baloții. La I.I.S. București ea se execută în acest an cu o mașină specială. Dispozitivul realizat anul trecut în atelierul unității s-a dovedit însă tot atât de eficient. Este vorba de o piesă de tipul cormanei de rarită, executată prin sudarea a două fiare de la plugul tip Bolgar și montată pe tractorul Eicher. Într-un mod sau altul, la fiecare travée se deschid cîte două șanțuri longitudinale, adînci de 15—17 cm de la nivelul solului și late de 52—53 cm, corespunzător cu lățimea baloților. Între axele acestor șanțuri — vîltoarele rînduri de castraveți — distanța recomandată este de 1,80 m. Pentru un hectar sînt necesari circa 6.000 de baloți.

Iată și cîteva indicații reieșite din experiența specialiștilor întreprinderii: să se corecteze, manual, profilul șanțurilor realizat mecanic, scoțîndu-se pămîntul căzut în interior și pentru a se realiza o nivelare perfectă altfel, apa și soluțiile nutritive se pot scurge către o extremitate sau alta a șanțului sau băltesc și să se asigure între șanțuri o distanță care să întrecă cu 10—15 cm lățimea de lucru a mașinii de acoperit baloții, la o distanță mai mică mașina se împiedică de aceștia.

Plasarea baloților pe șanțuri constituie acțiunea care reclamă cel mai mare volum de muncă. Este nevoie, de aceea, de o foarte bună organizare. Specialiștii de la I.I.S. București recomandă transportarea baloților în seră cu ajutorul remorcilor tractate cu tractorul Eicher, descărcarea lor direct pe trăveele modelate, așezarea în șanțuri, pornind de la pereții laterali ai serei către aleea principală, concomitent pe ambele rînduri.

Iată două „amănunte” importante: baloții se plasează cu nodul sîrmel deasupra (în caz contrar nu se pot dezlega) și la o distanță de circa 10—15 cm unul de altul pentru a se ușura pătrunderea apei. Sîrmel se taie cu ajutorul unui clește și se scot în totalitate, pe alee și apoi din seră, pentru a se evita a-

gătarea lor de organele active ale mașinilor cu care se lucrează. Este obligatorie, apoi, dezinfectarea baloților.

Fermentația

Intrarea paielor în fermentație se determină

Important este, în continuare, controlul fermentației. În primele zile temperatura se ridică la 50 grade pentru ca la o săptămîină, temperatura să coboare la 32 grade C în masa baloților și la 26 grade C la sol. Cînd aceste valori se mențin cîteva

ÎN SERE, O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ ÎN CURS DE GENERALIZARE

Cultura castraveților pe baloți de paie

prin umezirea lor cu ajutorul aspersiunii — timp de 8 ore, în 4 reprize de cîte 2 ore — cu apă caldă, la 20—22 grade. Cînd apa se scurge din pajele stoarșe în mină, umezirea încetează. Pentru a nu se umezi, pămîntul scos din șanțuri și aflat între rîndurile de baloți, se acoperă cu o folie de polietilenă. Tot pentru activarea fermentației — dar și pentru fertilizarea substratului — la suprafața baloților se imprăștie, foarte uniform, azotat de amoniu — 3.000 kg/ha. Anul acesta, la I.I.S. București o dată cu azotatul de amoniu se administrează și superfosfatul — 600 kg/ha, numai pe baloți. Se evită, astfel, risipirea superfosfatului pe aleea dintre baloți.

Cronologic, acum se execută și legatul sforilor de susținere a plantelor, la sîrma de la dolie, operație care nu mai este posibilă după acoperirea paielor cu pămînt. Discuțiile au relevat aci un lucru deosebit de important: sforile trebuie să fie cu 20—30 cm mai lungi decît distanța de la sîrmă la balot, deoarece prin fermentație, balotul și o dată cu el planta se lasă. Dacă sfoara este scurtă planta se poate desrădăcina.

După toate aceste lucrări — pentru executarea cărora se circulă numai pe deasupra baloților, aceștia se acoperă cu pămîntul scos din șanțuri, într-un strat de circa 8 cm, trăgîndu-se cu grebla și pămîntul de sub registre. Se realizează, astfel, două biloane înalte de 30 cm și late de 1 m.

zile, sînt îndeplinite condițiile pentru a se trece la lucrările de plantare. Din momentul acoperirii baloților cu pămînt — circulația lucrătorilor se face, obligatoriu, numai pe aleea dintre biloane.

Conducerea factorilor de vegetație

Plantarea trebuie precedată de administrarea, pe bilon, a îngrășămintelor — 400 kg/ha azotat de amoniu, 700 kg/ha sulfat de potasiu — prin aspersie. Data plantării nu trebuie să depășească 20 noiembrie. Numai așa se poate respecta o condiție esențială a eficienței culturii: livrarea producției, în masă, încă din luna ianuarie.

La I.I.S. București se folosesc răsăduri produse în cuburi nutritive — de 10 ori 10 cm. Se obișnuiește susținerea răsădurilor în cub, încă de la repicare cu ajutorul unor tuturi de sîrmă de 25—30 cm lungime, de care tulpina

se prinde cu ajutorul unor inele din sîrmă subțire. La plantare, după legarea de sforile de susținere, tutorii se scot. Operația de plantare se execută de două echipe de muncitori: o echipă descarcă răsădurile din remorcă și le distribuie pe bilon, în dreptul sforilor de susținere (13 plante pe o distanță de 6 m, adică 13.300/ha) și cealaltă echipă deschide gropi și așază cubul, fără presare și fără a aduna pămînt la colet. Se face apoi o udare în jurul cubului cu furculiță, fără să se ude frunzele sau dolele, urmînd ca ulterior, completarea apei necesare culturii să se facă numai în zona de sub registre. Este bine ca la fiecare travée să se lase un anumit număr de răsăduri pentru completarea eventualelor goluri, lucrare care nu poate depăși însă perioada de 2—3 săptămîni de la plantare. Palisarea se execută de 2 ori pe săptămîină, pe măsura creșterii vîrfului vegetativ. Cînd două internoduri depășesc dolia, se execută cîrnitul.

Nivelul producției îl asigură în mare măsură, și conducerea plantei. Se cer respectate cîteva cerințe: pe primii 60 cm înălțime se elimină toți lăstarii, pe următorii 90—100 cm, lăstarii se conduc la o frunză și un fruct, în rest la 2 frunze și 2 fructe, ținîndu-se însă seama de potențialul fiecărei plante; pe lăstarii de ordinul 1 se lasă un lăstar de ordinul 2, condus la 1—2 frunze și 1—2 fructe; pe tulpina principală se elimină toate fructele.

Cerințele culturii impun ca în primele două săptămîni să se asigure în sol și aer 24—26°C ziua și 22—24°C noaptea. Apoi, pînă la începutul fructificării, 18—20°C noaptea și 20—24°C, iar în continuare 24—27°C ziua.

Săptămînal se încorporează îngrășăminte chimice, care la sfîrșitul ciclului trebuie să totalizeze 1.000 kg/ha sulfat de amoniu, 1.500 kg/ha sulfat de magneziu și 2.000 kg/ha sulfat de potasiu. Un efect deosebit au șerbetările cu zeamă de gunoi de grajd (trei) precum și stropirile extraradiculare (două) cu Wuchsal 0,2%.

Rezultate finale

Plantată la 25 noiembrie — 1 decembrie, cultura de castraveți de la I.I.S. București a dat primele recolte la 26 ianuarie, cantități mai mari putînd fi valorificate începînd din februarie — cînd s-au totalizat 8,6 t/ha. În continuare, s-au recolat: 39,6 t/ha — în martie 62,7 t/ha — în aprilie, 59,7 t/ha — în mai, 43,1 t/ha — în iunie totalizîndu-se 216 t/ha. Un sfert din producția planificată s-a obținut în primul trimestru, ceea ce a determinat valorificarea avantajoasă a producției: planul de venituri a fost depășit cu 51%, iar cheltuielile au fost reduse cu aproape 100 lei/tonă.

Recomandările făcute în timpul instructajului de a se organiza pregătirea în așa fel încît plantarea să se realizeze cel mai tîrziu la 20 noiembrie sînt menite să asigure obținerea și mai timpurie a producției.

Participanților la instructaj li s-a oferit prilejul de a cunoaște și efectele culturii de castraveți pe baloți de paie asupra culturii următoare: tomate din ciclul al II-lea aflate acum în plină producție și cu un rod deosebit de bogat. În sol, paiele s-au descompus în totalitate, ceea ce a îmbunătățit simțitor calitățile lui fizice. Analizele de laborator arată chiar o creștere substanțială a conținutului de humus: de la 0,8%, în medie în timpul culturii de tomate, la 2-4% acum, după castraveți.

Perfecționarea tehnologiei culturii de castraveți pe baloți, pe baza datelor rezultate din propria experiență, va permite I.I.S. București să obțină anul acesta rezultate net superioare celor din anul precedent.

Ing. Sonia DIRADURIAN

AGENDĂ FITOSANITARĂ

Pe timp, în sere, în livezi

Odată cu scăderea temperaturii, în majoritatea lor, dăunători și agenții fitopatogeni ai culturilor agricole intră în repaus, trecînd perioada de iarnă în diferite stadii de dezvoltare (în general forme cu rezistență la temperaturi scăzute). Își reiau apoi activitatea de dăunare primăvara, odată cu ridicarea temperaturii în aer și în sol. S-ar părea deci, că și activitatea de prevenire și combatere în timpul perioadei repausului vegetativ este mai redusă.

Faptele arată însă că există și dăunători, mai puțini la număr, care produc pagube prin atacul lor și în timpul repausului vegetativ. Gîndindu-se că atacă semănăturile de griu și în cursul toamnei și al iernii, în perioadele în care temperaturile, chiar pentru un timp scurt, se ridică la peste 4°C. În serele legumicole, atacul dăunătorilor și, în special, al agenților patogeni se manifestă permanent, indiferent de anotimp deoarece condițiile create în spațiile respective pentru dezvoltarea plantelor le sînt favorabile. În plantațiile de pomi, începînd cu perioada intrării în repaus vegetativ se pot aplica cu succes tratamentele pentru combaterea păduchelui din San-José, dăunătorul cel mai primejdios.

Pentru prevenirea pagubelor pe care le-ar putea provoca acești dăunători este necesar să fie luate în continuare măsurile indicate.

În culturile de cereale de toamnă, în mod special în culturile de griu, imediat după răsărire, semănăturile se vor ține permanent sub control și, în caz de constatare a atacului, se vor aplica prăfuri cu Heclotox 3 sau Duplitolx 3+5 în cantitatea de 30 kg la ha. Se vor controla în special suprafețele cu griu semănat după griu sau alte cereale de toamnă, unde rezerva biologică a dăunătorului și, deci, și posibilitățile de atac sînt mai mari.

În serele legumicole se vor aplica săptămînal stropiri pentru prevenirea atacurilor de boli și dăunători. În culturile de tomate se vor aplica stropiri cu Lirocarmazin în doză de 0,2 la sută, combătîndu-se prin acest tratament atacurile de cladosporioză, mană și alte pătări. La aceste culturi a apărut și atacul în ultima vreme și fînarea tomatelor (Levelula taurica) care se poate combate prin stropiri cu Caratan în doză de 0,1 la sută sau Morestan 0,05 la sută. Aceste boli se pot combate prin stropiri complexe, adăugînd în soluția de Lirocarmazin 0,2 la sută și Caratan 0,1 la sută, sau, acolo unde există, Morestan 0,05 la sută.

În livezi, în această perioadă a intrării în repaus vegetativ a pomilor, înainte de începerea stropirilor de iarnă, este momentul cel mai prielnic pentru efectuarea măsurilor de igienă culturală, măsură cu efect deosebit de important pentru diminuarea rezervei biologice a dăunătorilor și agenților patogeni. Dintre acestea, deosebit de importantă e prezintă:

— stringerea și distrugerea prin ardere a fructelor mumificate, care constituie o sursă importantă în transmitere a unor agenți patogeni deosebit de periculoși pentru pomi în general;

— stringerea și distrugerea prin ardere a frunzelor căzute, care, de asemenea, sînt gazde principale ale diferiților agenți patogeni;

— culegerea și distrugerea cuiburilor de omizi.

Produsele necesare combaterii bolilor și dăunătorilor se pot procura de la centrele de protecție a plantelor ale direcțiilor agricole județene. Este necesar ca fiecare unitate agricolă să-și procure din vreme produsele și aparatura de combatere, pentru a putea acționa imediat la apariția atacurilor.

Ing. C. SNAGOVEANU
din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

PRIND VIAȚĂ OBIECTIVELE PROGRAMULUI NAȚIONAL DE DEZVOLTARE A ZOOTEHNIEI

Preludiu pe marele șantier al complexului avicol integrat de carne de pasăre—Galați

DAREA ÎN EXPLOATARE A PRIMEI FERME

Pornind de la particularitățile biologice ale păsărilor — precocitate și putere mare de înmulțire — care conferă posibilitatea obținerii într-un timp scurt a unor importante cantități de produse alimentare prioritare în hrana populației — carnea și ouăle — în Programul național privind dezvoltarea zootehnicii în următorii ani, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c., se pune un accent deosebit pe extinderea aviculturii de tip industrial. Două cifre sintetizează proporțiile uriașe la care va ajunge această ramură, în plină dezvoltare. În anul 1975 întreprinderile agricole de stat vor produce 100 000 tone de carne și 1,6 miliarde de ouă.

Este încă vie în memoria noastră vizita de lucru făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu în luna martie la Combinatul avicol Crevedia. În urma discuțiilor ample purtate cu această ocazie, a indicațiilor directe, date de secretarul general al partidului, s-a conturat posibilitatea devansării sarcinilor stabilite pentru avicultură prin construirea unor mari unități avicole industriale cu capacități anuale de producție de 10 000 și, respectiv, de 20 000 de tone.

Pe șantierul unuia dintre acești giganti, cel de la Galați, care și-a deschis lucrările în primele luni ale primăverii, indicațiile tovarășului Nicolae Ceaușescu au avut o rezonanță deosebită. Cu sprijinul eficient și sub controlul direct al Biroului comitetului județean al P.C.R., care a analizat sistematic mersul lucrărilor, greutățile ivite, măsurile ce se impun pentru asigurarea unui ritm de lucru care să permită devansarea termenelor de execuție planificate, colectivul de muncitori și tehnicieni al acestui uriaș obiectiv a obținut rezultate remarcabile.

— În vineri, fiecarei săptămâni, și aceasta începând cu câteva luni în urmă, ne spunea ing. Ticu STOLERU, directorul Inspectoratului I.A.S. Galați, pe baza unor rapoarte concrete de lucru, biroul comitetului județean analizează situația șantierului, realizarea graficelor de execuție, ia măsurile necesare impuse de principalul nostru obiectiv, darea în folosință a combinatului înainte de termenele planificate.

Luni 19 octombrie anul curent a intrat în exploatare prima din cele 9 ferme ale combinatului, care nu peste multă vreme va livra țării 20 000 tone de carne anual.

Am fost martorii acestui important eveniment, prilej de justificată satisfacție și mândrie pentru toți realizatorii, începând de la proiectant, I.S.P.C.A.-București, continuând cu constructorul, Întreprinderea nr. 7 construcții-montaj Galați și terminând cu beneficiarul, Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Conduși de ing. Niță STĂNESCU, directorul Complexului avicol integrat Galați, specialist cu

experiență în acest domeniu, am trecut în revistă întregul șantier.

Valoarea totală a investiției la Complexul avicol Galați se ridică la o sumă importantă, fără a mai socoti fabrica proprie de nutrețuri combinate, cu o capacitate anuală de 120 000 de tone și abatorul propriu, pentru realizarea cărora au fost alocate încă circa 90 milioane de lei. Sub aspect valoric investițiile au fost realizate în proporție de 31 la sută, raportate la volumul lor total și în proporție de peste 90 la sută, dacă le luăm în calcul pe cele prevăzute pentru anul în curs. Așa cum aminteam, prima din cele 9 ferme ale combina-

cișarea găinilor de rasă Rock cu cocoși de rasă Cornish — vor realiza greutatea de 1,8 kg. la vârsta de 56—63 de zile (9 săptămâni) cu un consum specific de circa 2,3 kg nutrețuri combinate.

Calitățile biologice ale materialului de reproducție, în plin proces de ameliorare, îmbunătățirea condițiilor de exploatare vor permite ca de la fiecare găină — prin puii obținuți — să se realizeze cite circa 170 kg de carne, față de numai 80 cite se obțin în prezent. Legătura sectorului de hibridare cu cel de producție se realizează prin stația de incubație, cu capacitatea de 900 000 de ouă. Ritmic, această stație va

executa în vederea adoptării operative a unor soluții și detalii tehnice, la fel ca și conștiinciozitatea lucrătorilor șantierului Întreprinderii nr. 7 construcții-montaj Galați (muncitorii Constantin Drăgănescu, Pavel Gheorghe, Ilie Stanescu, Ion Ungureanu, ing. Emil Bălănoiu, director tehnic, ing. Constantin Ghetul, șeful șantierului, ing. Vasile Dumitrache, șef de lot și alții), toate acestea conjugate cu îndrumarea directă și controlul comitetului județean P.C.R. și al conducerii Departamentului I.A.S. ne dau garanția că lucrările unui dintre cele mai mari complexe avicole din țară — și poate că nu exagerăm când spunem din lume — se vor desfășura, și pe mai departe, la nivelul corespunzător.

În această lumină, elogiind actul inaugural al dării în folosință a primei ferme, a primelor 13 hale, ar fi greșit să uităm că alte 134 de hale, utilitățile lor, stația de incubație, abatorul, fabrica de nutrețuri combinate — aflate în plină construcție — și care reprezintă de altfel ponderea investiției, urmează a fi terminate în mai puțin de un an.

Să trecem pe scurt în revistă unele din ele. Se face resimțită lipsa unor materiale ca panourile și plăcile de azbociment, tablă neagră, profile metalice prefabricate din beton armat, livrarea acestora nefiind în pas cu ritmul necesităților de montaj, cu potențialul frontului de lucru al șantierului. Deși mult remediată, pe șantier, se mai resimte lipsa unor utilaje de mare randament, a forței calificate de muncă, în ultima instanță. Întreprinderea Tehnometal—Timișoara întârzie îngrijorător livrarea utilajului pentru distribuirea hranei (transportoare cu noduri), fapt care pune sub semnul întrebării posibilitatea intrării în folosință a noilor capacități de cazare disponibile în lunile care urmează. Din lipsa instalațiilor de automatizare pentru centralele termice ale complexului, problema termoficării este departe de a fi rezolvată. În aceeași restanță se află și lucrările pentru instalațiile de gaze, efectuarea probelor și racordarea la conducta principală.

Entuziasmul lucrătorilor șantierului, al celor care și-au început activitatea în cadrul complexului, care s-au angajat să dea în folosință unitatea înainte de termenele planificate trebuie să-și găsească corespunzător și înțelegere și în cadrul instituțiilor și întreprinderilor ale căror produse sau utilaje condiționează direct respectarea acestor angajamente. Este o datorie fermă de îndeplinire a căreia este legată nemijlocit data mult așteptată — darea în folosință a complexului la întreaga sa capacitate — omagiată ca un preluu de festivitate organizată pe șantier la începutul acestei săptămâni.

Ing. Lucian ROȘCA

Moment solemn. Tovarășul Constantin Dăscălescu, prim secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular al județului Galați, tăind panglica inaugurală.

tului, „ferma de părinți 1”, ca să apelăm la terminologia de specialitate, cu cele 13 hale de creștere și construcțiile anexe a fost terminată „la cheie”. În zilele premergătoare evenimentului inaugural, ing. Ovidiu FOLEA, șeful fermei respective, trăia emoțiile unei autentice premiere. El lua în primire primele efective de păsări cu care se va popula ferma și, mai departe, întregul combinat.

Deci, așa cum arătam mai sus, 13 din cele 147 de hale ale combinatului își primeau „oaspeții”, tineret avicol de mare productivitate provenit de la un centru de selecție organizat în județul Ilfov. Și, pentru că itinerariul nostru prin Complexul avicol Galați și-a stabilit ca reper atit realizările palpabile, existente, cele care își conturează dimensiunile în aceste zile, cit și cele care figurează, deocamdată, în schițe și proiecte, să prezentăm cititorilor principalele caracteristici ale gigantului din Galați. Au început de-acum să se profileze cele două sectoare distincte ale combinatului: sectorul de hibridare, care va asigura producția de ouă pentru hibridii crescuți pentru carne — compus din trei ferme a cite 13 hale — și sectorul de producție care, prin cele șase ferme ale sale, va asigura producția planificată. Considerăm util să arătăm că puii — hibridi dubli tetraliniari proveniți din încru-

furniza sectorului de producție cite 225 000 de pui săptămânal. Tot săptămânal, abatorul combinatului va livra pieței nu mai puțin de 214 000 de pui la greutatea minimă de 1,8 kg. și la calitatea solicitată de exigențele sporite ale consumatorilor. La parametri proiectați, beneficiul anual de circa 130 milioane de lei va permite recuperarea investiției în cel mult 3—3,5 ani. Gradul înalt de mecanizare și automatizare va duce la creșterea considerabilă a productivității muncii, care va ajunge la circa 600 000 de lei pe salariat.

— Pentru realizarea ritmicității producției la nivelul stabilit prin parametri proiectanți, ne spunea ing. Stănescu, încă de la primele populări întregul flux tehnologic trebuie să funcționeze cu precizie de ceasornic.

Într-adevăr, orice defecțiune survenită în acest uriaș angrenaj, în care se rulează anual aproape 12 milioane de pui, poate avea urmări deosebit de păgubitoare. De aceea, grija pentru asigurarea unui micro-climat cit mai corespunzător, în condițiile de mediu total artificializate, este înscrisă ca una din preocupările de competență ale proiectanților și executorilor. Deplasările repetate pe șantier ale proiectanților (arh. Iosif VOĞHEL, arhitect Elena MUNTEANU, ing. Radu SCARLAT de la I.S.P.C.A.), consultarea directă cu e-

I.C.V.B. „Pasteur”
recomandă:

Un nou produs
biologic pentru
diagnosticarea
micoplasmozei
aviare

Deoarece Microplasmaza aviara mai produce încă pierderi care nu pot fi neglijate, se impune luarea unor măsuri eficiente pentru combaterea ei. În acest scop, I.C.V.B. „Pasteur” pune la dispoziția specialiștilor din fermele de păsări un antigen care poate fi folosit atât în reacția de seroaglutinare lentă, cit și în cea rapidă, pentru diagnosticarea micoplasmozei aviare.

Preparatul se prezintă sub forma unui lichid roșu deschis care, după o conservare de circa două săptămâni la 4—8°C, se separă într-un sediment de culoare roșie sau roșie deschisă și o parte lichidă incoloră sau foarte slab colorată în roz; prin agitare se obține din nou o suspensie omogenă.

Se livrează în flacoane capsulate metalic și etichetate, fiecare flacon conținând cite 8 ml antigen.

Reacția de sero-aglutinare rapidă se face pe lamă, în acest scop folosind antigenul colorat ca atare. Pentru efectuarea reacției sint necesare două picături de antigen și o picătură de ser de găină, care să fie lipsit de hematii, clar, nehemolizat și cu o vechime de cel mult șapte zile de la recoltarea sa. După amestecul serului cu antigenul, se obține o picătură mai mare de culoare roz omogenă.

În contact cu serurile pozitive, antigenul aglutinează în mai puțin de două minute, dând naștere unor grunji de culoare roșie, a căror mărime este cuprinsă între 0,1 mm și 2 mm.

Serurile negative, provenite de la păsările indemne la această boală, nu trebuie să aglutineze după un contact cu antigenul de cel puțin 6 minute.

Efectuarea pe lamă a amestecului de ser cu antigen se va executa la o temperatură de 20—24°C, pe lame bine curățate și degresate, folosind fie o ansă de însămânțare, fie o baghetă subțire de sticlă.

Reacția de sero-aglutinare lentă se face de către laboratoarele veterinare și se execută în tuburi de sticlă, folosind antigenul diluat în soluție colorată izotonică, astfel ca turbiditatea obținută să fie asemănătoare cu cea din tubul 1,5 a scării nefelometric Mac Farland.

La antigenul astfel diluat se adaugă meriolat de sodiu soluție 1 la sută, pentru ca, în final, să se realizeze o concentrație de 1/10 000.

Diluțiile se fac în tuburi 10/100, în progresie geometrică cu rația 2, avind ca punct de plecare serul diluat 1/10, diluție realizată prin amestecul a 0,2 ml ser cu 1,8 ml antigen diluat.

Pentru efectuarea reacției este necesară o cantitate de 0,2 ml ser de găină păstrat la frigider și care să fie clar, lipsit de hematii, iar vechimea sa să nu depășească șapte zile de la recoltare. Toate tuburile se introduc apoi în termos, unde se păstrează minimum 18—24 ore, după care se citește reacția obținută.

Sint considerate pozitive tuburile în care s-a produs o aglutinare netă și sedimentul format s-a depus sub formă de grunji mari, în timp ce coloana de lichid de deasupra a rămas absolut limpede. Reacția este negativă atunci cînd nu s-a produs o sedimentare la diluția 1/40.

Pe tot timpul valabilității sale, care este de opt luni de la data preparării, antigenul va fi păstrat la frigider (+4 +8°C) și, în mod deosebit, se va feri de îngheț, deoarece acesta duce la denaturarea produsului.

Fiind vorba de un produs nou, introdus pentru prima dată în țara noastră, I.C.V.B. „Pasteur” apelează cu insistență la toți specialiștii care-l întrebuințează, să fie informat în permanență asupra comportării și rezultatelor obținute în urma folosirii lui, pentru a-i putea aduce eventuale îmbunătățiri.

Atît observațiile cit și cererile de produs vor fi adresate I.C.V.B. „Pasteur”, Șos. Giulești 333, Sectorul VII, București, telefon 18 04 90.

PLEDOARIE PENTRU UN PRIETEN UITAT

Privită prin prisma nevoilor agriculturii, ca și ale altor sectoare de activitate, creșterea cailor a devenit o problemă de opțiune între număr și calitate, în raport cu gradul de extindere și de diversificare a mijloacelor mecanice. Relațiile cal-mașină, în condițiile sporirii schimbului și mișcării mărfurilor pe plan local, național și internațional, ale creșterii vitezei de circulație a produselor au fost tranșate în favoarea mijloacelor mecanice. Dacă în decursul istoriei societății omenești, calul a avut un rol deosebit de important, a constituit o forță în producerea diferitelor bunuri și a adus un aport imens în marile bătălii, în secolul nostru, datorită dezvoltării impetuoase a mecanizării, sfera lui de acțiune s-a restrins tot mai mult. Tractoarele și mașinile agricole, gama largă a mijloacelor de transport au dus la necesitatea reducerii numerice a cailor.

În mod firesc se pune întrebarea: care este limita, până la care calul va rezista „concreției” mijloacelor mecanice? Ce se va întâmpla cu acest animal, prieten al omului în ascensiunea sa spre civilizație și progres?

Încercând să răspundă acestor probleme, să stabilească locul și importanța calului în noile condiții, unii economiști au presupus că acest animal va rămâne doar un mijloc de agrement. O asemenea concluzie nu a ținut seama de ansamblul fenomenelor economice și sociale, de modificările care au survenit în structura și raportul dintre mașină și cal. Or, asemenea fenomene se desfășoară și decurg treptat, într-un ritm anume, astfel încât diminuarea numerică a efectivului cabalin trebuie să fie compensată corespunzător cu mijloace mecanice. În unele țări cu industrie dezvoltată acest proces s-a desfășurat lent și continuu, iar în altele, după perioade de reducere masivă, s-au înregistrat creșteri de efective pentru ca apoi să scadă din nou în mod treptat.

În țara noastră, efectivele au crescut continuu, după cel de-al doilea război mondial, până în anul 1958 după care au început să scadă. În interval de numai cinci ani, numărul cailor s-a redus de la circa 1,3 milioane la 700 mii, adică aproape la jumătate. Reducerea bruscă a numărului de cai a creat un gol însemnat în forța de tracțiune din agricultură. Scăderile cele mai mari au avut loc în agricultura de stat, care deținea cai de cea mai bună calitate.

Dintr-un studiu întocmit de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, rezultă următoarea grupare a greutateii vii a cailor: sub 300 kg. — 20% între 300-400 kg — 62%; peste 400 kg — numai 18%. Această ultimă categorie este singura care poate fi folosită cu randament satisfăcător la muncile agricole și în transporturi.

Ținând seama că, mai ales în zona de deal și munte, mijloacele mecanice, pătrund mai lent, că multe unități agricole socialiste nu dispun de drumuri practicabile în tot cursul anului, reducerea numerică a cailor, deprecierea calității lor, nu au o justificare economică. Există încă o mare gamă de lucrări cum sunt transporturile pe distanțe mici a unor produse de volum cu greutatea mică, însumând 40—60% din producția agricolă, la care folosirea tracțiunii animale este, în general, mai economică decât cea mecanică.

Un domeniu de însemnată utilitate socială este călăria. În multe țări s-au înregistrat însemnate progrese pe linia dezvoltării acestui sport, precum și a calității și performanțelor raselor de cai de călărie. Prin urmare, paralel cu dezvoltarea tehnică, calul ia alte utilități în societatea modernă.

Pentru redresarea creșterii cailor și în primul rând pentru ameliorarea însușirilor lor pledează multe argumente. În ultimul deceniu s-au întreprins acțiuni timide, nesustținute științific și tehnic pentru creșterea unor rase de cai adecvate noilor cerințe. Cercetarea științifică a făcut progrese nesemnificative în acest domeniu. Hergheliile care s-au menținut nu au reușit să asigure nici măcar armăsarii pentru reproducție, necesari ameliorării raselor existente. Depozitele de armăsari dispun de efective reduse la circa jumătate față de necesar, cu o structură de vîrstă necorespunzătoare. Ca urmare, mai ales în cooperativele agricole și în sectorul agricol necooperativizat din zona de munte, se folosesc la reproducție armăsari de slabă calitate zooeconomică. Chiar și în zonele unde au existat efec-

tive valoroase de cai, atenția organelor agricole este minimă față de calitatea prăsilei. Un număr însemnat de iepe nu se folosesc la reproducție, deși caii rămași sînt bătrîni, au putere de tracțiune scăzută.

OPINII

Situația actuală a creșterii calului necesită reconsiderarea unor păreri, analiza cu discernămint a cerințelor în noile condiții ale dezvoltării tehnicii și aplicarea unor măsuri tehnice și organizatorice corespunzătoare.

Se poate aprecia că, în țara noastră, efectivele de cai se vor menține în viitorii ani la nivelul actual, de circa 700 000 de capete. Dar, efortul principal trebuie canalizat pe planul îmbunătățirii calitative, în sensul extinderii unor rase și tipuri adecvate cerințelor diferitelor condiții de relief din țara noastră, nevoilor concrete din agricultură și alte sectoare. Se simte, în același timp, nevoia asigurării unei elite numeroase de cai pentru călărie.

Dirjecțiile agricole nu pot considera că este minoră preocuparea pentru eliminarea de la reproducție a armăsarilor necorespunzători, clasarea anuală a lepelor, cu o înaltă activitate folosirea celor corespunzătoare la reproducție. Asemenea măsuri vor asigura ca fiecare nouă generație de cai să fie superioară ascendenților, iar în structura de vîrstă să predomine animalele tinere. O îmbunătățire evidentă a activității se cere din partea organelor specializate de selecție pe linia coordonării, controlului performanțelor în scopul ameliorării raselor.

Pentru extinderea sportului călare sînt necesare măsuri care să ducă la creșterea performanțelor cailor de călărie. Se poate aprecia că dezvoltarea sportului călăriei este o cerință a societății moderne. Calul a devenit un mijloc pasionant de formare a unui tineret curajos, viguros, călit fizic și moral, iubitor al mișcării în aer liber. Asociațiile și cluburile sportive sînt chemate să creeze centre de călărie, să depășească actualul stadiu cînd practicarea acestui sport a devenit opanajul unui număr restrîns de sportivi. Un aport și un rol deosebit îl pot avea oficiile naționale și locale de turism, consiliile de cultură, fizică și sport, care cu mijloace materiale reduse, dar printr-o largă antrenare la muncă a tineretului, pot amenaja hipodromul de importanță locală, care să permită accesul unui public tot mai larg la practicarea călăriei și la concursurile de călărie. De asemenea, sînt necesare hipodromuri de interes național sau județean, care pot și trebuie să funcționeze pe principiul autofinanțării, ele avînd un mare rol în ameliorarea raselor, pentru asigurarea cerințelor în agricultură, transporturi și sport.

Ing. Gavril COLTAU

Colțul apicultorului

Lucrări de toamnă în stupină

După terminarea culesurilor de vară, de la sparceță, tel, fincață, floarea-soarelui etc., încep pregătirile de iarnă în stupină. De modul cum sînt îngrijite și pregătite pentru iarnă familiile de albine în această perioadă depinde, în mare măsură, iernarea fără pierderi a acestora, dezvoltarea lor în sezonul următor.

Pentru realizarea acestor obiective este necesar ca apicultorul să ia măsurile cele mai potrivite pentru ca familiile de albine să fie puternice, multe dintre ele tinere, să aibă asigurate rezerve de hrană suficiente, de bună calitate, mătci tinere și prolifiche. Dacă la începutul toamnei există un cules bun la bostănoase, trifoi alb din otavă, busuoc de mîriște etc., albinele depozitează mierea în faguri din cuib, ocupînd toate celulele goale, astfel încît marea nu mai are unde să depună ouă; se produce „blocarea cuibului”. Această situație anormală se remediază scoțînd provizoriu din cuib 1—2 faguri mărginași cu miere, care se pun la păstrare; în schimbul lor se va introduce în mijlocul cuibului, odată la 4—8 zile, cite un fagure clădit cu celule de albine lucrătoare.

În această perioadă, apicultorul trebuie să chibzuiească toate lucrările pe care le face în stupină. După încheierea culesului și recoltarea mierii se execută controlul general al familiilor de albine, în urma căruia apicultorul are posibilitatea să cunoască o serie de elemente importante cum sînt: cantitatea de puieț, calitatea mătcilor, cantitatea proviziilor de hrană, starea fagurilor din cuib etc. În funcție de aceste stări, se pot asigura condițiile optime pentru pregătirea de iarnă.

Cu ocazia controlului general de toamnă se vor înlocui mătcele bătrîne, cu mătci tinere împerechiate, selecționate, acestea din urmă depunînd, în perioada actuală, mai multe ouă decît cele bătrîne. În cazul în care în timpul sezonului cald apicultorul a format familia de albine cu mătci ajutătoare, la începutul lunilor septembrie-octombrie poate uni familia ajutătoare cu cea de bază. Se pot obține astfel colonii cu populație puternică, capabile să ierneze în condiții optime.

Cu cît familiile sînt mai puternice și au un număr mare de tineret, cu atît pierderile de albine pe timpul iernii vor fi mai mici. Pentru aceasta se recomandă ca apicultorii să restrîngă și să impacheteze cuibul, să deplaseze familiile de albine la culesul tîrziu de toamnă, sau să intervină prin hrăniri suplimentare, realizate prin descăpăcirea fagurilor cu miere, sau prin hrăniri cu miere, sirop de zahăr, amestec de miere și păstură. Hrănirea de stimulare dă rezultate bune numai dacă în cuib există provizii abundente de miere și păstură și faguri necesari ouatului mătcii.

Pe măsură ce timpul se răcește și numărul de albine se micșorează, cuibul se reduce treptat. El se concentrează în dreptul urdinișului și se limitează la un număr mic de faguri ce pot fi ocupați complet de albine. Fagurii cu puieț se îngărădesc cu alții plini cu miere și păstură; în cuib se lasă numai faguri de culoare cafenie, din care vor ieși generația 3—4 generații de albine.

Nicolae BOARU
Institutul pedagogic
Constanța

CARE SÎNT SURSELE DE IMPURIFICARE A APELOR? CE EFECTE ARE ACEST FENOMEN?

- PĂSTRAREA CALITĂȚII — OBIECTIV CU MULTIPLE IMPLICAȚII
- EXISTĂ PESTE TOT INTERES PENTRU ASIGURAREA ȘI EXPLOATAREA RAȚIONALĂ A STAȚIILOR DE EPURARE?

Este bine știut că apa reprezintă un element indispensabil vieții, alcătuind una din cele mai importante resurse naturale de pe glob. Dezvoltarea impetuoasă a civilizației pe planeta noastră, a industriei și agriculturii, creșterea continuă a necesităților centrelor populate impun consumul unor cantități sporite de apă, cu calități corespunzătoare. În societatea noastră modernă se ivește însă pericolul, de loc neglijabil, ca atât sursele de apă de suprafață, cât și cele subterane să fie poluate, în măsură din ce în ce mai mare, datorită creșterii volumului apelor uzate evacuate și complexității substanțelor nocive cuprinse în acestea.

Și la noi în țară se constată o tendință a intensificării degradării calității apelor. Care sînt sursele de impurificare a acestora? Ce efecte are fenomenul respectiv? Iată ce ne-au declarat oțiva specialiști de la oficiile județene de cadastru, proiectare și gospodărire a apelor.

Ion DAMIAN,
inginer șef al O.C.P.G.A.-Iișov:

Înainte de a răspunde la întrebările puse, permiteți-mi să fac câteva observații cu caracter mai general. Problemele la care se referă ancheta de față fac parte dintr-un ansamblu de măsuri cu caracter amplu și complex, legate de gospodărirea rațională a tuturor surselor de apă. De la început trebuie deci precizat că păstrarea calității apei constituie un obiectiv la care sînt chemați să concure nu numai personalul de specialitate al actualelor oficii de cadastru, proiectare și gospodărirea apelor ci și alți factori de răspundere din diferite domenii de activitate.

Care este situația cursurilor de apă din județul nostru? Iată ce spun cifrele: există la noi râuri a căror lungime totală atinge 813 km; în urma studiilor făcute pe linia protecției calității apei acestor cursuri s-a constatat că 90 km se încadrează în categoria I de calitate, 354 km în categoria a II-a, 186 km în cea de-a III-a, 183 km rămînînd în afara categoriilor de calitate admisă. Cele relatate evidențiază limpede o accentuare a impurificării apelor ce străbat județul. Potrivit cercetărilor întreprinse, majoritatea râurilor intră pe teritoriul nostru cu un anumit grad de poluare. După cîte știm, și în alte părți ale țării s-a constatat că, datorită anumitor surse de impurificare aflate în zona superioară a cursului respectiv se ajunge la poluarea apelor acestuia, în aval, pe distanțe apreciabile.

Pînă în prezent au fost înregistrate, în evidența oficiului nostru, 177 de surse de impurificare a apelor. Trebuie arătat însă că în afară de acestea mai există un număr apreciabil de surse neorganizate, care nu pot fi controlate

sistematic, avînd un caracter temporar. Ele sînt foarte diverse: deversarea unor reziduuri provenite de la cazane de țuică, topitorii de tei, în și cîneșă, stații de spălare auto, descărcarea auto-vidanjoarelor și gunoaielor, evacuarea resturilor de insectofungicide, erbicide, îngrășăminte chimice etc. De remarcat că o parte din întreprinderile industriale și unitățile agricole din județ nu sînt prevăzute cu instalații de epurare, deși nevoile o cer, ceea ce contribuie la creșterea gradului de poluare a apelor.

Mircea PISLARU,
inginer șef al O.C.P.G.A. Ialomița:

Cine privește harta fizică a județului nostru își dă cu ușurință seama că principala sursă de apă o constituie râul Ialomița; analiza indicatorilor de calitate a apelor lui arată însă un fapt: gradul de poluare crește. Cauzele sînt multiple, printre ele numărîndu-se exploatarea în condiții necorespunzătoare a instalațiilor de precurare ale Fabricii de ulei din Slobozia; o situație asemănătoare se întîlnește la combinatul de creștere a porcilor de la Căzănești și în alte părți ale județului. La toate cele arătate se adaugă și impurificarea cu mește reziduuri petrolifere pe care apele Ialomiței le aduc tocmai din zona industrială Ploiești — Tîrgoviște. Urmările acestei stări de lucruri n-au întîrziat să se arate; relatăm doar un fapt petrecut în iarna anului 1968—1969, cînd datorită poluării apelor, la crescătoria piscicolă de la Strachina s-a înregistrat o mortalitate în masă. S-a observat, de asemenea, că în perioadele de secetă, cînd debitul râului este foarte redus, puterea de autoepurare fiind astfel aproape nulă, apele Ialomiței devin uneori improprie chiar pen-

tru irigarea legumelor și a altor culturi agricole.

Nicolae MATEI,
inginer șef al O.C.P.G.A. Prahova:

Cînd vorbim despre sursele de impurificare neapărat să amintim de necesitatea epurării apelor uzate. La noi în județ există o industrie în continuă dezvoltare, care folosește pentru nevoile producției cantități din ce în ce mai mari de apă. Din păcate însă, nu toate aceste unități au asigurat condițiile cerute de păstrarea calității surselor de apă. Astfel, la rafinăriile Brazi, Ploiești-Nord, Ploiești, Teleajen etc. întîrzie realizarea unor instalații corespunzătoare de epurare a apelor uzate. În alte locuri, deși există asemenea stații, faptul că ele nu funcționează la parametri proiectați — cazul instalației de la rafinăria Cîmpina, care a costat circa 4 milioane de lei — face ca apele uzate să fie deversate, în continuare, în râuri.

Aspecte de genul celor arătate se întîlnesc și la unele unități aparținînd Ministerului Industriei Chimice; astfel, uzina de îngrășăminte chimice din Valea Călugărească, fiind dotată cu o stație de epurare depășită în ceea ce privește capacitatea, deversează zilnic în râul Teleajen cantități mari de suspensii, apele uzate insuficient curățite avînd totodată o aciditate pronunțată. Mai tipic este exemplul întreprinderii de exploatare și prelucrare a materialelor nemetalifere (I.E.P.M.N.) de la Văleni de Munte, aparținînd M.I.M.C.; această întreprindere evacuează zilnic, în același rîu,

peste 230 000 kg de suspensii, cu toate că pentru reținerea acestora au fost investite circa 14 milioane de lei, realizîndu-se iazuri de decantare care însă nu funcționează potrivit prevederilor proiectului. O situație deosebită se semnalează la stația de spălare a vagoanelor aparținînd Ministerului Transporturilor, dată în funcțiune în 1967, fără să se prevadă însă și stația de epurare; după intervenția organelor de gospodărire a apelor, unitatea a fost dotată cu o instalație, chipurile de epurare, care în realitate nu are efect asupra apelor uzate, acestea fiind deversate mai departe în râul amintit.

Aristide GRECU
hidrolog, șef de serviciu
la O.C.P.G.A. Cluj:

Din studiile întreprinse, începînd din anul 1963, rezultă că în județul Cluj, cu mici excepții, gradul de puritate al cursurilor de apă a scăzut. Astfel, calitatea apelor râului Someș — în amonte de municipiul Cluj și pînă la confluența sa la Dej, a oscliat, în ultimii ani, între limita minimă admisă de legislația în vigoare și „degradat”. Situații similare sînt semnalate pe Valea Nadăș și Valea Căpuș. De asemenea, râul Arieș intră degradat pe teritoriul județului, datorită impurităților provenite din insuficienta epurare a apelor deversate de exploatarea miniere din județul Alba.

Cauzele acestor stări de lucruri sînt multiple: nerezolvarea integrală a epurării apelor uzate prin soluțiile constructive adoptate în proiecte, lipsa de interes din partea unor unități pentru realizarea și darea în exploatare a stațiilor construite, faptul că odată cu extinderea secțiilor productive ale unor întreprinderi nu se asigură și măsuri potrivite de curățire a apelor reziduale, insuficienta preocupare pentru exploatarea rațională a unor instalații existente etc.

În ceea ce privește efectele negative ale impurificării apelor semnalăm cîteva pe care le-am putut constata practic, pe teren. De la început precizăm că ele au diferite implicații. Astfel, prezența peste limitele admise a amoniacului a cauzat serioase prejudicii C.I.L. Gherla, prin corodarea intensă și prematură a instalațiilor tehnologice. Evacuarea unor ape neepurate provenite de la îngrășăminte de porci a I.A.S. Gherla face improprie utilizarea zonei de agrement a orașului cu același nume. La rîndul ei, exploatarea necorespunzătoare a instalațiilor de epurare ale E.M. Aghireș cauzează, pe lîngă colmatarea albiei Văii Nadășului, pe circa 25 km, cu material de natură caolinară, degradarea terenurilor agricole riverane care, cu ocazia eventualelor inundații (favorizate de albia colmatarea) sînt acoperite de materialul amintit.

Ancheta de față a scos în evidență faptul, de loc neglijabil, că există o tendință de accentuare a fenomenului de degradare a calității apelor. Ținînd seama de acest aspect, cu repercusiuni din cele mai nefavorabile asupra unui număr mare de sectoare de activitate, se impune respectarea cu mai multă strictețe a normelor și legislației în vigoare privind apărarea purității surselor de apă, la această acțiune, am putea spune de interes național, trebuînd să concure un număr mare de factori.

În cele de mai sus nu ne-am propus să abordăm toate laturile acestei probleme deosebit de complexe. Vom căuta, în numerele viitoare, să dezbaterem și alte aspecte privind păstrarea calității apelor. Un fapt este însă cert. Conducerea diferitelor ministere și instituții, specialiștii O.C.P.G.A. și ai celorlalte organe interesate, sînt obligate să colaboreze în mai mare măsură, să dovedească mai multă operativitate și simț de răspundere în asigurarea condițiilor tehnice cerute de epurarea apelor uzate. În așa fel încît să se evite cu desăvîrșire deficiențe de genul celor semnalate în rîndurile de față.

Ing. N. FLORIAN

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

sud-vestul țării, Dobrogea și estul Moldovei. În zonele agricole temperaturile medii din stratul arabil erau cuprinse, în ultima zi a intervalului, între 4° și 10°.

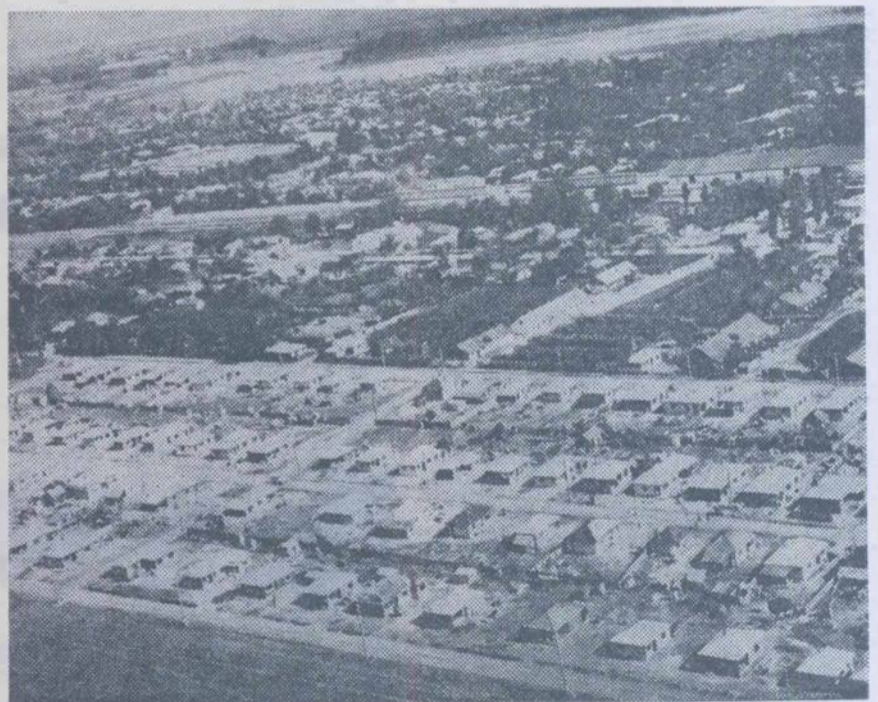
Din ploaia și lapovița semnalate la 15 și 16 octombrie s-au însumat, în general, cantități de apă mai mici de 10 mm. Doar în Podișul Tirnaveilor și culoarul Mureșului s-au totalizat în aceste zile pînă la 20 mm. Cantități asemănătoare s-au semnalat în cea mai mare parte a Olteniei și în sud-vestul Munteniei, unde perioada ploioasă s-a prelungit pînă la 19 octombrie.

La data de 20 octombrie rezervele de umiditate accesibile din stratul arabil prezentau, în general, valori cuprinse între 12-18 mm în nordul și vestul Moldovei, jumătatea de sud a Dobrogei și Bărăganului, subcarpații su-

dici, Transilvania și zona colinară din vest. În restul teritoriului aceste valori sînt cuprinse între 5-12 mm, cele mai scăzute întîlnindu-se în centrul Olteniei, sud-vestul Munteniei și sudul Moldovei.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 22-28 octombrie: Vremea va deveni în general umedă; cerul va fi temporar acoperit. Vor cădea precipitații la început mai ales sub formă de ploaie, iar apoi în nordul țării și sub formă de lapoviță și ninsoare.

Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată. Temperatura în scădere, mai ales în a doua parte a intervalului. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -5° și 5°, izolat mai coborîte, iar maximele între 6° și 16°. Local ceață.

Noile construcții amenajate pentru populația sinistrată în urma alunecărilor de teren din comuna Lacu lui Baban, județul Vrancea

Călătorului, prin ținutul Vrancei de acum vreo 20 de ani, i se înfățișa o privești de cataclism: versanți fără nici un fel de vegetație și sol fertil, dealuri prăvălite prin alunecare, ripe și ravene de cele mai diferite adâncimi. Rezultat al defrișărilor masive, al ignorării celor mai elementare reguli agrotehnice în cultivarea ulterioară a pământului despădurit și al unui pășunat excesiv, întregul proces de degradare a terenului a avut influențe dezastruoase asupra economiei regiunii și condițiilor de trai ale locuitorilor din această parte a țării.

Trecind astăzi pe aceleași meleaguri — Valea Andrieșului, Rechlu, Coza, Birșești, Valea Sării, Tojani etc. — îți vine foarte greu să mai recunoști locurile de acum două decenii. Numai ici-colo se mai văd mici porțiuni complet despădurite, cu roca muma la suprafață, sau dintr-un covor verde mai apar malurile vreunei ravene.

Până a se ajunge aici însă a fost nevoie de eforturi deosebite, materiale și financiare, din partea statului. Au fost făcute împăduriri, corecții și stinși torenții, oprit procesul de spălare a solului și eliminat în bună parte pericolul alunecărilor. Astfel, în ultimii 20 de ani a fost împădurită o suprafață de 35 000 hectare, din care 5 500 hectare în terenuri degradate. Inițial, pe aceste suprafețe împăduririle s-au efectuat cu specii „pioniere”, în deosebi cătină, iar după formarea covorului verde s-au plantat, treptat, puieți de salcie, plop, pin sau foioase. Plantarea s-a făcut pe terase sau în spatele unor lucrări din lemn. Pentru sprijinirea acestor plantații au fost efectuate gardulețe și cleionaje din nuiele, a căror lungime este de 450 000 m, lungimea teraselor ajungând la peste 700 000 m. În scopul reducerii forței distructive a torenților, stingerii lor și opririi eroziunii de adâncime au fost efectuate o serie de lucrări hidrotehnice — praguri, canale, baraje etc. — al căror volum se ridică acum la peste 70 000 m.c.

Toate lucrările menționate au făcut ca în perimetrul silvic combaterea eroziunii solului și împăduririle să fie terminate. A fost nevoie, pentru aceasta, de un volum de muncă uriaș, de efectuarea unor lucrări în condiții din cele mai grele, pe pante de până la 60 de grade și pe terenuri care oricând puteau „să fugă” de sub picioarele muncitorilor. Dar, binecunoscuta hărnicie a locuitorilor de pe aceste meleaguri, a învins toate greutățile și acum ținutul Vrancei arată ca un masiv păduros, verde tot timpul anului; cele peste 3 000 de hectare de păduri intrate deja în exploatare demonstrează, prin volumul de material lemnos pe care îl produc, că investițiile au fost efectuate cu cea mai optimă eficiență.

Planul de lucrări al inspectoratului silvic al județului Vrancea va fi realizat și în acest an. A fost împădurită până acum o suprafață de 1 350 de hectare, în masiv și în pădurile comunale, iar volumul de cheltuieli pentru corectarea și stingerea torenților a atins 1,5 milioane de lei. Aceste realizări se înscriu perfect în buna tradiție de muncă a lucrătorilor inspectoratului, creând un echilibru stabil, în această zonă, între terenul ocupat cu vegetație forestieră și cel destinat producției agricole. La realizarea acestui echilibru concură și faptul că întregul complex de lucrări antierozionale efectuat în păduri protejează terenurile

ÎN JUDEȚUL VRANCEA SÎNT NECESARE EFORTURI CONJUGATE PENTRU

COMBATAREA EROZIUNII SOLULUI

agricole din aval, care nu se mai degradează din pricina torenților și alunecărilor produse în perimetrul forestier. Totodată, efectuarea de lucrări antierozionale pe terenurile agricole ferește de distrugere, prin subminare, amenajările pentru combaterea degradării pământului efectuate în perimetrul silvic.

Acest principiu de echilibru s-a respectat însă numai în parte. Organele agricole județene specializate în combaterea eroziunii solului nu și-au făcut, până acum, pe deplin datoria. Este bine cunoscut faptul că lucrările de combatere a eroziunii solului încep cu depistarea și evidențierea terenurilor degradate. Din acest punct de vedere direcția agricolă a rămas încă în stadiul estimărilor aproximative. Au fost considerate ca având un accentuat grad de eroziune terenuri în suprafață de 16 800 hectare, care trebuiau precis inventariate și predate inspectoratului silvic pentru a se trece la amenajarea lor. Până acum însă, lucrurile s-au precizat numai pentru 1 800 de hectare, din care au fost predate, cu toate formele necesare, circa 470 de hectare. Faptul se datorește lipsei unor evidențe precise privind aceste terenuri, iar întreaga vină o poartă serviciile de specialitate ale direcției agricole.

Tot din pricina slabei evidențe a fondului funciar, la direcția agricolă nu se cunoaște, cu precizia de care este nevoie, suprafața de teren devenită improprie procesului de producție. Din această cauză, ori de câte ori inspectoratul silvic a solicitat terenurile planificate, prin diferite studii întreprinse aici, a fi împădurite, refuzurile direcției agricole au fost întemeiate pe interdicția de a nu mic-

șora suprafața agricolă. Fără îndoială, menținerea suprafeței agricole și sporierea ei constituie una din principalele sarcini ale organelor agricole județene. Dar atunci când pe mii de hectare stratul fertil a fost spălat până la roca muma, asemenea suprafețe nu mai pot fi considerate apte pentru producția agricolă. Identificarea acestor terenuri și evidențierea lor nu a fost făcută încă la direcția agricolă.

Până la urmă, este neîndoios că lucrătorii direcției agricole vor ajunge la zi cu documentele și vor putea preda terenurile pentru a se trece la amenajarea lor antierozională. Dar, până atunci, terenul se va degrada și mai mult. Paguba în această situație este dublă: pe de o parte o asemenea suprafață — 16 800 de hectare — nu produce nimic o bună bucată de vreme; pe de altă parte, terenul se degradează continuu și cheltuielile pentru amenajările antierozionale vor fi mult mai mari.

Un al doilea factor, care face ca echilibrul să nu fie tocmai stabil, îl constituie însăși efectuarea lucrărilor de combatere a eroziunii solului. Se cunoaște că astfel de lucrări, ce se efectuează pe valea unui torenț, trebuie terminate în același sezon în care au început, altfel forța distructivă a torențului nu se anihilează complet și va deteriora, fie prin izbire, fie prin subminare, unele lucrări. Așa s-a întâmplat la Jariștea unde, ca urmare a faptului că pe teritoriul agricol nu s-au efectuat lucrările antierozionale, amenajările din perimetrul silvic au avut de suferit stricăciuni considerabile. În acest an inspectoratul silvic a trebuit

să înceapă munca prin a le repara și reface pe cele deteriorate și apoi să treacă la construirea altora. De-abia în anul acesta cele două organe — agricol și silvic — județene și-au corelat planurile de combatere a eroziunii solului, din această colaborare rezultând lucrări de cea mai bună calitate la Jariștea și Puțul lui Dumbrăvă.

Terminarea lucrărilor de corectare și stingere a torenților în sezonul în care au fost începute, pe lângă faptul că elimină asemenea neajunsuri — deteriorarea unor construcții — elimină și disputa dintre specialiști cu privire la locul de începere a lucrărilor. Disputa constă în faptul că unii specialiști consideră ca cel mai indicat loc de pornire a lucrărilor baza de formare a torențului, iar alții socotesc că locul de vărsare este cel mai corespunzător. Argumentele pro și contra aduse de susținătorii celor două concepții de lucru se referă la stricăciunile ce pot fi provocate construcțiilor. Dacă se încep lucrările din deal spre vale, susțin adversarii acestei concepții, ele vor fi subminate de viiturile din toamnă și primăvară. În cazul că lucrările încep de jos în sus, acestea vor fi deteriorate, prin rupere, de concentrațiile de apă ce se formează și curg de la baza torențului, susțin ceilalți.

Volumul de cheltuieli afectat combaterii eroziunii solului, corecțiilor și stingerii torenților din județul Vrancea va fi, în viitorul cincinal, deosebit de însemnat. De pregătirile pentru deschiderea la timp a șantierei și respectarea cu strictețe a graficelor de terminare a lucrărilor depinde în cea mai mare măsură utilizarea cu maximă eficiență a fondurilor, iar aceasta se va măsura, la rândul ei în stăvilirea alunecărilor, oprirea spălării stratului fertil, stingerea torenților iar într-o etapă viitoare, în redarea acestor suprafețe productive.

Pentru aceasta se impune însă urgentarea lucrărilor de depistare, inventariere și predate a terenurilor degradate către inspectoratul silvic conform studiilor pe baza cărora s-au alocat sumele respective. Cooperarea celor două organe — agricol și silvic — în combaterea eroziunii solului s-a dovedit ca fiind singura modalitate de lucru cu adevărat eficientă.

Sabin CERCELARU

Intr-unul din articolele publicate cu ceva timp în urmă subliniam necesitatea creării în cadrul fiecărui inspectorat silvic a unor surse producătoare de semințe forestiere cu însușiri superioare. Aminteam cu acel prilej, că în acest scop a fost întocmit un amplu studiu de cartare seminologică, punându-se accent pe asigurarea, în final, a semințelor de molid, brad, pin, larice, stejar și alte specii forestiere mult solicitate atât pentru nevoile interne, cât și pentru piața externă. Prin punerea în practică a măsurilor prevăzute în studiul respectiv se urmăresc, printre altele, producerea semințelor pe plan local, eliminându-se transferul acestora între zone de cultură necorespunzătoare și realizarea unor cantități sporite de semințe, cu însușiri biologice corespunzătoare.

Ce s-a întreprins și se întreprinde practic, pe teren, în vederea materializării acestor desiderate?

Sub îndrumarea specialiștilor silvici, ajutați de cercetătorii de la I.C.S.P.S., s-a trecut la delimitarea rezervațiilor, la alegerea și marcarea semințelor celor mai potriviți. O altă etapă în acțiunea despre

care vorbim o constituie eliminarea arborilor fenotipici inferiori și reducerea consistenței rezervațiilor pentru a crea semințelor condiții cât mai optime pentru fructificare.

rind. La jumătatea lunii curente, în fruntea „clasamentului” la lucrările de delimitări se situează inspectoratele silvice Alba, Arad, Argeș, Bihor, Bistrița, Caraș-Severin, Cluj, Dimbovița, Dolj, Ilfov, Mara-

față de 550 ha). Tot până la data amintită inspectoratele silvice Argeș, Bihor, Botoșani, Caraș-Severin, Cluj, Dimbovița, Maramureș și Olt au încheiat și marcarea semințelor. La această dată următoarele se prezintă mai slab inspectoratele Alba (în jur de jumătate din sarcinile de plan) Buzău, Prahova și Neamț. În restul ocoalelor și inspectoratelor operațiunile de marcarea a semințelor se desfășoară într-un ritm destul de susținut.

Față de situația existentă pe teren și ținând seama de timpul avansat este necesar ca lucrările de delimitare și marcarea a semințelor să fie impulsionate în toate județele. Rolul principal în această acțiune trebuie să-l joace inginerii silvici, care au fost instruiți în problemele de creare a rezervațiilor de semințe forestiere. Nu trebuie neglijat nici aportul specialiștilor de la I.C.S.P.S., creându-li-se acestora condiții cât mai bune pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute în contractele încheiate cu unitățile de producție.

F. NICOLAE

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

PREMII ZBURĂTOARE

În scopul intensificării combaterii unuia dintre cel mai păgubitor dăunători ai vînatului și, indirect al agriculturii și silviculturii — cioara grivă A.G.V.P.S. a inițiat înclarea și apoi eliberarea în teren în diferite județe ale țării — a unui însemnat număr de ciori grive, instituind un premiu în valoare de 500 lei pentru fiecare asemenea pasăre împușcată. De la începutul anului și pînă în prezent au fost împușcate cinci ciori grive înclate. Cîștigătorii celor cinci premii sînt: Constantin Gereș, Gheorghe Costache și Irimia Oprea, toți trei membri ai Asociației vînativilor și pescarilor sportivi din sectorul 8 București, și Răducan Crivineanu și Mircea Cucu, ambii membri ai Asociației județene a vînativilor și pescarilor sportivi Buzău.

De reținut faptul că aceste păsări au fost împușcate la distanțe variind între 5 și 40 km față de locul de lansare. În teren mai sînt încă multe asemenea „premiu zburătoare”. Vînatorii sînt invitați să le obțină.

CINE ERAU „FĂPTAȘII”

Pînă de curînd, din ogrăzile locuitorilor din comuna Ludești, județul Dimbovița, dispărea zilnic un mare număr de păsări (găini, rațe, gîște) oricît de bine ar fi fost păzite. Faptul a fost adus la cunoștința Asociației județene de vînatore și pescuit sportiv Dimbovița care, drept măsuri practice, a însărcinat pe vînatorii Nicolae Bucur și Gheorghe Nicolae, tot din comuna Ludești, să organizeze combaterea vînativilor, acestea fiind bănuite a fi „autoarele” disparițiilor.

Urmînd cărările vînativilor, cei doi vînatorii au descoperit ușor vizuimile acestora, și, după cîteva zile și seri de pîndă, au distrus două familii, în total 15 vulpi. Acțiunea celor doi vînatorii, este meritorie, dar pagubele ar fi fost mult mai mici dacă ei inițiau mai din vreme combaterea răpitoarelor și nu așteptau să primească sarcini de la asociația județeană.

APĂRAȚI-VĂ POMII I

O dată cu căderea zăpezii, hrana sălbaticilor se împușinează, ele devenind uneori dăunătoare. Se știe astfel că lepurii de cîmp în căutarea hranei, rod coaja pomilor tineri, păgubind serios livezile. Pentru a înlătura acest neajuns, pe lângă alte măsuri, este indicat să se pună, la marginea livezilor, în grămăjoare nu prea mari, toate crenguțele rezultate de la curățirea pomilor, precum și orice reziduuri vegetale care nu pot avea altă întrebuințare. Desigur că, aceasta nu exclude nicicum necesitatea ca toți pomii tineri să fie învelți pentru iarnă potrivit indicației specialiștilor.

I. CIRCIU

ÎN ATENȚIA SILVICULTORILOR

TIMPUL PRESEAZĂ!

Cum stați cu lucrările în arboretele destinate producerii semințelor?

Pe baza datelor statistice centralizate la Departamentul silviculturii sîntem în măsură să aducem precizări asupra modului cum se desfășoară acțiunile amintite în unitățile de producție. Să le luăm pe

mureș, Mureș, Olt și Suceava care au terminat operațiunile respective. S-au evidențiat, prin depășirile realizate, inspectoratele silvice Bistrița-Năsăud (131 ha în loc de 100 ha.) și Caraș-Severin (570 ha

DE LA OPȚIUNI LA FAPTE

Experiența acumulată de către cooperativele agricole, îndeosebi în ultimii ani a demonstrat că în condițiile unei mari unități, vechile sisteme de muncă gospodărească devin pe zi ce trece tot mai necorespunzătoare. A crește sute de vaci de lapte și porci, mii de păsări fără a se mecaniza principalele lucrări (adăpatul, adusul furajelor, evacuarea gunoiiului de grajd) a cheltui, ca înainte vreme, un mare volum de muncă manuală cu aceste operațiuni, înseamnă de fapt a bate pasul pe loc, a realiza o productivitate scăzută și ineficientă.

Sînt, ce e drept, multe cooperative agricole, ca cele din Hălchiu și Hărman, județul Brașov, Stoicânești, județul Olt, Lenauheim, județul Timiș, Pecica și Sintana, județul Arad, Șivița, județul Galați unde, ca urmare a orientării hotărîte a conducerilor și a muncii stăruitoare depuse de către specialiști, s-a reușit ca o bună parte a lucrărilor în sectorul zootehnic să fie mecanizate. La aceste acțiuni I.M.A. atunci cînd sînt solicitate, aduc o prețioasă contribuție.

— Unitatea noastră, ne spune **inginerul Isac MIHAILOVICI**, de la C.A.P. Leorda, județul Botoșani tinde a se profila în prezent pe creșterea porcineilor. Am cerut sprijinul I.M.A. Bucecea în vederea modificării unui grajd de vaci, pentru a crește în el porci. Ni s-a executat documentația și în scurtă vreme aici lucrătorii de la I.M.A. vor introduce aeroterme în vederea asigurării încălzitului.

— Pe noi ne deservește I.M.A. Rădăuți, precizează **inginerul Mihai ABULIGESEI** de la C.A.P. Baineș, județul Suceava. Secția de mecanizare ne transportă cu remorile furajele de la cîmp la ferme, ne execută, cînd e nevoie, tocarea, nutrețurilor și se vedește foarte operativă cînd avem nevoie de unele reparații în sectorul zootehnic. În prezent, cu tractoarele secției acționăm și o moară cu ciocanele pentru măcinatul unor cereale destinate creșterii celor 360 de taurine. Tot folosind tractoarele secției am adus apă în grajduri. Acum introducem curentul electric; la lucrările respective meseriașii de la I.M.A. sînt, de asemenea, prezenți.

— Am introdus adăpători automate la grajdurile de vaci cu lapte încă din 1967, ne-a arătat **inginerul Martin SZEGEDI**, de la C.A.P. Aninoasa, județul Covasna. Ulterior, am instalat și linie de decovil cu ajutorul căreia evacuum gunoiiului de grajd. Tractoriștii de la I.M.A. Sf. Gheorghe ne ajută la recoltatul furajelor și la transportul lor. Dar utilajele secției respective nu mai sînt corespunzătoare. Acum recoltăm lucerna cu coasa mică. Dacă secției de mecanizare i s-ar repartiza „Lundelle”, am grăbi mult aceste lucrări. În sectorul zootehnic avem însă nevoie în prezent de trei tractoare; le-am solicitat dar pînă acum nu ni s-au dat.

— I.M.A. Dej, care ne deservește, subliniază **inginerul Marin CORCAN**, de la C.A.P. Recea Cristur, județul Cluj, nu ne ajută în sectorul zootehnic cu mai nimic. Adăpătorile automate la grajdurile celor 280 de vaci le-am introdus cu forțe proprii. Tocatul furajelor, de asemenea, îl executăm cu trei motoare ale cooperativei. Dar mai sînt foarte multe de făcut. În primul rînd, introducerea unei linii de decovil pentru evacuarea gunoiiului de grajd, aducerea furajelor verzi etc. Aici, secția de mecanizare ar putea avea din plin cuvîntul.

Stăm de vorbă și cu **inginerul Vasile NORJA**, de la C.A.P. Vișeu de Jos, județul Maramureș.

— N-avem decît puține lucrări mecanizate la grajdurile de animale, ne mărturisește dînsul. I.M.A. Sighet ne-a pus la dispoziție remorci basculante pentru evacuarea gunoiiului și aducerea furajelor din cîmp. Dar cîte nu s-ar putea face? Creștem 1150 de oi; tunsul acestora s-ar putea face mecanic. Am prevăzut ca în 1971 să introducăm adăpători automate cel puțin pentru o sută din cele 170 de vaci. La asemenea lucrări așteptăm sprijinul I.M.A.

Părerii asemănătoare am consemnat stînd de vorbă și cu **inginerii Petre GOIA** de la C.A.P. Filioara, județul Neamț, **Gheorghe LEFTER** de la C.A.P. Luna, județul Cluj, **Valentin BOCANESCU** de la C.A.P. Suciul de sus, județul Maramureș, **Victoria SĂSARAN** de la C.A.P. Mocira, același județ, **Ion ORODEANU** de la C.A.P. Tălmăciu, județul Sibiu.

Rezumînd, observăm că există o dorință unanimă ca în sectorul zootehnic să se extindă grabnic lucrările mecanice, de pe acum fiind incluse în planurile de producție pentru anul viitor o serie de acțiuni urgente.

Ținînd seama tocmai de realitățile prezente, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin ordinul nr. 1520 din 30 iunie 1970 a stabilit o serie de sarcini deosebit de importante pe care întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii au datoria să le îndeplinească pe viitor, venînd în sprijinul cooperativele agricole deservite.

Într-adevăr, pînă de curînd volumul de lucrări executate de către I.M.A. în sectorul zootehnic al cooperativele agricole era extrem de scăzut. Și, totuși, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii dispun în prezent, în afară de alte utilaje, și de circa 20 721 de re-

cupat și pînă acum de introducerea mecanizării în sectorul zootehnic, dar au acționat mai mult în direcția utilizării mașinilor la producerea, recoltarea, insilozarea, balotarea, transportul furajelor, ca și la executarea unor lucrări pe pășuni și finețe. De aici înainte, ținînd seama de sarcinile ce revin I.M.A., conform Programului național de dezvoltare a zootehniei și creșterea producției animaliere în anii 1970—1980, este necesar să luăm cele mai eficiente măsuri pentru mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice deservite. Încă de pe acum, în cadrul sectoarelor de mecanizare din direcțiile agricole județe-

Ce se întreprinde pentru extinderea mecanizării în zootehnie?

morci ce pot fi folosite la diferite lucrări în fermele de creșterea animalelor, 4630 de combine pentru siloz, 4570 de echipamente pentru recoltarea ierboaselor, 5226 de cositori mecanice, 1142 de greble mecanice, ca și de un mare număr de remorci cisterne pentru transportul îngrășămintelor lichide, mașini pentru adunat fin, pentru curățit mușuroaie de pe pășuni, încălzitoare cu greifer pentru îngrășăminte organice etc.

La rîndu-le, în ultimii ani, uzinele de reparații ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii au asimilat și livrat unităților agricole zeci de alte instalații și utilaje ce pot contribui la îmbunătățirea tehnologiilor de creștere a animalelor (hrănituri, încălzitoare de lapte pentru viței, remorci amestecătoare, instalații de morărit etc.).

— Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, ne-a spus de curînd **ing. Paul IVAN**, director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-au pro-

ne a fost desemnat cîte un inginer mecanizator cu experiență care să răspundă de urmărirea introducerii tehnologiilor de mecanizare la fiecare specie de animale, în cooperativele agricole. De asemenea, în fiecare I.M.A. s-au stabilit aceleași sarcini, cîte unui inginer sau tehnician. Sînt în curs de constituire la toate I.M.A. echipe specializate care vor executa, la cerere, lucrări de instalare, montare, întreținere și reparație a utilajelor din fermele zootehnice. Aceste echipe vor fi dotate cu atelere mobile, scule și dispozitive necesare.

După cum am relatat pe larg în revista noastră, în cursul lunilor iulie și august, la Centrul pentru instruirea cadrelor tehnice și economice din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii a fost organizată instruirea temeinică a specialiștilor care urmează să participe la realizarea programului de aplicare a noilor tehnologii de lucru în fermele zootehnice. În plus, conform

indicațiilor date de către Direcția generală a mecanizării din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, urmează a fi întocmite de către direcțiile agricole studii-program de dezvoltare pentru fiecare fermă, în vederea introducerii mecanizării în construcțiile existente și în cele ce se vor realiza.

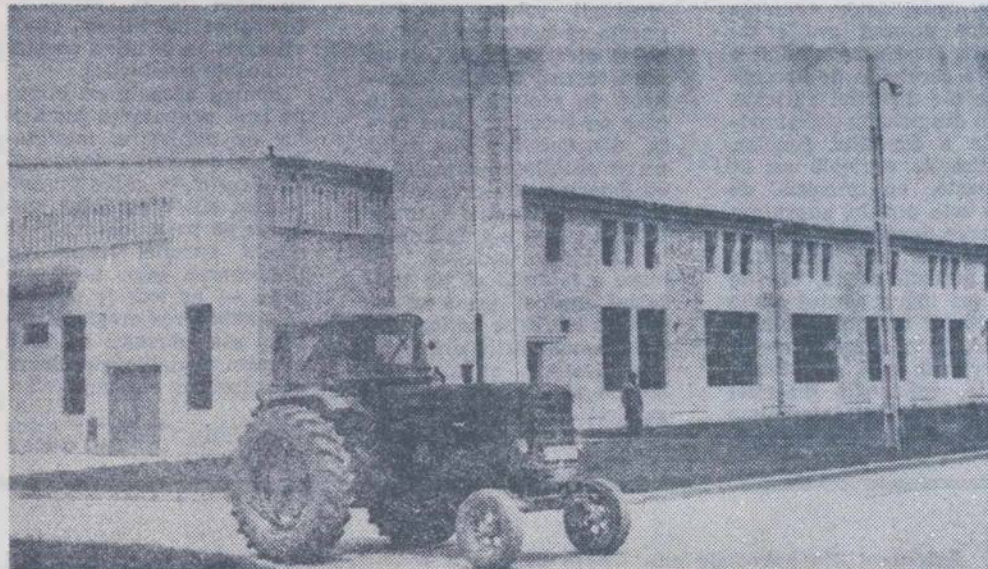
Am procedat și la un sondaj spre a nota ce anume lucrări vor putea executa I.M.A. în afara celor efectuate pînă acum sau a celor de instalare, întreținere și reparație a utilajelor destinate mecanizării în zootehnie.

— În primul rînd, ne-a răspuns **inginerul Florea NEGOIȚA**, șeful serviciului mecanizării din direcția agricolă a județului Dolj, se vor realiza unele subansambluri de mică complexitate și confecții metalice — pentru care există de pe acum condiții în atelierele I.M.A. — dar care nu se fabrică în prezent de către întreprinderile industriale.

Pentru repararea unor agregate complexe, cum sînt motoare electrice, instalații de muls etc. — ce pretind o anume specializare din partea muncitorilor, am primit indicații să profilăm unele atelere din I.M.A. De asemenea, I.M.A. vor acorda asistență tehnică pentru organizarea atelierelor de întreținere și reparații ale complexelor intercooperatiste pentru creșterea animalelor, executînd și reparațiile ce depășesc capacitatea acestora, iar unde complexele nu au încă atelere proprii asigurînd în întregime întreținerea și repararea utilajelor.

Cum se vede, au fost luate măsuri eficiente ca în scurtă vreme să se poată realiza pași hotărîți înainte, în rezolvarea problemei respective, începînd cu introducerea curentului electric, a apei și adăpătoarelor automate, în toate grajdurile — acțiune ce trebuie terminată pînă la jumătatea anului 1971. Fi-rește, succesele vor depinde de operativitatea și exigența cu care I.M.A. vor analiza împreună cu conducerile unităților deservite necesarul de lucrări, de utilaje și de piese de schimb, ca și de grija cu care se va urmări în teren calitatea lucrărilor de montare și instalare a utilajelor zootehnice, stabilirea celor mai bune soluții de lucru, cunoașterea temeinică de către lucrători a operațiunilor respective.

I. ALEXANDRU

Noul și modernul atelier mecanic dat recent în folosință la I.M.A. Hărman, județul Brașov.

Foto: I. BRAGHEȘ

PLUGURI PENTRU TERENURI ÎN PANTĂ

Gama utilajelor destinate lucrărilor pe terenurile în pantă s-a îmbogățit recent cu un nou tip, plugul reversibil P.R.S.-2-35. Plugul, care lucrează în agregat cu tractorul pe șenile de 40 C.P., va constitui utilajul de bază în combaterea eroziunii solului. Echipat cu cîte două trupețe pentru fiecare sens de lucru, plugul poate lucra pe curbele de nivel, efectuînd arături la adîncimi de pînă la 25 cm, pe soluri cu rezistența la arat de pînă la 0,8 kg f/cm².

Cadrul plugului, cu organele active, poate fi deplasat lateral (dezaxat) în plan orizontal pînă la limita de 500 mm, între marginea exterioară a șenilei și extremitatea brăzdarului. Datorită acestei caracteristici plugul reversibil se folosește și la

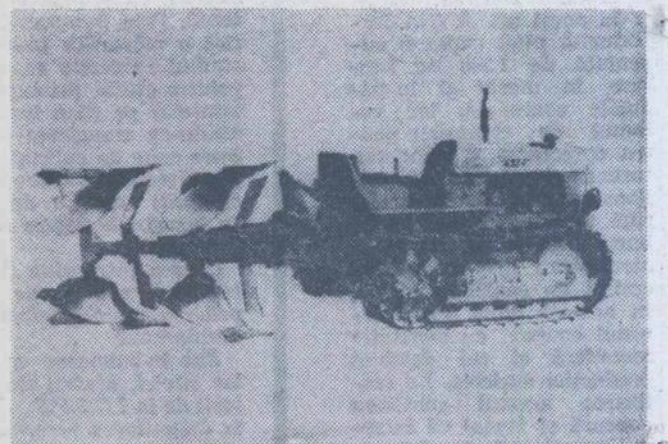
lucrări în livezile situate pe terenuri în pantă. Cele două roți pentru reglarea adîncimii de lucru pot fi așezate, față de cadru, la aceeași, înălțime, sau la înălțimi diferite, rezultînd arături uniforme sau în coame. La ultimul reglaj se apelează îndeosebi pentru lucrările pe terenurile în pantă pentru reducerea eroziunii solului datorate scurgerii apelor din precipitații.

Foarte important este și faptul că noul tip de plug poate fi adaptat și pentru lucru în agregat cu tractorul de 65 C.P. pe șenile. În acest caz el se echipează cu trei trupețe pentru fiecare sens de lucru. Agregatul astfel format se utilizează la arături pe terenuri cu pante de pînă la 20—22°.

Cele două tipuri de pluguri reversibile pentru tractoarele de 40 și 65 C.P. formează o familie de utilaje cu un grad ridicat de unificare constructivă, fapt ce ușurează atît procesul de fabricație, cît și pe cel de ex-

ploatare, întreținere și reparații.

Productivitatea agregatului este de 2,5—3 hectare pe schimb la plugul cu două brazde și de 3,5—4 hectare pe schimb la cel cu trei brazde.

Noul plug reversibil tip PRS-2-35 pentru aratul pe curbe de nivel pe pante pînă la 27° cu tractorul SM-400.

Există, fără umbră de exagerare, în activitatea comitetelor sindicatelor din unitățile agricole și silvice, și implicit la nivelul consiliului județean sindical — acolo unde agricultura deține un rol important în economia județului, — un specific aparte. Organele și organizațiile respective sînt asemenea unor antene uriașe, de la care se ramifică mii și mii de legături, gata să simtă întotdeauna corect și la timp pulsul viu al torentului de fapte și evenimente ce se desfășoară într-un an agricol. Nu spunem nici o noutate, credem, cînd afirmăm că prin specificul activităților din agricultură și silvicultură — specific definit fie și numai prin continua schimbare și reînnoire a sarcinilor legate de campaniile agricole — stilul și metodele de lucru ale sindicatelor diferă de ale celor din industrie, de pildă, unde însăși permanentizarea muncitorilor, ritmul relativ stabil al procesului de producție, ușurează în mare măsură realizarea obiectivelor muncii sindicale.

Dintr-o convorbire purtată recent cu secretarul Consiliului sindical județean Cluj, tov. Ion MARGINEANU, am resimțit temeinicia celor afirmate mai sus. Din relatările făcute am constatat că, deși munca de îndrumare a comitetelor sindicale din unitățile agricole și silvice presupune cheltuirea unei cantități apreciabile de energie, activitatea consiliului județean și-a atins în mare parte scopurile propuse. La început, furați de unele date statistice prezentate de interlocutor, am fost tentați să credem că, în virtutea ponderii pe care o dețin sindicatele agricole în județ (din 4 200 grupe sindicale, însumînd peste 193 000 de sindicaliști, numai 307 grupe, cu aproape 10 000 de membri, activează în agricultură și silvicultură), problemele agriculturii ar fi pe planul al doilea. Pe măsură ce discuția intră pe „făgașul” ei, constatăm însă cu plăcută surprindere, că aceste probleme sînt cotate la același nivel cu acelea din sindicatele care sînt „majoritare” în județ.

Cu ce să începem, ca să ilustrăm aceste lucruri? Poate tocmai cu sublinierea celor două mari capitole pe care urmărește consiliul județean în agricultură și silvicultură. În primul rînd, realizarea unor măsuri complexe menite să antreneze masa salariaților din I.A.S. și I.M.A. la îndeplinirea la timp și în condiții optime a tuturor sarcinilor din campaniile agricole. În al doilea rînd, și în strînsă legătură cu primul, s-a pus în egală măsură un accent deosebit pe crearea

unor condiții sociale cît mai adecvate, menite să asigure posibilitatea îndeplinirii obligațiilor profesionale.

Acțiunile care au avut loc, încă din primăvara acestui an, subliniază modul de abordare și mijloacele adecvate prin care consiliul județean atacă problemele amintite.

În acest an au fost organizate și se vor organiza peste 11 acțiuni de mare amploare, la care sînt antrenate sute de salariați ai întreprinderilor agricole. În mare parte, ele sînt afectate ridicării cunoștințelor profesionale ale mecanizatorilor din I.M.A. și I.A.S., lucrătorilor din zootehnie, tehnicienilor. Săptămîna mecanizatorului, care a avut loc pe baza unor expuneri, discuții, demonstrații practice și întâlniri cu specialiștii, o consfătuire interjudețeană dezbătînd proce-

lemente noi în stilul de muncă al consiliului sindical județean. Amintim din diversele acțiuni inițiate, Olimpiada mecanizatorilor, Concursul „Cel mai harnic și priceput crescător de păsări”, concursul tinerilor zootehniști „Cel mai harnic și priceput crescător de animale” (taurine și porcine) și altele.

Desigur că unghiurile sub care se urmărește familiarizarea cu noul, cu tehnica și știința agricolă moderne sînt multiple. Să mai spicim doar cîteva date din planul de acțiuni inițiate de consiliul județean. Deschiderea unui agriclub la Stațiunea experimentală hortiviticolă Turda, sau consfătuirea ținută la Casa agronomului, cu tema, „Aportul tehnicienilor la realizarea sarcinilor din agricultura județului Cluj”, la care a participat un mare număr de

te au un vădit caracter instructiv și aplicativ jalonează activitatea de viitor: „Tărierea pomilor fructiferi”, „Lizeze intensive”, „Situția actuală și orientări noi în viticultura mondială”, „Perfecționarea planificării în agricultura de stat” etc.

Așa dar, în județul Cluj se pare că toată lumea învață, căută să profite cît mai mult de pe urma realizărilor științifice și tehnicii agricole contemporane.

Corelat cu aceasta, ar fi fost însă de dorit ca consiliul județean să urmărească și pe alte căi modul cum se finalizează, cum se fructifică cunoștințele pe care le dobîndesc cei care participă la asemenea acțiuni. Este vorba de faptul, destul de regretabil, că din atenția consiliului au scăpat probleme ca urmărirea mișcării de inovatori și raționalizatori, popularizarea eficientă a experienței pozitive a întreprinderilor fruntașe, generalizarea metodelor bune de lucru.

În această privință, din unele constatări rezultă fapte care dăunează sufletului și setei de cunoaștere care animă, după cum am văzut, activitatea sindicală. Nu există evidențe clare și nici nu e cunoscută suficient legislația actuală în domeniul invențiilor, inovațiilor și raționalizărilor, ceea ce face ca nu întotdeauna forța creatoare să-și afle valorificarea în cadrul unităților. Dacă aceste preocupări scapă consiliului județean al sindicatelor, e firesc ca ele să lipsească și din atenția grupelor sindicale. La I.M.A. Huedin, de pildă, activitatea de inovații este ca și inexistentă, iar grija pentru perfecționarea profesională a mecanizatorilor, îndeosebi a celor tineri, lasă foarte mult de dorit. Nu e de mirare că lucrurile stau astfel, pentru că președintele sindicatului de aici, Cora Vasile, manifestă o gravă lipsă de exigență față de aceste probleme.

Consiliul sindical județean se mîndrește pe bună dreptate cu sindicatele agricole ai căror președinți se dovedesc a fi la înălțimea „mandatului” încredințat de sindicaliști. I.A.S. Gherla (Ion Sicoe), I.A.S. Cămăraș (Ion Moldovean), I.M.A. Cimpia Turzii (Iustin Grigore) iată cîteva unități unde activitatea sindicală urmărește torentul viu al faptelor, care se desfășoară în aceste zile în agricultură. Este de datoria consiliului sindical județean să aducă la numitorul comun al superiorității activitatea tuturor grupelor sindicale din agricultura județului.

M. NICULIȚA

AGRICULTURA, ÎN PREOCUPĂRILE CONSILIULUI JUDEȚEAN SINDICAL CLUJ

În torentul viu al muncii

deele moderne de creștere a animalelor, ambele desfășurate încă în primăvară, pot fi „citate” ca argumente de bază în „pledoaria” pe care o fac organizatorii, noului ca suport material în obținerea unor rezultate bune în producție. Căci aceste rezultate bune, impulsionate de pasiunea pentru nou, există. Mecanizatori bine pregătiți din punct de vedere profesional, cu cunoștințe totdeauna împrăpătate, cum sînt cei de la I.M.A. Turda, I.M.A. Mihai Viteazul și I.M.A. Bonțida, demonstrează cu prisosință acest lucru. Buna organizare a producției, în care mult discutată aprovizionare cu piese de schimb nu mai e de mult o „cenușăreasă” de tristă faimă, face ca aceste unități să se situeze printre cele fruntașe.

Faptul că peste 60% din acțiunile inițiate de consiliul județean vizează în mod special tineretul care lucrează în agricultură, „trădează” e-

tehnicieni agricoli din județ sînt, de asemenea, dintre cele mai reprezentative în acest sens. În concepția organizatorilor, instruirea și perfecționarea profesională a salariaților din agricultura județului este un proces, ceea ce presupune, înainte de toate, continuarea lui. Pentru luna noiembrie, de pildă, sînt prevăzute „mese rotunde” a căror tematică și ținută au darul de a trezi, fie și pentru un ascultător pretins cultivat, setea de cunoaștere. E firesc să fie așa, căci conferențiar este prof. univ. dr. docent Vasile Velican, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru al Academiei de științe agricole și silvice. Aceeași atracție este rezervată și de simpozionul pe teme actuale ale dezvoltării zootehniei, la care va prezenta referate în fața inginerilor, tehnicienilor din I.A.S., conf. dr. Virgil Hațeganu. Alte simpozioane, dezbateri, conferințe și consfătuiri, din care mul-

județul Sibiu, tractoristul Ion Kraus, în timp ce lucra la transportul porumbului pentru siloz, abătîndu-se de la itinerariul stabilit, a pornit-o cu tractorul în mare viteză pe un teren în pantă. Pierzînd controlul vehiculului, acesta s-a răsturnat, accident în urma cărui mecanizator și-a pierdut viața. Cu același preț a plătit nesocotința de a cobori cu viteza a treia o pantă de 30° și tractoristul Iancu Neagu, de la I.M.A. Tulucești, județul Galați. Accidentul a avut loc în ziua de 3 octombrie. Și tot în aceeași zi, printr-o nesocotință asemănătoare, s-a răsturnat cu tractorul, găsindu-și moartea în accident, mecanicul agricol Vasile Rusu de la I.M.A. Ilișești, județul Suceava.

Imprejurările concrete în care s-a produs accidentul de la I.M.A. Ilișești pun și mai mult în lumină gradul necorespunzător de pregătire a unor mecanizatori. Terminînd de executat arătura pe un teren terasat, tractoristul, în loc să coboare pe drumul amenajat dintre terase, a luat-o la vale perpendicular pe acestea. Se înțelege că, într-o asemenea situație, posibilitatea de a stăpîni vehiculul este foarte redusă.

Tot la coborîrea unei pante, pe un drum umed și înierbat, s-a răsturnat cu tractorul, accidentîndu-se mortal, în ziua de 22 septembrie, tractoristul Ion Gașpar, de la I.M.A. Tirnăveni, județul Mureș, iată a șase copii.

În condiții relativ similare și-au pierdut viața, în ultima vreme, ca urmare a răsturnării tractoarelor, Nicolae Mihalțu de la I.M.A. Teiu, județul Argeș, Francisc Forgas, de la I.M.A. Tășnad, județul Satu-Mare, precum și alți mecanizatori de la I.A.S. Măgurele, județul Prahova, I.M.A. Miercurea, județul Sibiu, I.M.A. Huedin, județul Cluj, I.A.S. Săveni, județul Botoșani, C.A.P. Bujorul, județul Teleorman, I.M.A. Șimian, județul Mehedinți etc.

Drept care, lansăm un nou și insistent apel: Mecanizatori, atenție sporită pentru respectarea normelor de protecție a muncii în timpul lucrului pe terenuri în pantă!

BREVIAR JURIDIC

SPORURI LA SALARIU PENTRU ȘOFERII AUTOVEHICULELOR CU REMORCI

Printr-o recentă instrucțiune a Ministerului Transporturilor, nr. 53/810 din 23 septembrie 1970, s-au stabilit condiții și criterii de acordare a sporului la salariul tarifar de încadrare al șoferilor pentru tractarea remorcilor cu autovehicule. Salariul tarifar este acela din decizia de încadrare, corespunzător categoriei și nivelului de calificare pe care îl posedă conducătorul auto. diferențiat în raport cu lungimea numărului sau tonajul remorcilor tractate.

În ceea ce privește sporul ce se acordă în raport de lungimea remorcilor, trebuie precizat că acesta se dă numai șoferilor care tractează remorci monoaxe cu piriodoc, destinate transportului materialelor cu lungimi mari (busteni, stîlpi, țevi șine etc.)

În raport cu lungimea autotrenului, adică ansamblul autovehiculului plus remorcă, sporul este de 10 la sută pentru autotrenuri pînă la 13 metri și 12 la sută pentru cele mai lungi de 13 metri. Menționăm că prin lungimea autotrenului se înțelege distanța dintre punctele extreme ale ansamblului, autocamion plus remorcă neîncercată. Prelungirea inimii remorcii față de dimensiunile cu care a fost livrată de uzina constructoare nu se ia în considerare la stabilirea sporului la salariu.

Se mai acordă spor pentru tractarea remorcilor monoaxe „altele decît cele cu piriodoc”, biaxe sau treilere, cu autovehicule prevăzute cu cîrlig de tracțiune.

În funcție de capacitatea de transport și numărul remorcilor tractate, sporul este de 8 la sută pentru o remorcă de 1,5—3 tone exclusiv fiecare, de 16 la sută pentru o remorcă de 3 tone sau mai mare, ori două remorci de 1,5—3 tone exclusiv fiecare, sau cu treiler de 8—20 tone inclusiv. Sporul este de 24 la sută pentru două remorci de 3 tone fiecare ori mai mari, sau o remorcă de 6 tone ori mai mare destinată transporturilor de paie, sau un treiler de peste 20 tone.

În cazul tractoarelor rutiere, sporul se acordă numai pentru tractarea simultană a două sau mai multe remorci; pentru tractarea unei singure remorci nu se acordă spor. De exemplu, conducătorul unui tractor rutier care tractează simultan două remorci de 1,5—3 tone exclusiv fiecare, va primi sporul de 8 la sută, ca pentru tractarea unei singure remorci și de 16 la sută pentru tractarea simultană a 3 remorci de 1,5—3 tone exclusiv. Prin excepție, în cazul tractării remorcilor de 6 tone destinate transportului de paie și a remorcilor de 8 tone destinate transportului de materiale cu lungimi mari, utilizate exclusiv în acest scop, sporul se acordă și pentru tractarea unei singure remorci.

Pentru remorcile de 8 tone sau mai mari, sporul de tractare se acordă numai dacă acestea au o distanță de cel puțin 6 metri între osii, iar în cazul remorcilor cu mai multe osii, distanța minimă de 6 metri se scotoțește între osiile extreme.

În final, instrucțiunea prevede că se acordă spor și șoferilor pentru tractarea semiremorcilor cu autotractare cu șa și anume 12 la sută pentru semiremorci de 8—12 tone inclusiv, 16 la sută pentru o semiremorci de 12—20 tone inclusiv și 20 la sută pentru o semiremorci de peste 20 tone.

Trebuie precizat că sporul pentru tractarea remorcilor rutiere ce se acordă șoferilor la salariul tarifar de încadrare (categorie, bază, treapta I, II, III, potrivit deciziei de încadrare) este corespunzător orelor efectiv lucrate, pe perioada cît șoferul a utilizat remorca, fără ca aceasta să poată depăși timpul legal de lucru.

Sporurile de care am vorbit în cadrul rubricii noastre se acordă cu începere de la 1 august 1970, dar numai în cadrul fondului de salarii planificat

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic-șef

Carnet de protecție a muncii

PRIN RĂSTURNARE

Iată o cifră care ar trebui să infioare pe fiecare dintre noi. De la începutul anului și pînă în prezent, așa cum rezultă dintr-o recentă situație statistică întocmită de resortul de protecție a muncii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în unitățile agricole și-au pierdut viața, ca urmare a răsturnării tractoarelor, mai bine de 40 de mecanizatori. Aceasta nu numai că situează „răsturnările” pe primul loc în ierarhia cauzelor și condițiilor în care au avut loc accidentele mortale de muncă, dar pune și anumite semne de întrebare referitoare la pregătirea generală a mecanizatorilor, la seriozitatea cu care sînt privite în unități normele de securitate și protecție a muncii. Căci, din cîte s-a constatat, cele mai multe răsturnări au avut loc datorită unor întoarceri necorespunzătoare a tractoarelor pe pante, folosirii unor viteze mai mari decît cele recomandate pentru terenurile înclinate, schimbării vitezei de mers pe astfel de terenuri etc.; chestiuni, deci, care ar trebui să fie cunoscute și respectate de fiecare om căruia i se încredințează un tractor.

Cu toate acestea, în ultima vreme, asemenea accidente se produc destul de des.

În ziua de 30 septembrie, bunăoară, la I.A.S. Dealul Ocnii,

O nouă promoție de specialiști în domeniul agriculturii și silviculturii pășeste pe porțile meseriei

CINE ȘI CUM O PRIMEȘTE?

Convorbire cu tovarășul Alexandru SANDU,

director adjunct în
Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Anul acesta au absolvit facultățile de agricultură, horticultură, medicină veterinară, mecanică agricolă, hidro-tehnică și silvicultură circa 1700 de tineri. Detașamentul specialiștilor din aceste domenii ale producției materiale și-a lărgit, deci, în mod considerabil rindurile.

Unii dintre absolvenți, și anume mecanicii agricoli, hidro-tehnicienii și silvicultorii au luat deja primul contact cu meseria. Ceilalți însă, care constituie de fapt marea majoritate, urmează ca în zilele ce vin să primească și ei „botezul” producției. Prilej cit se poate nimeri pentru o convorbire cu tov. Alexandru SANDU, director adjunct la Direcția de învățământ, propagandă și personal din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, pe tema enunțată în titlul acestor rânduri.

— Mai întâi, ne-a spus interlocutorul, aș vrea să relev câteva aspecte cu privire la repartizarea absolvenților în producție, acțiune consumată cu puțin timp în urmă. Se cuvine subliniat, de exemplu, că anul acesta s-a reușit, pentru prima oară, ca repartizarea absolvenților să se facă direct pe locul de muncă, nu ca pînă acum, prin punerea acestora la dispoziția județelor. Era o doleanță mai veche atît a studenților de la agronomie cît și a cadrelor didactice, a cărei realizare nu ne îndoiim că va avea efecte pozitive. De bună seamă, pentru aceasta a fost nevoie de un volum mai mare de muncă, de o largă consultare a direcțiilor agricole din toate județele.

Principiul esențial care a stat la baza repartizării a fost acoperirea cu cadre ingineresti îndeosebi a județelor deficitare. Criteriile avute în vedere la plasarea pe locul de muncă a fiecărui absolvent au fost cele cuprinse în Decretul 158 și în Instrucțiunile elaborate în acest sens de Ministerul Învățămîntului. Se poate afirma că, mai mult ca în alți ani, s-a acordat prioritate absolvenților care au cerut să fie repartizați în comunele de origine. Situația la învățatură a fost însă criteriul primordial al repartiziilor. S-a urmărit, de asemenea ca, în măsura posibilităților, să se rezolve anumite probleme familiare, pentru absolvenții căsătoriți, altele privind starea sănătății proaspeților specialiști etc.

— De acum, fiecare absolvent știe unde va lucra și, din cîte am aflat, în aceste zile urmează ca agronomii, horticultorii și medicii veterinari să se prezinte la locurile de muncă. Ce s-a întreprins și se va mai întreprinde pentru integrarea lor corespunzătoare în procesul de producție?

— Anul acesta aduce un element structural nou și în această privință. Este vorba de organizarea pe baze noi a stagiaturii.

Intr-adevăr, în zilele următoare, absolvenții se vor prezenta la unitățile unde au fost repartizați. După ce vor lua contact cu locul de muncă, ei vor merge însă la centrele de stagiatură, special organizate unde, timp de un an, urmează să-și perfecționeze cunoștințele și deprinderile practice privind organizarea și conducerea proceselor de producție din domeniul în care vor lucra. Centrele de stagiatură au fost stabilite, îndeosebi în I.A.S., dar și în unele cooperative agricole bine organizate și dotate. Pe întreaga țară au fost desemnate pentru acest scop circa 300 de unități, repartizate în mod corespunzător pe teritoriul fiecărui județ. Centrele sînt organizate pe profile, și ele sînt destinate cu precădere proaspeților ingineri agronomi, horticultori și medici veterinari care urmează să fie încadrați ca șefi de ferme. Pentru fiecare profil în parte s-a conceput și un program detaliat privind modul de desfășurare a stagiaturii. De remarcat că asemenea centre

de stagiatură, care după părerea noastră au un mare rol în formarea profesională a tinerilor specialiști, au fost organizate și pentru inginerii mecanici agricoli — în întreprinderi de mecanizare a agriculturii bine dotate și în I.A.S. care au un proces complex de mecanizare — și se preconizează a se înființa și pentru absolvenții Facultății de silvicultură.

— Alte măsuri în sprijinul tinerilor absolvenți?

— Au fost date indicații ca, la prezentarea absolvenților la posturi, aceștia să fie neapărat însoțiți de un reprezentant al direcției agricole județene sau al inspectoratului județean I.A.S. Acolo, odată cu instalarea noilor ingineri, reprezentanții organelor agricole, împreună cu conducerea unităților, se vor ocupa de organizarea locului de muncă al acestora, le vor stabili sarcinile pe care le au de îndeplinit, vor lua măsuri privind asigurarea unor condiții corespunzătoare de viață. Aș vrea să relev că de soluționarea cît mai bună a acestei din urmă probleme, depinde în mod hotărîtor nu numai aportul tinerilor cadre ingineresti la bunul mers al producției, ci însăși stabilitatea acestora în unități. Tocmai de aceea, este necesar ca organele agricole, conducerea unităților, ceilalți factori de răspundere de la județe și comune să privească cu toată grija această chestiune. Este nevoie să li se asigure proaspeților absolvenți de facultăți condiții bune de locuit, posibilitatea de a-și asigura hrana pentru ei și familiile lor, de a-și petrece în mod folositor timpul liber. La rîndul lor, specialiștii mai vechi din unități au datoria morală de a se ocupa cu atenție de începuturile profesionale ale tinerilor colegi. Din partea lor se așteaptă nu numai să împărtășească specialiștilor aflați la început de drum din experiența acumulată, ci să-l ajute pe acestia în asimilarea pe mai departe a noului, să le creeze autoritatea necesară față de cooperatorii sau muncitorii pe care îi vor conduce. Se înțelege că răspunderi și mai mari revin în această privință specialiștilor din unitățile desemnate ca centre de stagiatură.

Nu ne îndoiim că atît organele agricole județene, cît și cadrele tehnice și de conducere din unități vor face totul pentru ca noua promoție de ingineri agronomi, horticultori, mecanici agricoli, hidro-tehnicieni, silvicultori și medici veterinari să găsească un teren cît mai fertil pentru valorificarea cunoștințelor, pentru afirmarea lor ca specialiști.

Convorbire consemnată de
V. POMPILIU

POȘTA REDACȚIEI

Gheorghe C. CIOCHIA, comuna Orlești, județul Vilcea:

Fiind șef de centru de combatere a dăunătorilor și neefectuînd în mod permanent și funcția de magaziner de produse pesticide, conform reglementărilor în vigoare nu puteți beneficia de concediul suplimentar de odihnă care se acordă pentru această funcție.

Gheorghe GIF, satul Prilog, județul Satu Mare:

Direcția agricolă a județului Satu Mare, căreia ne-am adresat, ne înștiințează că dv., ca de altfel toți colegii, ați fost repartizat în producție după absolvirea școlii, însă nu v-ați prezentat la post. Ni se comunică, de asemenea, că momentan ați fost încadrat provizoriu la P.I.A.V. Negrești, urmînd ca la primul post disponibil să fiți angajat definitiv.

Marin ENACHE, comuna Bolintin-Vale, județul Ilfov:

Supunînd cele semnalate de dv. Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, ni se aduce la cunoștință că, în urma verificării făcute la fața locului, au fost luate măsurile cuvenite.

Victoria NIȚESCU, comuna Uda, județul Argeș:

Direcția asistenței sociale din Ministerul Muncii ne înștiințează că, prin adresa nr. S/206 998/1970 ați fost repartizată la Școala profesională specială nr. 23 din comuna Suici, județul Argeș, unde urmează să vă prezentați imediat.

Mihail DUGEANU, Suceava:

Am adresat Direcției agricole a județului Teleorman cele sesizate de dv., urmînd ca instituția respectivă să soluționeze problema în raport cu prevederile legale.

Ion STĂNCIOIU, inginer șef la C.A.P. Peceneaga, județul Tulcea:

În conformitate cu art. 6 din Regulamentul privind stimularea membrilor cooperatori care au contribuit direct la realizarea și livrarea producției de legume și fructe, în stare proaspătă, pentru export, se pot acorda stimulente președintelui, inginerilor, contabilului-șef și brigadierilor numai dacă, prin activitatea lor, cadrele respective și-au adus efectiv contribuția la recoltarea și livrarea produselor. Asemenea stimulente pot primi, deci, îndeplinind condiția amintită, toți inginerii din cooperativă.

Marcela GRIGORESCU, satul Bațoșu, comuna Cireșu, județul Brăila:

Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, căreia i-am înaintat cererea trimisă de dv., ne face cunoscut că s-au dat indicațiile cuvenite U.J.C.A.P. Brăila în vederea încadrării dv. pe post corespunzător pregătirii pe care o aveți.

Vasile ION — tehnician veterinar, circumscripția veterinară Horia, județul Constanța:

Dacă v-ați reangajat în muncă în termen de cel mult 90 de zile de la data cînd ați fost eliberat din armată, vi se consideră vechime neîntreruptă în muncă, conf. art. 10 din Legea nr. 1/1970. Ca urmare, aveți drept la alocația de stat pentru copii din luna în care v-ați reangajat, fără a mai fi necesar să așteptați termenul de 90 de zile, ca în nou angajat. Această situație și pentru concediul de odihnă, pe care îl puteți primi în acest an, fără a mai fi necesară efectuarea a 11 luni de activitate neîntreruptă, ca noii angajați. Referitor la cealaltă întrebare, precizăm că art. 1. alincatul ultim, din Decretul nr. 285/960, cu modificările la zi, prevede că celor ce-și satisfac serviciul militar în termen li se acordă alocația de stat pentru copii dacă la încorporare făceau parte din categoria angajaților care beneficiau de un astfel de drept. Plata acestor drepturi se face, conf. art. 30 din Instrucțiunile nr. 1515/1966 ale Ministerului Muncii și Ministerului Finanțelor, de către organizațiile de stat la care aceștia au lucrat înainte de încorporare.

RĂDĂCINA VIRTUȚILOR

Manifestare devenită tradițională la noi, „Săptămîna economiei” ne reține și anul-acesta atenția — în perioada 25-31 octombrie — cu acțiunile sale specifice. Principiul lor organizator: Casa de Economii și Consumațiuni — C.E.C.-ul pe numele cel mic, instituție cu care de-a lungul anilor s-a împrietenit mai fiecare dintre noi. Căci, așa cum se sublinia la o conferință de presă care a avut loc de curînd, la ora actuală numărul libretelor de economii, aceste instrumente a căror gamă în ultima vreme a cunoscut o continuă îmbogățire, este de aproape 6,5 milioane, revenind în medie un libret la 3,1 locuitori, față de un libret la 7 locuitori cît era proporția în 1960.

Interesante sub acest aspect sînt și alte date ce ne-au fost puse la dispoziție cu prilejul amintit. Soldul general al depunerilor, bunăoară, indicator de bază al acțiunii de economisire, este în prezent de 2,4 ori mai mare decît cel existent la începutul anului 1966, iar soldul mediu pe locuitor, un alt indicator care reflectă dezvoltarea acțiunii de economisire, era la 30 septembrie a.c. cu 6,2 la sută mai mare, comparativ cu „afirmatul” anului

1969. De remarcat că, în aceeași perioadă, în mediul sătesc, soldul mijlociu pe locuitor a cunoscut o creștere de 7,9 la sută. De altfel, o dovadă dintre cele mai elocvente cu privire la dezvoltarea pe care a luat-o acțiunea de

Între 25-31 octombrie are loc „Săptămîna economiei”

economisire în rîndul populației rurale, ne-o oferă numărul mare de librete deținute în momentul de față de țărani cooperatori, număr trecut de 2 000 000, expresie a conștiinței ridicări a nivelului de trai al categoriei respective de oameni ai muncii.

Dar, alături de operațiunile privind economiile populației, o pondere tot mai importantă în activitatea Casei de Economii și Consumațiuni au căpătat-o în ultima vreme — și există condiții să cunoască o și mai rapidă dezvoltare în viitor — operațiunile active banca-

re legate de creditarea populației. După cum se știe, începînd de la 1 Ianuarie 1970, conform unei Hotărîri a Consiliului de Miniștri, întreaga activitate de creditare a populației pentru construirea de locuințe proprietate personală a trecut în seama acestei instituții. Prin apariția și dezvoltarea acestei noi ramuri de activitate, C.E.C.-ul și-a întărit și diversificat și mai mult relațiile cu populația, în prezent ea definindu-se — așa cum sublinia dr. Mircea Popovici, președintele Consiliului de administrație al Casei de Economii și Consumațiuni — ca una din bîncile specializate din țara noastră, ca o „bancă a populației”.

E un motiv în plus pentru fiecare dintre noi ca, în zilele apropiatei „Săptămîni a economiei”, să nu numai în zilele respective, să sprijinim pe toate căile acțiunile de economisire, să ne preocupăm mai intens de cultivarea acestei însușiri specifice umane, pe care George Bernard Shaw o definea drept arta de a obține maximum de la viață. „Grija de a economisi — remarcă marele dramaturg — este rădăcina tuturor virtuților”. Să facem, deci, ca prin această rădăcină să urce continuu seva spiritului de economie în falnicul și vigurosul arbore al țării.

P. VARĂȘTEANU

O nouă publicație cu caracter documentar

Volumul și viteza de circulație a informației științifice se află în continuă creștere. Pentru agricultură, în chip deosebit, această accelerare a ritmului de difuzare a cunoștințelor noi are o însemnătate care nu va fi nici o dată îndeajuns subliniată. Iată de ce ni se pare foarte binevenită inițiativa Comitetului național F.A.O. de a edita — în cadrul Centrului de informare și documentare pentru agricultură și silvicultură — buletinul lunar intitulat, poate puțin prea vag, „Noutăți documentare”.

Noua publicație, a cărei apariție a fost în mod evident sincronizată cu sărbătorirea împlinirii a 25 de ani de la crearea F.A.O. pentru a marca și pe această cale evenimentul, are ca obiectiv să pună la curent pe cei interesați cu evoluția agriculturii și alimentației în lume.

Comitetul național F.A.O. — scrie în cuvîntul introductiv al primului număr Eugen BUCIUMAN, secretar general al acestui comitet — apreciînd utilitatea studiilor și materialelor documentare primite din partea F.A.O., consideră necesară informarea pe scară mai largă a specialiștilor noștri asupra lucrărilor de acest gen, care au sosit în țară. Prezentul buletin are tocmai acest scop, de a informa pe cititorii interesați asupra documentației existente și asupra lucrărilor noi, în ritmul în care ele sînt primite.

La început de drum, revista noastră urează noii publicații deplin succes în acțiunea sa generoasă.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămâna 25 - 31 octombrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00. Programul II: 7,30; 14,00; 23,00; 0,55; programul III: 19,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,00; 12,00; 14,00; 18,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00. În fiecare zi de lucru: programul I: 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00;

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9,30 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6,20 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7,35; 11,25; 18,00; 19,30; 21,35; programul II: 6,00; 12,40; 15,00; 16,00; 18,30; 19,05; Muzică ușoară și de dans: programul I: 6,05; 7,15; 8,22; 10,00; 13,15; 14,00; 18,15; 19,20; 21,00; 22,30; 0,03—5,00; programul II: 15,50; 17,00; 19,25; 21,30; 22,50; programul III: 23,02.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 12,30; 13,45; 15,00; 17,30; 19,30; programul II: 6,00; 9,15; 11,00; 14,08; 18,03; 18,50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 12,00; 13,22; 15,30; 16,20; 18,00; 20,10; 20,25; 21,45; 22,30; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 7,15; 11,30; 14,30; 17,00; 19,00; 22,00; programul III: 16,32.

MARȚI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 11,20; 12,30; 17,30; 19,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,15; 10,15; 14,08; 18,03; 18,50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 12,00; 13,22; 14,30; 14,50; 18,00; 18,30; 20,25; 21,30; 22,30; 0,05—5,00; programul II: 7,15; 10,45; 11,50; 14,30; 17,00; programul III: 16,45.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,06; 7,30; 12,30; 13,45; 15,30; 17,30; 19,30; programul II: 6,00; 9,15; 11,00; 14,08; 18,03; 18,50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 12,00; 13,22; 16,20; 18,30; 20,10; 20,25; 21,20; 21,35; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 7,15; 13,00; 14,30; 17,00; 19,00; 22,30; 22,45; programul III: 16,30.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 12,30; 15,30; 17,30; 19,30; programul II: 6,00; 9,16; 10,30; 13,00; 14,08; 18,03; 18,50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 12,00; 13,22; 14,30; 16,20; 18,00; 18,30; 20,10; 20,25; 21,20; 21,35; 22,50; 0,03—5,00; programul II: 7,15; 11,20; 17,00; 19,00; 22,00; programul III: 21,30.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 12,30; 15,25; 17,35; 19,30; programul II: 6,00; 9,15; 11,07; 14,08; 16,20; 16,45; 18,50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 10,30; 12,00; 13,22; 14,50; 16,30; 18,25; 20,10; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 23,00; 0,03—3,00; programul II: 7,15; 11,30; 14,30; 17,00; 19,00.

SIMBĂȚĂ: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 7,30; 10,30; 12,30; 15,00; 19,30; programul II: 6,00; 9,20; 11,20; 13,00; 15,30; 17,35; 18,25; 22,00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,45; 8,07; 8,30; 11,05; 12,00; 13,22; 15,00; 20,10; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 23,00; 0,05—6,00; programul II: 7,15; 10,30; 14,08; 14,30; 16,45; 18,30; 19,00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 9,00 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii și școlari; 9,45 — Desene animate; 10,00 — VIAȚA SATULUI. 11,15 — Amfiteatru muzical; 12,00 — De strajă patriei. Emisiune consacrată Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România; 13,00 — În reluare la cererea telespectatorilor. Interpreți îndrăgiți de muzică ușoară; 13,30 — Emisiune în limba maghiară; 15,00 — FOTBAL: Dinamo București — Steaua. Transmisie de la stadionul „23 August”, realizată în colaborare cu A. S. Loto-Pronosport; 17,00 — Campionatul mondial de ciclobal. Transmisie de la Praga; 18,00 — Cântare patriei. Concurs coral; 19,15 — Desene animate; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Baletul „LA PIAȚĂ” de Mihail Jora (Interviu); 20,30 — Telex-varietăți; 21,20 — Reportaj TV; 21,30 — Telex-varietăți. Partea a II-a; 22,30 — Campionatele mondiale de gimnastică: Exerciții

liber alese femei. Transmisie directă de la Ljubljana; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20,00 — Film artistic: „De unul singur”; 21,30 — Campionatele mondiale de gimnastică. Exerciții liber alese femei. Transmisie de la Ljubljana; 21,50 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,55 — Arte frumoase. „Canada '70”; 22,10 — Reluarea serialului de sâmbătă seara.

LUNI: VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, NICOLAE CEAUȘESCU, ÎN S.U.A. În jurul orei 17,00 — transmisie directă la posturile noastre de radio și televiziune de la Casa Albă — Washington; 18,00 — Microavanpremieră; 18,05 — Panoramic științific; 18,50 — Actualitatea în economie; 19,05 — Cu automobilul prin Austria. Reportaj filmat; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Teatru foileton: „Războiul celor două roze” (Un nou serial); 20,55 — Unul din doi — emisiune — consurs; 21,55 — Teleglob. Călătorie prin Iran; 22,20 — Campionatele mondiale de gimnastică. Exerciții liber alese bărbați. Transmisie de la Ljubljana; 23,00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARȚI: 18,00 — Microavanpremieră; 18,05 — Campionatele mondiale de gimnastică. Finala feminină pe aparate. Transmisie directă de la Ljubljana; 18,35 — Bastonul de mareșal. Emisiune pentru tineret; 19,15 — Anunțuri-publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Seară de teatru: „O scrisoare pierdută” de Ion Luca Caragiale; 22,15 — Prim plan: Dumitru Dumitru. Erou al Muncii Socialiste — directorul I.A.S. Pietroiu, județul Ialomița; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Microavanpremieră; 18,05 — Universal șotron-enciclopedie pentru copii; 18,30 — Cabinetul economic TV; 19,15 — Anunțuri-publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Tele-cinemateca: „Aventurile lui Don Juan”. În rolul celebrului aventurier, Errol Flynn; 22,05 — Idei contemporane. Filozofie și cultură; 22,30 — Gala marilor interpreți români; Magdalena Popa; 23,00 TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 17,30 — Emisiune în limba maghiară; 18,00 — Mult e dulce și frumoasă; 18,25 — Anunțuri-publicitate; 18,30 — Cadran internațional; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — „La Obreja-ntr-o grădină”...Emisiune muzical-coregrafică; 20,30 — Film serial: „Noile aventuri ale lui Huckleberry Finn”; 21,00 — Trei destine; 21,30 — Teatru TV: „De viață, de dragoste, de moarte”. Recital de poezie populară susținut de Irina Răchitanu; 22,05 — Poșta TV; 22,25 — Ankara — reportaj de Toma George Maiorescu; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20,00 — Concertul Orchestrei simfonice și al corului Radioteleviziunii; 21,25 — Comici vestiți ai ecranului: Charlot, Mac Senett; 21,55 — BULETIN DE ȘTIRI; 22,00 — Ultima jertfă. Reportaj filmat; 22,35 — Actualități literare.

VINERI: 18,00 — ● Microavanpremieră ● La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18,20 — Căminul; 19,15 — Anunțuri — publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Reflector; 20,15 — Film artistic: „Roșu și auriu”. Producție a studiourilor poloneze; 21,50 — Mai aveți o întrebare? Homeopatia și Acupunctura — pro și contra; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SIMBĂȚĂ: Programul I: 14,30 — 16,15 — FOTBAL: Dinamo București — U.T.A. Transmisie de la stadionul Dinamo; 17,00 — Emisiune în limba germană; 18,15 — Ocolul țării în opt luni. Emisiune-concurs; 19,15 — Anunțuri — publicitate; 19,20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Tele-enciclopedia; 20,55 — Tineri poeți cîntă patria; 21,10 — Film serial: „Incoruptibili”. Contrastul; 22,00 — Telerecital Gică Petrescu. Invitații emisiunii: Anca Agemolu, Irina Loghin, Horia Șerbănescu, Radu Zaharescu și formația instrumentală condusă de Cornel Popescu; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,05 — Sport. Programul II: 20,00 — Film artistic: „Frumoasa din pădurea adormită”. O producție a studiourilor de televiziune din Republica Democrată Germană; 21,10 — Carnet bucureștean; 21,35 — Revisitele săptămânii; 21,45 — BULETIN DE ȘTIRI; 21,55 — Seară melomanului; 22,35 — Film serial: „Vidocq” (III).

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung!

ASIGURAREA FACULTATIVĂ A ANIMALELOR

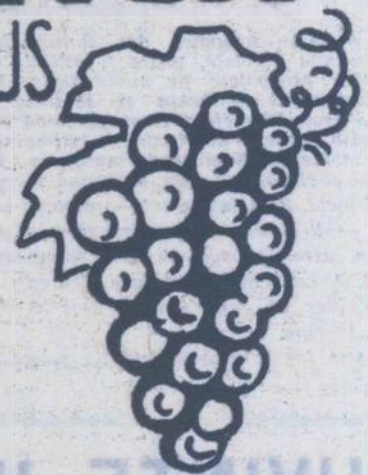
Se asigură următoarele animale sănătoase:

- bovinele (boii, taurii, vacile, bivoli și bivolițele), în vîrstă de la 6 luni;
- porcinele (porcii, vierii și scroafele), în vîrstă de la 6 luni;
- ovinele și caprinele (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de la un an.

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT
PLĂTEȘTE DESPĂGUBIRI:

1. ÎN CAZURILE DE PIEIRE A ANIMALELOR ASIGURATE ÎN URMA BOLILOR, EPIZOOTILOR SAU ACCIDENTELOR
2. ÎN CAZURILE DE SACRIFICARE A ANIMALELOR, pe baza dispozițiilor date de către organele competente, în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a epizootiilor, în urma unei boli incurabile care exclude posibilitatea utilizării pe mai departe a animalului, în urma unei boli sau a unui accident care amenință animalul cu moarte sigură, precum și pentru animalele scoase din gospodărie ca urmare a măsurilor luate de organele veterinare în legătură cu combaterea unor boli infecto-contagioase.

CARBETOX UN NOU PRODUS

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sfeclă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

Comenzile pe anul 1971 se primesc la UZINA „SINTEZA” — ORADEA, str. Chimicii 6—7.

„SINTEZA ORADEA”

CALEIDOSCOPI

COMORI FOLCLORICE

● La Muzeul din Rășinari, la 11 km de Sibiu, se află cea mai mare colecție de mobilier popular din țara noastră, alături de unelte casnice, olărie, unelte meșteșugărești și de plugărie. O curiozitate a muzeului este o veche cămașă bărbătească ale cărei minci încrețite au o lărgime de aproape 3 m. În trecut exista obiceiul ca sătenii să poarte asemenea minci largi.

● La Muzeul Bruckenthal din Sibiu, se pot vedea costume, broderii, țesături, mobilă, ceramică, pictură pe sticlă provenind în special din nordul Transilvaniei. Un loc aparte este rezervat ceramicii săsești. Ea cuprinde mai multe piese rare, datînd din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea.

● La Muzeul etnografic al Transilvaniei din Cluj sînt expuse peste 26 000 de piese originale : unelte specifice ocupațiilor țărănilor (cules, păstorit, pescuit, albinărit, vîntătoare), exemplare rare, remarcabile, de mobilier și ustensile de gospodărie din Munții Apuseni și Pădureni Hunedoarei, precum și o bogată colecție de bijuterii populare — inele, cercei, salbe, brățări — evocînd frumusețea și grația femeilor care le-au purtat cîndva.

● La Institutul de etnografie și folclor din București există o arhivă vastă care cuprinde : 15 390 cilindri de fonograf, 4 300 de fotografii avînd ca subiect porturi, obiceiuri și jocuri populare, peste 1 200 km de benzi de magnetofon cu povestiri, balade, narațiuni, cîntece, 186 de filme documentar-științifice, 3 500 de notații coregrafice (descrieri ale mișcării care permit punerea în scenă a dansului), 3 000 de basme, povestiri, legende și 10 000 de discuri cu subiecte folclorice.

● La Bărbătești, județul Gorj, într-o casă din 1848, monument de arhitectură populară, s-a amenajat un muzeu al izdelnicilor localniciilor, printre care cea a confecționării traistelor din păr de capră.

● La Fundu Moldovei, județul Suceava, există o colecție interesantă de instrumente și ceasornice muzicale. Unul dintre aceste ceasuri are clopoței de diferite mărimi care, loviți de ciocănașe, la un anumit timp, răsună foarte armonios ; un altul are un sul, care prin roți pune în mișcare ciocănașe ce fac să vibreze cîteva coarde așezate ca la harpă, redînd astfel sunetele unei vechi doine bucovinene.

● La Belii, județul Arad, la muzeul local, se poate urmări evoluția celor cinci stiluri ale broderiei populare : brinelește, trăsorește, pe verbe, pe fire și fodrat. Tot aci există vechi țesături și zdrăgane, dovedind îndemnarea și simțul artistic al femeilor.

SCENE DIN VIAȚA ANIMALELOR

Hipopotamul îndrăgostit

În grădina zoologică din Rotterdam, printre alte animale, poate fi întîlnit și un tînăr hipopotam pe nume Djup. El doarme liniștit dimineața și se trezește cînd o femelă elefant trece pe lângă el. Văzînd-o, el iese din bazin, o întîmpină, pune labele de dinainte pe marginea bazinului și cască larg gura, așteptînd să înceapă jocul. Femela elefant — prietena lui Djup — îl bate prietenos cu trompa pe care o introduce apoi în gura hipopotamului. Atunci Djup se preface că vrea s-o muște, dar de fapt strînge ușor și cu grijă trompa.

El este foarte amabil față de prietena

lui, dar fața de oameni este agresiv. O dată femela a căzut într-un șanț cu apă. Djup nu a lăsat să se apropie de ea nici un îngrijitor. La toate încercările oamenilor deschidea amenințător gura și devenea furios.

E drept că, uneori, el o pîțește din cauza prietenei sale : cînd pe ea o pîctisește joaca, îl lovește așa de tare cu trompa, încît simte bine lovitură, pe pielea lui, deși e de hipopotam. Djup însă nu se supără și a doua zi dimineața așteaptă din nou lângă șanț cu gura larg deschisă pentru joacă și cu labele sprijinite pe marginea bazinului.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

La pescuit

ORIZONTAL : 1) Un pește de baltă cu solzi mari — ...pus la conservat ; 2) Plase pescărești — Pești de apă dulce ; 3) Conjugat de... pește-lup — Refren popular — ...vere ! ; 4) Peștișor argintiu de mare — Pește oceanic ; 5) Strămoșul nostru — Lin... ; 6) Trage la somn... — Soare pe Nil — Altă plasă de prins pește ; 7) Una și alta — Pește de apă dulce cu botul lung și ascuțit — Așezat ; 8) Animată — Capabili ; 9) Din familia crapului — Exclamație ; 10) Scos din apă — Stă cu picioarele în apă — Nelipsită la unelte de pescuit ; 11) Pești de mare cu corpul nit — Măsură.

VERTICAL : 1) Autorul sculpturii „Pescarul” — Întrebare ; 2) Un pește cu spinarea verzuie — A pescul cu o plasă mare ; 3) Cîț ai zice pește... — Sint ; 4) Currelușă — O găsiți la... plachie ; 5) În aspic ! — Pești... la viitor — Pieptănătură ; 6) Pește... domol — La agapă... — Una din șapte ; 7) Răpitor de apă dulce — Mediu tematic ; 8) Peștișor marin cu corpul filiform — Cap de somn ! — Rude cu pălămidă ; 9) La riu... — Pește de mare care produce la atingere descărcări electrice ; 10) Lumea peștilor... la domiciliu — La predare ! ; 11) Mici scrumbii de mare — Gura largă a marilor fluvii.

Ion PASCAL

MAGAZIN SPORTIV

Un sfert de oră în lumea șahului

— De cîți antrenori dispune în prezent Federația română de șah ?

— De 25, ne răspunde tov. Francisc HARTMAN, secretarul general al federației. Printre ei sînt specialiști cu vechi state de joc, binecunoscuți de iubitorii acestui sport din țara noastră — cum sînt : Sergiu Samarian, Veniamin Urseanu, Emanuel Reicher la București, Carol Partoș, la Ploiești, Volodea Weisman la Iași, Mihai Șuteu la Oradea, Maria Lungu la Tg. Jiu, Mihai Breazu la Cluj, Alexandru Gungberger la Tg. Mureș...

— Și cîți jucători practică în prezent șahul ?

— Cred că în momentul de față e vorba de peste un milion, intrucît, așa cum se știe, există un campionat școlar, apoi cel de juniori și junioare cu fază pe școli generale și licee, pe comune, județe etc., un campionat universitar care începe cu fază pe facultate. În plus, în fiecare an în țara noastră se desfășoară un campionat pe echipe mixte — cu o participare de peste 4 500 de jucătoare și jucători în 1970, un campionat individual masculin la care participă în medie peste 11 000 de jucători, altul feminin.

— Cînd se desfășoară acestea două, din urmă ?

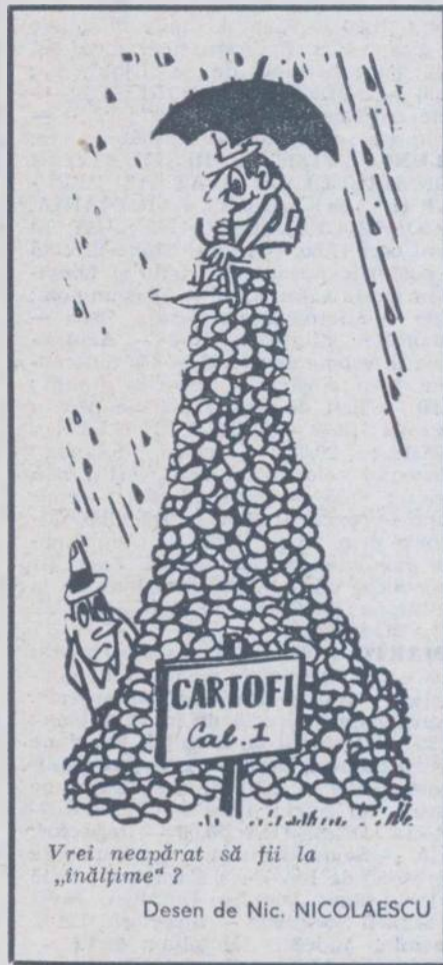
— Finala campionatului masculin, între 20 octombrie și 12 noiembrie, iar cea a campionatului feminin, între 10 noiembrie și 26 noiembrie.

— Viitoarele turnee peste hotare, la care participă reprezentanții noștri ?

— Pînă la sfîrșitul lunii octombrie cîte o jucătoare fruntașă va participa la turnee organizate în R.P. Bulgaria, Spania și Iugoslavia. În decembrie, vom participa cu cîte un jucător la campionatul european de juniori, ce se desfășoară în Olanda, și la un turneu din Cehoslovacia.

În altă ordine de idei, secretarul general al Federației române de șah ne-a vorbit despre șahul prin corespondență, despre concursurile interne județene și despre diferitele partide selecționate, publicate de altfel în „Revista de șah” ce apare lunar.

AI. IANCU

DE LA LUME ADUNATE

DEVOTAMENTUL UNEI RAȚUȘTE

Există multe povești despre fidelitatea animalelor domestice. Căzul de față este însă cu totul ieșit din comun. Un fermier englez din Wallis avea o rață. A venit ziua cînd a vîndut-o, iar noul stăpin, pentru orice eventualitate, i-a mai scurtaț penele aripilor și i-a dat drumul în curte. Rața însă, n-a putut răbda dorul fostei ei case, și a pornit la drum înapoi. După ce a parcurs pe jos 8 km l-a regăsit pe fostul ei stăpin.

AȘTEPTAȚI BROASCA !

În luna februarie Jef Hamrik, un băiețuș din Carolina de Nord (S.U.A.) a găsit o broască țestoasă în apropierea locuinței sale. El a scris pe carapacea broaștei adresa sa și i-a dat drumul.

În septembrie a primit o scrisoare de la un fermier din statul Ohio, aflat la o distanță de 600 km de Carolina de Nord. Acesta scria : „Am găsit broasca țestoasă a Dv. Am dirijat-o înapoi. Așteptați, va veni”.

MIELUL LA VINĂTOARE

Mielul Lerry este un veritabil ciine de vîntătoare în... piele de oaie. El își petrece timpul la vîntătoare împreună cu dulăii. A venit în fragedă tinerețe la stăpînul lui, care este vîntător, și a crescut împreună cu dulăii. Nefiind așa de iute de picior ca prietenii săi merge în coada haitei. După vîntătoare, Lerry capătă ca și prietenii lui biscuiți care li se dau drept mulțumire pentru isprava făcută. Stăpînul lui are următorul profit de pe urma lui Lerry : dulăii fiind obișnuiți cu acest miel, nu dau nici o atenție altor miei întîlniți de ei.

ȘTIAȚI CĂ...

...în acest an, campionatul republican pe echipe, una din competițiile de șah ce stîrnesc un deosebit interes în lumea sportului cu „pătrate albe și negre”, a fost cîștigat din nou de către „Constructorul”-București, echipa fiind compusă din V. Ciociltea, Tr. Stanciu, P. Voiculescu, C. Botez, D. Ghizdaru, Margareta Teodorescu, Alexandru Nicolau, și I. Armaș, (junior) ! Începută încă de la sfîrșitul anului trecut, ediția din acest an a cunoscut în semifinale cîteva surprize prin... lipsa unor județe (Tulcea, Vilcea, Sălaj, Argeș, Sibiu, Teleorman și Ialomița). Probabil că și consiliile locale de șah din județele respective au rămas... șah mat !

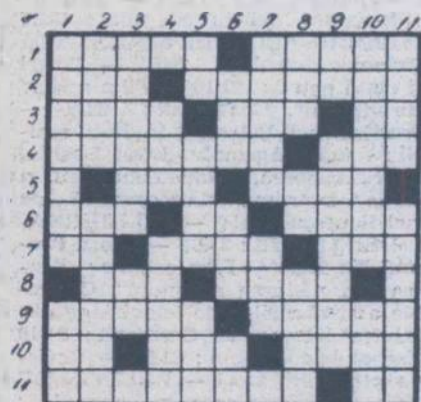
...în acest an, între altele, marele maestru Florin Gheorghiu a susținut simultan în orașele Reșița, Caransebeș și Băile Herculane ? La Reșița, marele maestru a trebuit să se recunoască învins în două partide și să se mulțumească cu egalitatea la alte două (din 25 de partide). În celelalte localități însă, Florin Gheorghiu a cîștigat absolut toate partidele.

...la Ceski Bad (Cehoslovacia) a avut loc de curînd un turneu internațional de șah pentru juniori și tineret, unde primele două locuri au fost ocupate de concurenții români Urcică și Tratanovici ?

...primul turneu internațional de șah din Venezuela a fost organizat abia în acest an ? Printre invitați s-a numărat și maestrul internațional Victor Ciociltea, care s-a clasat însă modest (abia pe locul al 13-lea din 18 concurenți).

...în cadrul șahului prin corespondență notațiile se fac — potrivit uzanței internaționale prin... cifre ? Ultima mutare a adversarului trebuie repetată. O mutare valabilă nu mai poate fi retrasă în nici un fel. Mutarea scrisă neciteț nu are nici o urmărire. Pe fișa de evidență a partidei se notează alit mutările cit și timpul de gîndire consumat.

...marele șahist Max Euwe a scris de curînd o carte (apărută într-o editură vest-berlineză) în care prezintă cele mai celebre partide realizate între anii 1600—1900, de către cei mai străluciți campioni, cum au fost Giachino Greco, André Danican Philidor, Adolf Anderssen, Paul Morphy și Wilhelm Steinitz ? Între altele, lucrarea conține și un adaus consacrat uneia dintre cele mai pasionante probleme ale șahului contemporan : putea-vor oare mașinile electronice să depășească forța de joc a marilor maeștri ?

DOCUMENTAR EXTERN

Problema esențială care a dominat evoluția mulsului mecanic a fost aceea de a realiza un aparat care să nu prezinte inconveniente pentru animal, cu alte cuvinte să nu dăuneze posibilităților de producție ale acestuia și, concomitent să facă posibilă reducerea timpului de muls și a muncii mulgătorului.

Și astăzi încă obiectivul esențial al industriilor producătoare de material pentru muls este acela de a îmbunătăți tehnicile în vederea obținerii unui echilibru între nevoile omului și cele ale animalului. Odată acest echilibru realizat, problema se simplifică și raportul între om și animal se reduce la a da și a primi. În cadrul acestui raport, etapa corespunzând unui acord deplin între om și animal apare abia astăzi, în momentul în care răsare ceea ce se numește „zorii epocii electronice” în producția de lapte.

În afara problemelor privitoare la alimentația individuală — adaptată la perioada de lactație, la vîrsta, la producția de lapte și proporția de grăsimi — autorul articolului, Fred E. Breth, propune să se admită următoarele elemente drept condiții de bază ale mulsului:

- ambianța care corespunde cel mai bine psihologiei vacilor este o organizare a mulsului cu un caracter de regularitate pronunțat, repetîndu-se zilnic în aceleași condiții;

- această ambianță depinde, în cea mai mare parte, de faptul că mulgătorul este interesat în munca lui și ține la ea pentru că este o activitate de durată remunerată convenabil;
- regularitatea muncii, care să nu fie întreruptă de probleme exterioare sau chiar personale, astfel încît să i se poată acorda toată atenția, este esențială.

Odată aceste condiții îndeplinite, nu e dificil să se înțeleagă de ce vacile, care vin din adăposturile în care sint bine întreținute și hrănite de 6—7 ori pe zi, se obișnuiesc rapid cu noile instalații electronice și dau mai mult lapte și mai lesne.

Uimitoarele producții de lapte obținute în numeroase unități din California ar putea să pară cu totul ieșite din comun vechilor crescători. Unele dintre aceste „uzine de lapte”, în care un singur om mulge 200 de vaci de două ori pe zi în opt ore, obțin actualmente producții medii individuale foarte apropiate de cele ale vechilor crescători, în care efective reduse de animale impuneau îngrijiri cu totul deosebite.

Exemplele „clasice” de unități „electronice” producătoare de lapte din California sint cele de la ferma Arlinda, din Turlock și Diamond Ranch, din Modesto.

Reînnoirea utilajului de specialitate la Arlinda a fost realizată în 1960. Instalația comportă o fosă în formă de Y, avînd de fiecare parte două compartimente pentru două vaci în tandem. Ulterior, au fost aduse diverse îmbunătățiri, dar baza a rămas aceeași, iar mulgătorul, care mulge zilnic 112 vaci de două ori pe zi, continuă să fie la postul său.

Operațiile de muls constituie un spectacol realment interesant. Nu se observă nici un fel de agitație, nici o confuzie. Nu se aude nici un strigăt, nici o lovitură de băț, nici bătăi în usi, nici zgomot de bidoane. Vacile intră cu o anumită

nerăbdare și ies fără ezitare, liniștite.

Una dintre particularitățile instalației constă în viteza mulsului. Mulgătorul, efectuează operația pentru 112 vaci în 3 ore și 45 de minute, ceea ce reprezintă o medie de 33,4 vaci/oră, vacile avînd o producție medie zilnică de 27 litri, care poate atinge chiar 45 de litri. De notat, că mulgătorul nu are decît un ajutor, a cărui sarcină este de a grupa vacile, înainte de intrare, în sala de muls.

Instalația folosită la Diamond Ranch, tot un complex electronic de muls, di-

torul unui șervet de hîrtie (înainte de aceasta mamelele sint stimulate printr-o vaporizare cu apă caldă, apoi spălate cu ajutorul furtunelor instalate în sala alăturată celei de muls), așezarea vacilor în mod convenabil în sala de muls și instalarea și scoaterea aparatului după cîteva minute. Deschiderea și închiderea grilajelor, care în trecut se făceau manual, sint acum realizate automat.

Compartimentele de pregătire sint utilitate cu iesle, în care vacile cu o producție mare sau cele care sint

este reglat automat prin contacte declanșate de vacile însele în cursul deplasării lor. Toate instalațiile sint adaptate la dimensiunile animalelor și la viteza lor normală de deplasare.

Rețeaua de transport al laptelui, de la sala de muls pînă la rezervor, comportă și ea un dispozitiv special, desemnat prin denumirea de „hidroevacuator”. Acest aparat nu este altceva decît un rezervor de lapte de dimensiuni reduse, în care se menține un vid asemănător cu cel din apartul de muls. Cu ajutorul lui se elimină bulele de aer din lapte, gazele și mirosurile care se formează la muls și care nu pot fi înlăturate decît într-un timp foarte scurt după muls.

De la aparatul de muls, laptele se scurge, în vid, de-a lungul pereților rezervorului și se acumulează pe fundul acestuia. O pompă cu diafragmă îl împinge într-o conductă, printr-o valvă etanșă. În acest fel, în conductă, dotată și la ieșire cu o valvă, se află în permanență vid. De aceea laptele obținut este de o calitate excepțională.

Cel care asistă la ansamblul operațiilor de muls, realizate în aceste noi condiții, nu poate să nu fie impresionat de ritmicitatea și calmul funcționării întregului angrenaj. Lucrul cel mai curios este probabil ușurința cu care vacile urmează ciclul operațiilor. Această ușurință este atât de mare încît, un număr de grilaje prevăzute în vederea concentrării vacilor înainte de intrare în circuit, au putut fi suprimate.

Una dintre caracteristicile noului tip de instalații constă în faptul că vacile sint scutite de un șir întreg de situații neprevăzute la care sint supuse în crescătoriile obișnuite. Chiar dacă personalul se schimbă, orarul, circuitul, viteza de circulație, calmul, totul rămîne neschimbat, zi de zi, de-a lungul întregului an. Instalațiile de tip „Lactomation” tind să spulbere o legendă atât de dragă vechilor crescători de turme de rasă pură, potrivit căreia performanțele animalelor de mare producție nu pot fi menținute decît cu ajutorul îngrijirilor individuale.

În realitate, ceea ce vacile doresc mai presus de orice este să fie lăsate să circule singure, să mănînce puțin, să se odihnească puțin, să privească puțin, apoi să poată, în voie, s-o ia de la început. Și, dacă trebuie să plătească tribut omului această întrerupere este cazul să fie calmă, rapidă fără zgomot, și, mai cu seamă, să se desfășoare, cu o regularitate perfectă.

Din presa străină

„La Revue de l'Elevage”

Automatizarea în creșterea vacilor pentru lapte în California

feră de cea dintîi printr-un surplus de utilaje. Ea permite mulgerea celor 500 de vaci de două ori pe zi, în opt ore. În vechea organizare, efectivul era de 375 de vaci și era nevoie de 9 ore de muncă pentru patru oameni și un ajutor, spre a le mulge de două ori pe zi. Cu noul utilaj, care funcționează din luna octombrie 1966, întreaga operație este realizată de trei mulgători și un ajutor, în condițiile numerice și de durată arătate mai sus.

Producția individuală medie pe un an, calculată în luna mai 1966, inclusiv perioada de șase luni de adaptare la noua instalație, a fost de 235 de kilograme de substanță grasă, față de 210 kg în luna mai 1955. Calculele efectuate cu ajutorul ordinatorului, folosit pentru supravegherea diverselor sectoare ale unității, lasă să se întrevadă pentru viitor o creștere a producției.

Noul utilaj, denumit „Lactomation”, produs de Societatea Ross-Holm, automatizează cea mai mare parte a operațiilor care în trecut erau executate manual. Munca mulgătorilor este actualmente redusă la următoarele trei operații: uscarea mamelelor cu aju-

mulse deosebit de rapid primesc un supliment de furaje concentrate pe care nu ar avea timp să le consume în scurta lor ședere în sala de muls.

Iesile sint alimentate printr-un distribuitor pneumatic, al cărui debit este reglat de un selector care permite deversarea a 1 pînă la 22 de rații de furaje. Distribuitorul este pus în funcțiune odată cu închiderea grilajului în momentul în care vaca intră în sala de muls.

Animalelor le este impus, cu ajutorul dispozitivelor electrice, un anumit circuit. Acesta începe în momentul în care mulgătorul apasă pe butonul care deschide grilajul de acces în sala de pregătire și poarta de la capătul sălii de muls. De-a lungul întregului circuit, mulgătorului nu-i rămîne decît să apese pe două butoane: primul, pentru a deschide grilajul dinaintea compartimentului de muls pentru a elibera vaca care a fost mulsă și un alt buton pentru a închide grilajul înaintea vacii următoare. Restul circulației, care reprezintă deschiderea și închiderea aproximativ a 6 grilaje,

ORIZONTURI

DISPOZITIV DE SORTARE A CARTOFILOR

În U.R.S.S. a fost experimentat un nou dispozitiv de sortare a cartofilor adaptat la combina de recoltat cartofi. El este alcătuit din suprafața de sortare tip dirmon sau ciur cu role, transportor și buncăr, fiind destinat reducerii gradului de vătămare a tuberculilor și eliminării procesului de sortare a cartofilor la centrele destinate acestei operațiuni. Folosirea combinelor prevăzute cu acest dispozitiv și a containerelor în care cartofii se descarcă direct în cîmp și în care se păstrează sau se transportă la centrele de realizare, constituie soluționarea problemei de mecanizare a tuturor lucrărilor legate de recoltarea cartofilor, eliberîndu-se totodată un mare număr de muncitori în perioadele de vîrf. Experimentarea păstrării cartofilor în containere, în silozuri de cîmp permanente, prevăzute cu un sistem de aerisire activ și natural, acoperite cu paie și folii de polietilenă a dat rezultate pozitive. Aplicarea acestei tehnologii a determinat reducerea consumului de muncă manuală cu 25,9 ore-om ha și scăderea substanțială a cheltuielilor de exploatare.

„MAMA-MECANICĂ” PENTRU HRĂNIREA VIȚELOR

În S.U.A. s-a realizat un aparat pentru hrănirea vițelilor, format dintr-un rezervor metalic rotund, calculat pentru 350 l de lapte și dotat cu biberone de cauciuc.

Rezervorul este pus pe șine și acționat de un motor electric care îl tractează între două șiruri de boxe individuale așezate față-n față. Vițelul așteaptă apropierea rezervorului pentru a apuca biberonul. Opt viței, cite patru de fiecare parte, sug simultan timp de 3 minute.

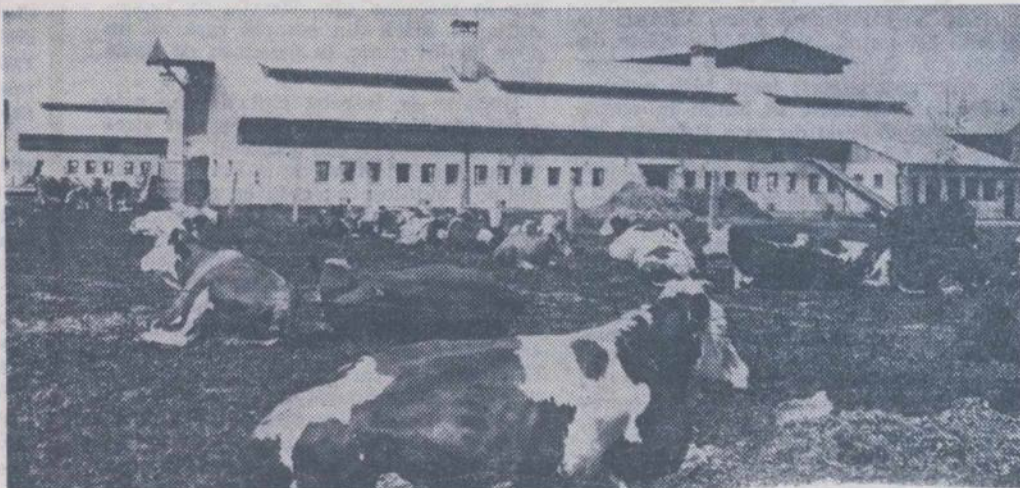
Vițelii sint puși în contact cu „mama-mecanică” chiar din a doua zi a vieții lor și sint hrăniți de 6 ori pe zi. Laptele este încălzit abia în momentul cînd trebuie dat vițelilor, folosîndu-se un încălzitor cu reglare termostatică. Un singur om supraveghează hrănirea a 120 de viței. La vîrsta de 6—8 săptămîni, vițelii sint înțărcați de la „mama-mecanică” și mutați în boxe în grup.

GRINDINA ȘI PROTECȚIA PLANTELOR

Un congres european al experților de asigurare împotriva grindinii care s-a ținut la Leverkusen — R.F.G. — a discutat compararea metodelor de evaluare a daunelor produse de grindină în livezi. În cadrul vizitării livezilor fermelor experimentale Bayer de la Hötchen și Laacherhof și a discuțiilor s-a evidențiat cit de important este în toate țările ca după grindină să se aplice neîntîrziat tratamente cu Euparen și Orthocid pentru a obține o cicatrizare rapidă a rănilor, pentru a preîntîmpina pierderi prin putrezire pe pomi și apoi în depozit. În afară de aceasta se preîntîmpină și putregaiuri pe scoarță.

IMPORTANȚA RECOLTĂRII LA TIMP A CEREALELOR ȘI FASOLEI

Din cercetările efectuate în mai multe țări se constată că prin recoltarea la timp a fasolei pierderile pot fi reduse la 1/3. În condiții normale de recoltare, valoarea pierderilor înregistrate reprezintă 12 la 15 dolari/ha; întîrzierea recoltării cu 10 zile după coacerea deplină, duce la un spor de pierderi de 2,5 dolari/ha zi. În culturile de grîu producția la ha și conținutul în proteine cresc odată cu reducerea umidității boabelor. La coacerea în pirgă timpurie (50% umiditate) producția de grîu este 1 498 kg/ha, la coacerea tîrzie (43,1% umiditate) producția este de 1 904 kg/ha, iar la maturitatea deplină (25,2% umiditate) producția ajunge la 2 100 kg/ha. În cazul porumbului pierderile medii înregistrate la recoltare (știeleți căzuți, tulpini calcate, pierderi de boabe etc.) ajung la 10%, acest procent este în medie de 5% în cazul recoltării în luna octombrie, 8% în cazul recoltării în luna noiembrie și 18% la recoltarea făcută în decembrie. În faza de maturitate deplină umiditatea porumbului boabe este de 30—35%. În cazul recoltării fără uscare ulterioară se recomandă executarea recoltării la umiditatea boabelor de 20—25%; dacă se face și uscare, recoltarea poate începe și la un grad de umiditate mai ridicat, 25%, fiind idealul. În cazul silozării de durată uscarea boabelor trebuie făcută pînă la 13% umiditate.

O mare unitate zootehnică în R. S. Cehoslovacă.

Intrucît în decursul zilelor petrecute în orașul Minsk — străvechea și înfloritoare capitală a Bielorusiei sovietice — ne-am exprimat fără rezerve și în repetate rînduri aprecierile elogiase la adresa bucătăriei locale, gazdele ne-au propus să vizităm un mare producător de produse alimentare — colhozul „Gastello” din satul Senița. Am acceptat cu plăcere și iată-ne în biroul președintelui.

Această unitate agricolă, de mărime mijlocie, este specializată în producția de lapte, carne și cartofi. Producția anuală medie la 100 de hectare este de aproximativ 1100 chintale de lapte, 115 chintale de carne și 220 chintale de cartofi; fiecare vacă dă anual între 3700 și 4000 litri de lapte; cultura plantelor furajere se face complet mecanizat, ca și alimentarea cu apă a vitelor și mulsul acestora; distribuirea hranei și evacuarea bălegarului din grajduri sînt mecanizate în proporție de 65 la sută.

La un moment dat ni se arată cîtiva cartofi de proporții incredibile: sigur aveau o jumătate de kilogram fiecare. „Este specia numită Ogoniok — mi se spune. Sînt foarte gustoși și au un conținut de amidon extrem de ridicat, — 25 la sută. La acest soi recoltăm 400 de chintale la hectar, deși, după cum vă spuneam, în colhozul nostru producția medie de cartofi este mult mai mică”.

— Fiind atît de voluminoși nu se consumă cantități prea mari la semănat?

— Nu, pentru că pe loturi semincere aparte cultivăm acest sol în culturi foarte apropiate, așa încît cartofii de sămînță să n-aiă loc să crească și, ca atare, să rămînă mici.

Am vizitat apoi cîteva grajduri și un punct de colectare a laptelui. Vitele și încăperile erau de-o curățenie desăvîrșită; la țesălat lucrează numai femei; din uger pînă la cisternă laptele nu are contact cu aerul — mașinile de mulș îl pompează prin conducte transparente din material plastic.

Note de drum din U.R.S.S.

Una din creațiile institutului din Minsk: pe primul plan — nevoile practicii.

Cuvîntul tehnicii

La un moment dat, vorbind despre creșterea producției, președintele colhozului ne-a spus: „Fără îndoială, o bună parte a succeselor noastre se datorează științei, asistenței de specialitate pe care ne-o acordă institutele de cercetări cu profil agricol din Minsk și din alte centre.” A doua zi am fost oaspeți Institutului central de cercetări științifice pentru mecanizarea și

electrificarea agriculturii în zonele de pămînturi necerenoziomice ale Uniunii Sovietice, din Minsk.

În acest institut, cu ajutorul unui extrem de interesant film documentar, în nici 45 de minute am făcut cunoștință cu modul în care au fost concepute, realizate, experimentate și omologate nu mai puțin de 14 utilaje agricole originale: pentru irigații și desecări,

pentru extirpat rădăcini și plantat arbori, pentru lucrări de drenaj și întreținere a canalelor de irigații, pentru împrăștiat îngrășăminte lichide și pentru recoltat. Am vizitat apoi cîteva din cele 32 de laboratoare moderne care, împreună cu uzina experimentală care produce în serie noile mașini agricole concepute aici, compun acest institut.

„Laboratorul de automatizare a proceselor mobile. La prima vedere, totul pare spectaculos. Dar, de fapt, nimic nu e neobișnuit: pur și simplu se experimentează diferite sisteme noi de conducere și comandă a unor utilaje agricole. Pe standul de probe, care reproduce cu fidelitate condițiile de lucru de pe cîmp, este montat un model autoreglabil pentru o combină de încărcat, avînd dimensiuni extrem de reduse. Aflăm că dispozitivul este construit pe bază de elemente de automatizare pneumatică. Specialiștii institutului depun eforturi stăruitoare pentru a asigura noilor produse randamente și caracteristici tehnico-economice superioare.

Activitatea multilaterală a acestui institut e greu de prezentat în cîteva cuvinte. Mai amintim, de aceea, doar că specialiștii institutului elaborează și editează lucrări monografice de mare valoare științifică, că acordarea de asistență tehnică colhozurilor și sovhozurilor este o preocupare permanentă a institutului, ca și formarea și specializarea unor cadre de înaltă calificare prin sistemul de aspirantură.

Desigur, n-am făcut cunoștință decît cu cîteva fațete ale agriculturii sovietice, suficient, însă, pentru a ne da seama de succesele oamenilor sovietici care-și desfășoară activitatea în acest sector de bază al economiei.

Adrian PRODAN

Eșichierul zootehniei franceze

Insemnări de la o mare expoziție

Marea defilare a animalelor. Pentru Salonul Internațional al agriculturii acesta este al doilea moment solemn. Cel dintîi a fost deschiderea, în care sârbătoreșcul primează. Acum însă, îndărătul fiecărei clipe a festivității se află fapte, iar la rîndul lor aceste fapte reflectă strădania crescătorilor, mai mari sau mai mici, de animale din munții și de pe cîmpiile Franței.

Fiecare animal care trece prin fața publicului reprezintă un sumum de muncă, de pricepere și — de ce nu? — de talent. Sînt cîștigătoarele concursului de animale. Încet, în pas domol, conduse de oameni îmbrăcați în pitorești costume populare — sau, dacă nu, în halate albe — după ce trec dinaintea tribunei care aplaudă cu convingere, ca la un spectacol de calitate, animalele se rînduiesc în mijlocul arenelor acoperite cu sticlă a pavilionului central al parcului parizian de expoziții de la Porte de Versailles. După un timp, tabloul este complet, el înfățișează reprezentanții tuturor speciilor care alătuiesc marea zootehnie franceză — cea ce numeam într-un articol trecut alita zootehniei franceze.

Lîngă mine se află dl. P. Godeau, unul dintre comisarii Salonului Internațional al agriculturii. Cu ajutorul său pătrund puțin mai adînc decît îmi permite momentul, în structura parcului de animale al țării.

Cea dintîi rasă de bovine, ca număr, este Normanda, cu nu mai puțin de 5

milioane de exemplare. Vacile dau un lapte cu 3,5 la sută grăsime, ceea ce face ca rasa să fie considerată ca avînd o bună aptitudine pentru producția de brînzeturi.

Despre Charoleză, din care Franța dispune de 2,5 milioane de exemplare, se spune — de bună seamă fără exagerare — că este o rasă cunoscută în întreaga lume ca producătoare de carne. Ea produce rapid carne multă și bună. De altfel, ca o ilustrare vie și cit se poate de convingătoare a acestor însușiri, ni se înfățișează vaca Adorni, o joiană cel puțin... voinică. La vîrsta de cinci ani, ea cîntărește 1416 kilograme, cu care și-a cucerit locul întîi printre bovinele prezentate la Salon în ediția 1970, urmată fiind de vaca Baltique, cu 1127 kg, tot Charoleză.

— Există — l-am întrebat pe dl. Godeau — un criteriu științific precis pentru a determina valoarea unui animal ca producător de carne?

Răspunsul a venit prompt: raportul dintre greutatea carcasei și greutatea vie. La rasa Charoleză acest raport este — potrivit expresiei atît de... franceze a interlocutorului nostru — remarcabil: 67,5 la sută la viteii de trei săptămîni, 70 la sută la cel de unsprezece săptămîni și de 67,5 la sută la animalele de trei ani.

În ce privește calitatea cărnii, ea se distinge prin finețe, savoare și absența excesului de grăsime. Astfel se explică faptul că Franța face export cu astfel

de carne în 51 de țări, iar într-un singur an, 1969, a vîndut nu mai puțin de 2.500 de reproducători din rasa Charoleză.

În această clipă ne-au atras atenția — poate tocmai prin modestia cu care așteptau sfîrșitul unui ritual care le lăsa cu totul impasibile — oile premiate, înșirate aproximativ în centrul terenului. Prilej de a ne informa pe scurt despre această specie.

— Fiecare din rasele de ovine crescute în Franța se distinge printr-o calitate aparte, care-i justifică prezența în eşichierul zootehnic. Iată, de pildă, Merinosul precoce. Are lînă de o finețe demnă de rasa de origine și, în plus, o carne fină și format mare. De aici cererea de a obține exemplare din această rasă ca amelioratori. Texel, foarte prolifică, foarte adesea cu dubleți și chiar tripleți. Prolificitatea acestei rase o întrece numai cea a rasei Bleu du Maine, care în 1969 s-a tradus prin 170 de miei de la 100 de mame în 90 de zile. Sau Ile de France, care are în întreaga țară 800.000 de reprezentante. Micii din această rasă au un spor mediu zilnic, în greutate, de peste 300 de grame.

Dacă m-ar întreba cineva care este simțămîntul pe care mi l-a dat prezența animalelor la Salonul Internațional al agriculturii de la Paris aş răspunde: înduioșare; ceea ce ar reflecta tandrețea cu care privește, cu care crește și îngrijește francezul animalele. Și nu am în vedere numai momentele festive sau cele de tensiune cum a fost după-amiaza în care, chiar în timpul expoziției, vaca normandă Diane a fătat și era cit pe ce să-și piardă viața (și-a salvat-o un expozant englez cu ajutorul unui aparat de reanimare de la standul său). Dragostea francezului pentru animale este mare și se manifestă în multe chipuri. Despre aceasta, însă, într-un articol viitor.

Adrian COSTA

Carnet economic

„Fructele mîniei”

În plin centrul Parisului, în fața grădini Luxembourg, producătorii împart de pomână lăzi întregi de struguri. În regiunile cu cea mai mare producție pomicolă din Italia — Emilia Romagna și Veneto — tractoarele trec peste grămezile de pere coapte culese. Ziaristul italian Aldo Santini a descris cu accente dramatice situația din „California lumii vechi”: „Am asistat la un spectacol halucinant. Coloana de camioane încărcate cu pere și cu pierșici coapte se îndreaptă spre malul mării, unde fructele se prăvălesc în apă”. Sînt imagini dureroase nu ale belșugului, ci ale disperării și miniei producătorilor agricoli puși în imposibilitatea de a-și desface marfa în condiții satisfăcătoare. Președintele Asociației producătorilor din Emilia, Gianfranco Borgo, a declarat că în acest sezon sînt distruse în nord-estul Italiei peste 100.000 tone de fructe.

Deși problemele diferă în Franța față de Italia, ca și de alte țări membre ale Pieței comune, se poate totuși conta pe un numitor comun: prețurile mici oferite producătorilor și prețurile de speulă impuse consumatorilor. Săptămînalul britanic „The Economist” este categoric: „Consumatorii nu pot profita de pe urma abundenței recoltelor”, iar săptămînalul francez „L'Express” explică lapidar situația: „Motivul miniei cultivatorilor sînt simple. Pe piețele cu ridicata de la Cavillon și Chateaubriand se găsesc cumpărători numai la prețuri derizorii. Un kg de pere Williams este cumpărat cu 30 centime și este revîndut la Paris, în halele de la Bungis, cu 4 franci”. De vreme ce intermediarii, care dispun de o rețea pusă la punct în întreaga Franță, solicită de 13 ori prețul pe care-l plătesc producătorilor, minia acestora din urmă apare într-un totuși justificată.

Practica speculei de pe piața vest-europeană a fructelor nu este nouă, totuși ea a atins în acest an asemenea proporții, încît protestele s-au generalizat în regiunile pomicole. Lipsa unei rețele de desfacere care să ofere producătorilor o șansă de valorificare a muncii lor se face din plin simțită. În Italia, în pofida unor tentative de constituire a unor cooperative de desfacere, în cadrul cărora beneficiul să revină în bună măsură producătorilor, rețelele speculanților au rămas atotputernice. Ei dispun de achizitori în regiunile pomicole, de mijloace de transport, de „vaduri” în piețe, într-un cuvînt de o organizare comercială capabilă să infrunte concurenții.

Faptul că livrările de fructe între țările membre ale Pieței comune se fac fără taxe vamale nu înseamnă că producătorii se bucură de avantaje sporite, ci că stăpîniți rețelei de distribuție au o rază mai largă de acțiune. Sistemul de compensare a producătorilor pentru anumite produse deficitare nu elimină nici ele fenomenele negative care avantajează pe speculanți. În consecință, pentru consumatori prețurile rămîn ridicate, deși în Franța și în Italia producția de pierșici a atins anul acesta cifra record la 1,8 milioane de tone, iar cea de pere — 1,9 milioane de tone.

Acum, acțiunea producătorilor se îndreaptă pe un făgaș nou: ei solicită să fie construite, cu sprijinul statului, noi uzine pentru prelucrarea fructelor. Capacitățile de producție existente în acest domeniu sînt deocamdată relativ modeste: în Franța se realizează anual 132.000 tone de fructe conservate și 117.000 litri de suc de fructe, iar în R.F.G. — 245.000 tone de fructe conservate și 424.460 litri de suc de fructe, ceea ce raportat la milioanele și milioanele de tone de fructe obținute anual în țările Pieței comune (fără a aminti importurile din țările africane „asociate”) oferă imaginea unei mari disproporții. Or, producătorii apreciază că numai dezvoltarea unei industrii specializate puternice le-ar oferi posibilitatea de a transforma fructele miniei în fructe ale bucuriei.

F. ZANCU